

Đa Tình

Contents

Đa Tình	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	4
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8	10
9. Chương 9	12
10. Chương 10	14
11. Chương 11	16
12. Chương 12	18
13. Chương 13	20
14. Chương 14	21
15. Chương 15	22
16. Chương 16	23
17. Chương 17	24
18. Chương 18	25
19. Chương 19	29
20. Chương 20	30
21. Chương 21	35
22. Chương 22	38

Đa Tình

Giới thiệu

“Ân Tiểu Tước, ta muốn. . . .” Trong khi hắn đang gặm cắn cổ ngọc trơn mịn, nàng khẽ rên rỉ y

1. Chương 1

Chương 1

Huyền Băng Môn là một môn phái thần bí. Người trong giang hồ chỉ duy nhất biết được giáo phái ấy đã chiếm giữ toàn bộ khu vực ven bờ sông Ô Huyền Băng làm lãnh địa. Mỗi một môn đệ của họ đều có võ công cao cường, thân thủ nhanh lẹ. Còn lại thì không hề biết thêm được chút tin tức nào khác.

Kỳ thật, Băng chủ như nàng đây lại thấy Huyền Băng Môn chính là một nơi tự do tự tại, chí ít là đối với nàng là như thế.

” Băng chủ, thời tiết đã trở lạnh, phủ thêm áo khoác nha?” - Một Nam tử khí suất hơn người, gương mặt anh tuấn cầm theo áo choàng bước đến bên cạnh thiếu chủ của mình nhẹ nhàng khoác thêm áo cho nàng, tránh khỏi gió Thu lạnh lẽo. Hắn ta lại dang rộng cánh tay nghênh đón thân thể mềm mại không xương của nàng dựa vào hắn.

” Chu Tước? Bọn hắn đâu cả rồi?” Nàng đón nhận sự ôn nhu hầu hạ của hắn, vùi đầu sâu hơn vào áo choàng rồi áp mặt lên khuôn ngực rộng lớn. Nhìn hắn linh lợi dùng mười đầu ngón tay thon dài thay nàng buộc dây áo, liềm liềm khoé môi thuận miệng hỏi.

” Bạch Hồ đang chuẩn bị bữa tối, những người khác đang đợi nàng ở nhà ăn.” Ôm nàng vào lòng, hôn nhẹ lên mái tóc bông bông, mượt mà xinh đẹp tựa mây trời; hắn hít hà hương thơm thuần khiết tỏa ra từ thân thể ấp áp của nàng, thấp giọng trả lời.

” Vậy người ôm ta qua đó đi.” Nàng vòng tay ôm lấy bả vai rắn chắc, nhảy lên người hắn quàng chân quấn chặt thắt lưng hắn lại làm nũng nói.

” Băng chủ, người càng lúc càng lười nha!” Hắn vui vẻ nheo nheo cái mũi xinh xắn của nàng, ôm lấy cơ thể mềm mại hướng nhà ăn đi đến.

2. Chương 2

Chương 2

Đi được một lúc, Chu Tước cảm nhận được nàng như có như không cọ xát cơ thể vào hắn, làm hạ thể của hắn đang âm thầm làm loạn hiên ngang góc đầu dây. Bước chân dần chậm lại, hắn chỉ dùng một tay ôm lấy nàng, để tay kia có thể tự do luồn vào váy nàng vuốt ve, khiêu khích từng đường nét cơ thể hoàn mỹ, bàn tay hắn mờ ám di động ngày càng hướng về hạ thân nàng náo động. Cách một tầng lụa mỏng hắn chạm vào nơi nào đó ở hoa huyệt mà ẩn nhẹ một cái liền thấy nàng cơ hồ run rẩy mà mỉm cười hài lòng. Biết là tiểu yêu tinh kia đang chuẩn bị dụ hoặc chính hắn, liền tức thì nhìn quanh bốn phía, tìm chỗ vắng người bước nhanh đến.

” Băng chủ người có muốn làm nóng thân thể trước khi dùng cơm không?” - Chỉ là hỏi lấy lệ thực chất hắn đã đưa thiếu chủ đến Lương Đình nghỉ chân. Dem nàng đã mềm nhũn thân thể đặt ở trên bàn đá trong đình, đôi tay gấp gáp du ngoạn khắp nơi châm lửa, một bàn tay tại hoa nguyệt cách lớp quần lót âu yếm, xoa miết, cái khác lại hướng lên trên dịu dàng đùa giỡn cặp nhũ hoa tròn trịa, căng đầy. Không nhanh không chậm, dùng lực vừa phải mà câu dẫn nàng trầm mê với hắn, ngay cả miệng nàng cũng bị hắn chiếm đóng mà buông từng nụ hôn kịch liệt dây dưa không dứt.

“Ân Tiểu Tước, ta muốn...” Trong khi hắn đang gặm cắn cổ ngọc trơn mịn, nàng khẽ rên rỉ yêu cầu. Chu Tước là thuộc hạ cận thân, từ nhỏ đã cùng nàng lớn lên, đối với thân thể nàng đều quen thuộc đến cả nàng so ra cũng không hiểu nhiều như hắn, hơn hết hắn còn là được sư (người luyện thuốc) nên dễ dàng châm lên lửa ham muốn nơi nàng.

“Băng chủ, nàng muốn cái gì?” Hắn một bên ôm sát eo nhỏ, lại liên tục hạ xuống những dấu hôn ngân xanh xấn lên xương quai xanh của nàng. Không dừng lại ở đó, hắn một bên kéo xuống quần lót của nàng, ngón trở nhanh chóng ve vãn cánh hoa đã ướt sương, thỉnh thoảng đã chen được vào trong u cốc mà ung dung thám hiểm. Cạo nhẹ, chơi đùa, xoay tròn, ... hắn như đã vừa lòng với sự ướt át và thít chặt của nàng. Mặc cho nơi hạ thể đã bắt đầu sưng to phát đau, hắn vẫn không gấp mà để cho nàng tự mình chủ động cầu hắn.

Chủ tử chỉ ở vào thời điểm như lúc này mới chịu thu mình trước bọn hắn, hắn không thể bỏ phí cơ hội trên trọc nàng.

” A Băng nhi, người thật đúng là yêu tinh!” Nàng di động tay lên xuống xoa nắn phân thân của hắn, làm cho toàn bộ khí nóng trong cơ thể hắn bùng phát, một luồng điện lưu như vọt thẳng đến cự long của hắn, gào thét đòi được hắn phóng thích. Chu Tước nhanh chóng vén lên váy lụa của nàng, lấy ra nam căn sưng to nổi đầy gân guốc, hơi thở càng trở gấp gáp, hắn nhanh chóng dùng áo choàng đem nàng bọc lại ôm trong tay. Ngang ngực chen vào phía trong giữa hai chân nàng, một cái động thân mạnh mẽ hắn đã tiến hoa nguyệt của nàng vốn đã chuẩn bị sẵn sàng.

” Tiểu Tước ... Của người thật lớn, thật thô, thật nóng,...A...” Cảm nhận được đầu nắm đang cố cạy mở cánh hoa để tiến vào bên trong cơ thể nàng, mở đường cho cự long thô dài có thể chen vào sâu trong mật đạo. Kinh m toàn thân phút chốc nhảy lên lộ rõ trên da thịt biểu thị sự khẩn cấp tình ái của hắn; hắn ta nhanh chóng thẳng người liên tục tiến vào u huyết mất hồn kia khiến nàng chỉ có thể ngửa người ra phía sau. Không cho phép nàng có cơ hội thối lui, hắn một tay giữ chặt hông nàng ra sức đẩy vào những cái nhấp mạnh mẽ, tay còn lại di chuyển xoa nắn hai bầu ngực sữa thơm tho làm cho những dấu kích tình được dịp phô bày.

“Băng chủ... Băng Nhi... Của ta Băng Nhi...” Khẽ hôn vành tai trơn láng, eo thon càng dùng lực đưa đẩy. Mỗi lần nam căn cắm vào đều là hắn dốc toàn lực mãnh liệt, hung hãn như chiếm đoạt tất cả bên trong, bắt buộc nàng phải bao bọc toàn bộ cự long to lớn của hắn. Thanh âm từ nơi tư mật chỗ hai người truyền ra là do dâm thủy của nàng không ngừng chảy khiến ối lần hắn tiến lên không tránh được tạo ra những âm thanh mê hoặc, nhưng lại vô cùng kích thích người trong cuộc.

“A...” Mạnh mẽ xô xuyên làm nàng cả người rung động, nếu như không nhờ có tay hắn rắn chắc giúp nàng an ổn thân thể có lẽ nàng đã bị sức mạnh ma quỷ của hắn đẩy ngã xuống mặt đất. Như được thêm vào bản năng tính điên cuồng, hắn liên tục mạnh mẽ tiến công khiến cho cả hai cùng khuây khỏa, khoái hoạt. Hắn ở bên trong nàng nhanh chóng khuấy động tạo ra từng đợt lửa nóng đánh thẳng vào nơi mật huyết thần bí làm nàng bất thết chói tai, “Chậm một chút... Tước... Người chậm một chút... Thật sướng ...” Nàng không còn cách nào thừa nhận tốc độ của hắn liền thở gấp cầu hắn xin tha.

“Băng chủ... Ta đã không thể dừng lại ...” Nàng càng cầu xin tha thứ bao nhiêu càng thỏa mãn tự tôn nam giới của hắn bấy nhiêu. Vách thịt ẩm áp, ướt đầm dễ dàng bị hắn đoạt lấy đang thít chặt Nam căn khổng lồ khiến hắn có chút đau, “Người thật chặt... Băng Nhi, nàng có phải thích đem ta kẹp chặt ...” Thế gian này sợ là không có nam nhân nào có thể đào thoát khỏi tư vị mất hồn này, chớ trách khi hắn đã cùng nàng hoan hợp thì hoàn toàn mất đi hứng thú với những người con gái khác, kiểu huyết này quả thực có thể khiến nam nhân phát điên. Hắn cũng là một trong số đó, mỗi khi tiến vào nàng thì không còn là chính mình, hận không thể đâm đến nát nơi mê người

Hắn liều mạng dẫn sâu vào điểm tận cùng, một khi chưa tới đáy cốc thì vẫn tiếp tục cho đến khi chạm được vào chỗ sâu nhất trong hoa hồ thì mới chịu bỏ qua. Hắn nhanh chóng thâm nhập vào miệng tử cung, làm nàng toàn thân mềm yếu run rẩy mà ngã nhào lên than thể hắn không ngừng co rút. Cực hạn khoái cảm đánh tới nhanh chóng mạnh mẽ khiến huyết đạo kịch liệt bó sát lại, nàng cuộn tròn ngón chân, duỗi thẳng thân eo nhỏ, nằm bò lên bộ ngực cường tráng của hắn không ngừng thở gấp.

Mật đạo vốn nhỏ hẹp mà giờ phút này vì nàng đạt tới cao trào mà gấp gáp điên cuồng, tựa như muốn đem long căn của hắn cắn đứt, siết chặt hắn như vây trời khiến hắn sinh ra cảm giác tê đau cùng sướng hoạt. Khoái cảm cường thế làm hắn nhanh co thắt phần hông tráng kiện, tinh hoa lửa nóng bắn thẳng vào sâu trong nàng tử cung.

“Hô... Tiểu Tước ... Người đúng là khỏe nhất !” Nàng thở hắt ra, phô diễn sự mềm mại đáng yêu tựa vào bên tai hắn nói cười khích lệ cùng hài lòng; bỗng nhìn thấy từ đằng xa một thân ảnh tuần tiêu soái đang

hướng về phía nàng bước tới, khiến nàng toàn thân chấn động...

3. Chương 3

Chương 3

” Cả nhà đều đang ở nhà ăn đợi muối, sao muối vẫn còn ở nơi này chơi? Ngoan nào Băng Nhi, giờ theo ta đi dùng bữa tối có được hay không?”

Người vừa tới dịu dàng ôm lấy Huyền Băng từ trên bàn đá ngồi dậy, khiến nơi kết hợp của nàng và người kia rời khỏi nhau. Hắn nhanh chóng chỉnh sửa lại y phục cho nàng, hoàn toàn coi thường Chu Tước nằm xụi lơ bên cạnh.

” Đáng ghét! Đại ca lại đến quấy rầy trò vui của muối, lần nào cũng vậy hết a ... Phải phạt đó!” - nàng cong môi mộng hướng ca ca trước mặt làm n

Sâu thẳm trong ánh mắt hắn đều là dáng vẻ nàng hờn dỗi, đáng yêu của tiểu muối muối nhưng lại làm hắn tất vui vẻ vì giờ đây nàng chỉ nghĩ về một mình hắn.

” Băng nhi, muốn phạt huynh cái gì đây ?”- Vừa này, khi hắn chỉnh trang lại y phục lộn xộn của nàng thì mắt phượng liếc thấy giữa hai chân nàng còn lưu lại bạch dịch của trận kích tình vừa qua. Trái tim thoáng co rút. Khép lại mi tâm, hắn lặng lẽ giúp nàng lau đi dấu vết hoan ái cũng như lau đi đau đớn tận sâu trong đáy lòng hắn. Lấy lại tinh thần, hắn dùng âm thanh ôn hoà nhất để hỏi muối muối bảo bối.

” Liền phạt... phạt ca ca ôm muối qua đó đi.” Đôi mắt đẹp linh động đảo một vòng, nàng giả vờ như không phát hiện ra động tác nhỏ vừa rồi, đôi tay đặt lên bờ vai rộng của hắn, âu yếm nói.

” Tiểu mèo lười, thật biết lười biếng”. Ngón trỏ nhẹ điểm lên đầu mũi nàng, giọng hắn trầm thấp như đang trách yêu tiểu bảo bối nhưng hành động âm thầm chờ mong lại lộ rõ ra bên ngoài. Hắn ôm nàng thật chặt, bàn tay lớn như muốn xâm nhập vào tầng áo lụa mỏng kia, thoải mái nhào nặn bộ ngực no tròn của nàng. Tâm hắn vốn đã cuồng nhiệt nay lại càng nhảy lên điên cuồng hơn như muốn thoát khỏi lồng ngực.

Nàng biết mị lực của bản thân đối với hắn vô cùng mạnh mẽ thế nên nàng hài lòng mỉm cười, vùi đầu vào cổ hắn để lắng nghe nhịp đập mãnh liệt sâu thẳm trong cơ thể rắn chắc kia. Một tay hắn đỡ lấy hông nàng, tay còn đặt sau tấm lưng ngọc của nàng, tựa như bế một trẻ nhỏ mà đứng dậy bước đi.

Huyền Băng thở khí nóng vờn quanh gáy hắn, mái tóc mềm mại mang theo hương thơm quyến luyến thoang thoảng ở bên mũi hắn, nàng đối với huynh trưởng tràn đầy tín nhiệm, trao cơ thể mềm mại vào trong vòng tay của hắn. Âm thanh mềm mại rên khẽ ở bên tai làm nổi lên dục vọng mạnh mẽ ở giữa háng nhưng hắn lại không ể hung hăng hôn lấy cô gái nhỏ kia, mà chỉ có thể nhanh chóng đi đến nhà ăn. Hắn hy vọng có thể thoát khỏi sự đầy đoạ ngọt ngào này!

Khi thấy hai vị chủ tử đã đi xa, Chu Tước cũng từ trong kích tình tỉnh lại mà thầm oán:” Huynh muối họ ý chí cũng quá vững vàng đi, sao không ở lại đây để ta thêm cao hứng chứ?!”

Hắn vô lực lắc đầu, chậm rãi đứng lên, dự tay chỉnh lý y phục bản thân gọn gàng; Không nhanh không chậm rãi bước tới nhà ăn.

4. Chương 4

Chương 4

Nhà ăn của Huyền Băng Môn được thiết kế đặc biệt so với những nơi khác, thành vách là do sử dụng thạch à cấu thành. Quanh năm nhiệt độ ổn định, đông ấm hạ mát.

Tại lúc này đây, hơi lạnh của gió thu đã bị ngăn trở lại bởi lớp lớp tơ mỏng bên ngoài, không gian phía trong mọi người đều mặc trên dưới quần áo mỏng trông ngóng Băng chủ xuất hiện.

” Ha ha, nếu như bọn Tiểu Bạch có trách móc muối, huynh phải bảo hộ muối đó!”- Xa xa truyền tới một giọng nữ nói cười vui vẻ, dễ như tiếng chuông bạc thánh thót khiến cho đám nam nhân trong nhà ăn phút chốc xôn xao hết cả.

” A a, Băng nhi vẫn luôn là trân bảo trong lòng bọn hân, có sao còn cần huynh đây bảo hộ?”- Giọng nam trầm thấp đầy nội lực đang tiến vào trong, thân thể cao lớn ôm lấy giai nhân đã bước qua cửa nhà ăn. Dưới hàng ngàn con mắt chăm chú nhìn, toàn thân hân mặc trang phục đen một màu làm nổi bật cô gái nhỏ trong tay toàn thân phủ áo khoác màu vàng kim rực rỡ. Tưởng như đối lập nhưng thực ra lại vô cùng hoà hợp khi sánh đôi.

” Bái kiến Băng chủ cùng Công tử ”. Bốn phía mọi người đều quỳ xuống tham bái họ, chỉ có bên cạnh bàn ăn trung tâm ba vị nam tử anh hùng, anh tuấn khí khái là ôm quyền hành lễ.

Huyền Băng được ôm đến vị trí của chủ tử rồi ca ca nàng mới ra hiệu ọi người đứng cả lên.

” Tạ công tử.” Một đám người đồng thanh cảm ơn, sau đó họ tự động ngồi vào bàn.

Chỉ trong giây lát, thức ăn được những gia nhân áo trắng nhanh nhẹn bưng lên, mùi thơm ngào ngạt, dẫn dụ sự thèm ăn của mỗi người.

Móng giò tiên ngũ hoa, thịt heo hầm Tứ Xuyên, gà nguyên con hấp chín, nấm Khẩu Bắc chưng tương, đậu mầm tươi trộn gỏi tôm hùm,... Đều là những món Huyền Băng ưa thích, nàng nhanh chóng cầm đũa hào hứng gấp liên tục về bát của mình, lại liếc mắt trông thấy mọi người đang nhìn mình cưng chiều lắc đầu.

” Băng nhi ăn chậm một chút, đừng để bị nghẹn.” Huyền Trân ái sủng vươn tay lau đi thức ăn còn vương lại trên khoé môi nàng. Hân nhìn tiểu bảo bối ăn uống ngon miệng còn thỏa mãn hơn chính mình thưởng thức sơn hào hải vị.

” Ừm... Ca ca huynh cũng ăn nhiều chút đi.” Huyền Băng chậm lại động tác nhìn Huyền Trân rồi lại nhanh tay gấp ngay một cái đùi gà to bự vào chén của hân, xong lại tiếp tục chén ” cái núi nhỏ” ăn áp thức ăn của mình.

” Công tử, vùng Giang Nam bên kia có tin tức truyền đến.” Tứ đại thị vệ vẫn giữ im lặng chờ cho đến khi Thanh Long dừng đũa mới cung kính bẩm báo.

” Huyền Vũ, nói ta nghe xem.”- Huyền Trân chậm rãi buông chén đa, ngược nhìn Huyền Vũ vẫn đang giữ im lặng.

” Theo hồi báo, Tam Công Tử ngang nhiên nói... nói... ” - Huyền Vũ vốn tính trầm ổn nhưng không biết sao lời nói vừa rồi lại ập a ập úng?! Làm cho Huyền Trân có chút khó chịu mà nhíu mày.

” Đệ ấy nói cái gì?” Huyền Băng cuối cùng cũng thỏa mãn nuốt xuống món ngon, hiếu kỳ hỏi.

” Nói Nói là...” Huyền Vũ vẫn chỉ lặp đi lặp lại từ đó, mắt không ngừng nhìn trái liếc phải.

Thị vệ trưởng Thanh Long không hề đỏ mặt ,rất có uy phong của lão đại, nhìn thấy Huyền Vũ nửa ngày nói không vào trọng tâm liền thay hân tiếp lời:” Hân nói, hân chính là Nam sủng của môn chủ Huyền Băng.”

” Làm loạn!”

” Hi hi”

Nghe được tin tức trấn động này, Huyền Trân vỗ bàn gầm lên giận dữ. Đồng thời Huyền Băng cũng phụt ra ngụm canh gà vừa uống.

” Băng nhi, thế nào lại không cẩn thận như vậy...” Thấy bảo bối trong lòng đột nhiên phun ra ngụm canh gà, Huyền Trân sùng nịnh giúp nàng lau lau nơi khoé miệng.

” Khụ khụ..... ” Huyền Băng bị sặc do chưa kịp nuốt xuống canh gà khi nãy nên bắt đầu không ngừng ho khan

Mọi người tức thì rối hết cả, Huyền Trân vỗ nhẹ lưng giúp muối muối thuận khí; Bạch Hồ mang đến một cốc nước ấm; Thanh Long cầm một bên khăn lụa... Huyền Băng ” nỗ lực” họ khan, giả làm bộ dạng như đang rất khó chịu, sắc mặt đỏ lên vùi đầu vào vòng tay của Huyền Trân.

Mọi người có liên can ai mấy đều luống cuống tay chân giúp đỡ nàng, hoàn toàn quên hết đề tài mẫn cảm được đề cập vừa nãy. Nhờ có Huyền Băng mà Huyền Thuyền vận khí thật tốt an toàn trốn qua kiếp nạn.

Bữa tối âm ỉ, rối loạn lại kết thúc một cách hoàn mỹ.

5. Chương 5

Chương 5

Chạng vạng, tại Huyền Băng Các, đèn đuốc được thắp sáng rực, thỉnh thoảng còn truyền tới âm thanh ồn ào của nam nữ đang chơi đùa.

Bên ngoài các, những mảnh lá sen bị gió thu trêu đùa lắc mình đung đưa nhẹ, trời chiều buông lơ lửng, từng tia sáng yếu ớt rơi khắp mặt hồ tạo ra một khung cảnh cực kỳ xinh đẹp, diễm lệ. Nam tử cô độc đứng trong lầu các chính giữa ao đầm, xuyên qua cửa sổ nhìn vào cảnh vật bên trong, là lớp lớp màn che bông bênh, phiêu đăng tựa như cảnh trong cõi mộng. Hồ sen được bao bọc chung quanh bởi những cây bạch quả cao lớn, lá cây rụng đầy đất phủ kín khắp sân một màu vàng óng ả, đẹp đến không chán thật.

Này hư ảo mỹ lệ sân kiến tạo tại Huyền Băng Môn trung ngũ cung chỗ, bốn phía bị lầu Vũ vòng vây. Bố cục nhìn như đơn giản, kì thực ngầm chứa kỳ môn thuật, phi thường người có thể nhập.

Cảnh đẹp hư ảo, mỹ lệ này của Huyền Băng Môn thực chất được xây dựng dựa vào thuật ngũ hành, bốn phía là trúc vây kín. Tổng quan nhìn như cực kỳ đơn giản nhưng lại ẩn chứa toàn kỳ môn dị thuật vô cùng phức tạp, người bản môn cũng khó có thể phá giải chứ đừng nói đến người ngoài càng không có cơ hội thể xâm nhập trong. Đây cũng nơi cấm địa của Huyền Băng Môn.

Huyền Trần vừa mới xử lý xong mọi công vụ, liền vội vàng đến xem nơi này. Cách ao sen một quãng, xa xa hắt hắt ánh sáng lấp lánh nhìn nơi tòa lầu

cao xinh đẹp. Tại tầng hai của lầu các là nơi giai nhân trong lòng hân an ổn nghỉ ngơi. Nàng từ một cô gái trong sáng thuần khiết theo năm tháng dần trở nên yêu mị động lòng, là người mà hằng đêm hân mơ tưởng nhưng bất luận thế nào cũng không thể chạm vào.

Bắt đầu từ lúc nào hân đã yêu phải nàng? Hân cũng không biết, nhưng có lẽ rằng bắt đầu từ khi nàng mở miệng gọi hân một tiếng "ca ca" thì hân đã hiểu, đến tư cách yêu nàng hân cũng đã không có.

Nàng tên là Huyền Băng, là muội muội thân sinh cùng mẹ khác cha của hân, có quan hệ huyết thống. Chính là hân muốn đem bảo bối này yêu thương, bảo vệ nàng cả đời vì nàng mà đau sưng. Nhưng đau khổ nhất của hân là cả đời cũng không thể chạm vào nàng.

Nhớ lúc nàng vừa sinh ra, thì hân tròn đã 9 tuổi, suốt ngày vì vị tí người thừa kế mà phải không ngừng học hỏi, khác với đệ đệ có thể vô tư chơi đùa. Thường hay nghe đệ đệ nhắc đến một người tỷ tỷ song sinh khả ái của hân mà Huyền Trần không chút nào để ý qua. Theo hân nghĩ, chỉ có phụ thân vô công thâm hậu, sự phụ y thuật tinh, mẫu thân có nội công tâm pháp tuyệt đỉnh mới có thể thu hút sự chú ý của hân. Còn muội muội đáng yêu? Cũng chỉ là một phần trách nhiệm sau này hân phải gánh vác thêm, không đáng nhắc tới.

Đáng tiếc, hân sai, sai đến trầm trọng. Hân đã bỏ lỡ cơ hội, một cơ hội quý giá được nhìn thấy Huyền Băng ngày một trưởng

Lần đầu hân gặp nàng, Huyền Băng đã bảy tuổi, là nàng trèo lên cây ngói đồng bên ngoài thư phòng của hân nghịch tởm. Hân xuất ra một đạo công phu dùng bút có sẵn phóng trúng nàng khiến cho thân ngọc bị ngã xuống đất, tay bị gãy.

Chỉ trong chốc lát, đã có một đám người chạy lại ôm lấy nàng đem đi, hân cũng không để đến. Ai biết rằng tối hôm đó, hân bị mẫu thân trách phạt, mẫu thân mới nói cho hân biết tiểu nha đầu nghịch ngợm ban sáng là ruột thịt của hân, muội muội mà hân chưa từng gặp mặt.

Sau đó, hân cảm thấy có chút hổ thẹn, liền chờ đêm khuya một mình đi đến chỗ muội muội, thấy bé yêu đang nằm ở trên giường. Cánh tay được nẹp lại cố định nhờ một cái bản gỗ có thiết kế đặc thù gọn, nhẹ.

Khoé mắt bé con nhắm chặt, lông mi run run còn ướt nước mắt, rất đáng thương. Bên cạnh có một cánh tay quàng qua ôm lấy nàng tựa như đang bảo hộ chim non. Có phải không đó là đệ đệ? Hắn duỗi tay ra định xoa dịu mi tâm đang nhú lại của muội muội thì bàn tay của đệ đệ đã ngăn hắn lại, còn giận dữ trách hắn ban ngày vô tâm làm cho bảo bối bị thương. Cậu nói của đệ đệ khiến hắn như bừng tỉnh :” Huynh làm ca ca thế nào lại không biết mặt mũi của muội muội?” Chính thời điểm đó hắn đã biết mình thiếu nàng quá nhiều.

Thế nên sau này, nhất định hắn sẽ cố gắng bù đắp lại cho nàng quãng thời gian trước đây. Khi muội muội tròn 12 tuổi, dung nhan kiều diễm, nghiêng nước nghiêng thành đủ để mê đắm tất cả nam nhân thiên hạ thế nhưng một người nàng cũng không để mắt đến. Mãi cho đến khi tiểu muội muội nhất định không thay đổi cách xưng hô kỳ quái, theo gọi hắn là ca ca mà nàng chỉ gọi hắn duy nhất một tiếng ” Trần” đã làm hắn hiểu ra tất cả!

Không! Vậy là loạn luân, hắn không thể cho phép! Thế là hắn cương quyết cự tuyệt nàng, nhưng khi nhìn thấy muội muội mở to đôi mắt trong veo mà lại tràn ngập nỗi thất vọng, hắn liền cảm thấy hối hận. Cảm giác này lại xuất hiện lần nữa, mãnh liệt và mạnh mẽ hơn cả lúc hắn làm Huyền Băng ngã từ trên cây xuống trước đây. Thế nhưng có ai nói cho hắn biết, hắn phải làm thế nào, nên làm thế nào cho đúng?! Cha mẹ đã cùng nhau đi du sơn ngoạn thủy, hiện tại hắn đang là người chủ trì đại cuộc, chủ của một gia đình sao có thể làm điều trái với luân thường đạo lý?

Rồi một ngày, muội muội và đệ đệ phải cùng với sư phụ liên núi tu luyện nhưng trong lòng hắn lại có ý nghĩ mập mờ, đen tối nên hắn đành phải để nàng rời đi ...

Xe ngựa khởi hành, từng vòng xe lăn trên đường đá sỏi xóc nảy cũng mang theo muội muội đầm nước mắt rời đi, chỉ còn hắn với những hồi ức cùng hoài niệm.

6. Chương 6

Chương 6

Hai năm trôi qua, Huyền Băng Môn cuối cùng cũng có thể nghênh đón tân chủ nhân.

Huyền Băng vẻ mặt rạng rỡ, tươi sáng tay cầm lệnh bài của mẫu thân, ngồi trên vị trí chủ tọa. Phía dưới Huyền Trần chỉ mỉm cười coi thường trước khuôn mặt xinh đẹp đang tỏ ra khiêu khích của muội muội. Nhưng nàng đâu biết ở sâu trong lòng, hắn đang tự tổ cáo chính mình, trưng ra vẻ ngoài ngạo nghễ thực chất để che dấu sự rung động của tâm can. Huyền Trần âm thầm thề trừ hắn ra, sau này bất cứ thứ gì nàng muốn hắn đều không tiếc hết thảy mà đoạt về dâng cho bảo bối. Đừng nói là cái Huyền Băng Môn nhỏ nhoi này, nếu cái nàng thích là cả giang sơn rộng lớn hắn cũng có cách khiến cả thiên hạ phủ phục dưới chân nàng.

Từ đó, muội muội vô lý đưa ra những yêu cầu đầy thách thức nhưng hắn đều đáp ứng mỹ mãn . Chỉ là Huyền Băng chẳng hề vui vẻ, sắc mặt từ từ lạnh đi. Hắn tỏ ra không thấy, vẫn làm tròn trách nhiệm một ca ca tốt, dốc sức cho việc tìm kiếm bảo vật khiến nàng thích thú.....

Thấm thoát đã qua nửa năm, tiểu muội muội vào đêm trước ngày nàng đến tuổi cập kê, đã mở miệng gọi hắn một tiếng ” Ca ca “. Thế sao hắn không cảm thấy vui vẻ, vẫn chưa cảm thấy hài lòng? Phải chăng là do nàng không tình nguyện gọi hắn sao? Không, tiếng nàng kêu to giòn giã, gương mặt tươi cười khả ái, thật không giống không tình nguyện chút nào. Chẳng lẽ là do chính hắn trong lòng không cam tâm? Thực chất là do hắn cố dấu diếm chuyện bản thân đã yêu muội muội say đắm, là thứ tình cảm của nam nhân giành cho nữ nhân. Hắn vẫn muốn như trước đây khi nàng dùng thanh âm ngọt ngào gọi hắn một tiếng ”Trần”, như là hắn chỉ là Trần của Băng nhi. Đáng tiếc điều đó không thể được, bởi vì hắn mãi mãi là ca ca của nàng, không phải đơn thuần là một người tên Trần xa lạ.

Nhìn thấy Huyền Băng trang điểm mỹ lệ tham gia lễ cập kê, hắn vẻ mặt tỏ ra vui vẻ nhưng sâu trong lòng tim như thất lạc. Vậy là từ nay về sau người con gái này chỉ có thể gọi hắn là ca ca. Mà hắn đối với nàng dù có yêu thương, sủng ái, động tâm, dục niệm... Điều toàn bộ dấu diếm, vùi chôn trong tiềm thức. Điều duy nhất hắn có thể làm là đem tất cả những thứ đó ngụy trang thành sự quan tâm của huynh trưởng dành uội muội. Huyền Trần miệng tuy mỉm cười nhưng nội tâm đau đớn vô cùng.

Nàng mang trong mình cực âm độc chất, sau ngày thành niên cần lập tức cùng nam nhân giao hợp mới có thể lấy dương bổ âm duy trì tính mạng. Hắn chỉ có thể cố nén thương tâm đưa đến những thanh niên phù hợp điều kiện vào tắm phòng của nàng. Mà Huyền Trần hắn lại đứng đơn độc bên ngoài lâu các cho đến khi bình minh ló dạng.

Vào một sớm mai, Huyền Băng vô tình phát hiện hắn đứng chờ đợi thì sau đó nàng đối với việc hoan lạc không còn kiêng dè gì nữa, thậm chí còn ở trước mặt hắn ân ái.

Đối với việc này, hắn không lời nào để nói, cũng không muốn nói cái gì. Chỉ cần nàng vui vẻ, chỉ cần nàng hạnh phúc, muốn hắn làm cái gì hắn đồng thuận. Hết thấy mọi thứ hắn đều có thể cho nàng, bao gồm cả sự tự tôn cùng sinh mệnh, riêng chỉ có tình dục là điều duy nhất hắn phải giao cho người khác.

Mỗi khi gặp nàng cùng nam nhân khác hưởng thụ dư vị ái ân, hắn liền xúc động muốn giết người. Nàng rõ ràng là của hắn, vì sao hắn không được cùng nàng âu yếm? Chẳng lẽ mọi người dám đối với đại công tử của Huyền Băng Môn nói không được? Hắn loạn luân thì sao? Ai dám nghi ngờ cùng hắn chất vấn? Ai dám!

Chính là, nàng có thể không? Huyền Băng có nguyện ý không? Năm đó nàng tuổi nhỏ không rõ có sự, không hiểu được ánh mắt của người đời cay độc; Thế còn hiện tại nếu hắn và nàng đồng sản cộng cảm*? (* cùng chung chăn gối) Vạn nhất nàng không thể chịu được những nghi kỵ, bàn tán thì nói hắn thế nào xử lý? Nhất là khi nàng nghe thấy những tin đồn đơm đặt, nhảm nhí thì sao đây? Nàng sẽ không còn đường tháo lui, ngay cả đến tiếng " Ca Ca " cũng không nguyện ý gọi hắn nữa, sẽ vứt bỏ tất cả rời xa hắn?!

Không! Hắn không thể mạo hiểm! Không thể để Huyền Băng nhận lấy chút nào tổn thương! Không thể để nàng một ngày nào đó vĩnh viễn rời khỏi hắn! Nên dù hiện tại nàng có oán trách hắn, hắn đều chấp nhận! Hắn muốn bảo hộ nàng, lấy thân phận ca ca bảo hộ nàng cả đời bình an hạnh phúc. Dù hắn có ngàn vạn lần mơ tưởng đến nàng nhưng hắn chỉ có thể lấy danh nghĩa huynh trưởng mà chăm lo cho nàng, làn vạch ranh giới vĩnh viễn không thể bước qua.

Thì cứ là ca ca và muội muội đi!

Làm một ca ca yêu nàng nhất thiên hạ là được!

Bước chân nhanh dần chuyển hướng về Huyền Băng Các, hắn cố gắng thức tỉnh khỏi suy nghĩ khiến tâm tình hắn xáo trộn, chuẩn bị đến thăm bảo bối đáng yêu của hắn trước khi nàng ngủ.

7. Chương 7

"Ha ha, A Long, nhanh một chút, ta muốn chúng ta đem Tiểu Bạch đánh ngã xuống a!" Huyền băng thân thể trần trụi mềm mại nửa nằm nửa ngồi trên thân thể Thanh Long, Thanh Long nằm ở trên mặt đất không ngừng hít thở mạnh. Huyền Trần vừa mới bước vào cửa liền nhìn thấy một màn xuân sắc này, tâm liền mạnh mẽ co rút.

Bên cạnh là Bạch Hổ đang nằm thân thể cũng trần trụi như Thanh Long, Chu Tước dùng một tư thế giống Huyền Băng ngồi trên thân hắn, hai tổ hình như đang tổ chức tỷ thí.

Huyền Vũ đứng bên cạnh trên người không mặc y phục, thấy công tử tới liền hơi cúi người hành lễ, sau đó tiếp tục đếm

"Hiện tại các ngươi là đang chơi cái gì?" Nhìn xuống nội tâm có chút cay đắng, Huyền Trần cao giọng nghi vấn hỏi

"A? Ca ca huynh tới à? Có muốn chơi cùng bọn muội không?" Huyền Băng vui vẻ nhìn Huyền Trần hỏi. Thấy Huyền Trần lắc đầu, Huyền Băng liền cố gắng lôi kéo "Ca ca chơi đi, ca ca cùng muội một tổ, nhất định sẽ thắng a. Trò chơi này rất có ý nghĩa nha"

Bọn Bạch Hổ đã đứng lên, chuẩn bị cởi áo cho Huyền Trần, trong thời gian bọn họ chơi các trò chơi cùng với Huyền Băng luôn luôn là trên người không có y phục.

"Ta mặc áo trong đi." Sợ dục vọng bị lộ ra khiến mình xấu mặt Huyền Trần phân phó, Bạch Hổ nghe lệnh dừng lại động tác đứng lui sang một bên.

“ Ca Ca huynh không cần à, muốn chơi cần phải cởi hết y phục xuống nha! Bọn muội đều không mặc quần áo nếu không quần áo sẽ lắm bẩn! Huynh có thể để mặc nguyên quần lót a ” Huyền Băng làm nũng tiến lên , ôm cánh tay Huyền Trân lay động.

“ Được, được, Băng Nhi nói cái gì chính là cái đó đi “ Trước giờ hấn không cách nào cự tuyệt mọi yêu cầu của Huyền Băng, giờ phút này cũng chỉ có thể ngoan ngoãn để hai thuộc hạ tới cởi toàn bộ quần áo ra.

“ Oa! Ca ca vóc người huynh thật đẹp nha!” Nhìn Huyền Trân cởi toàn bộ quần áo ra, trên người chỉ còn lại mỗi quần lót, Huyền Băng hai mắt sáng ngời lập tức vỗ tay kêu to. Huynh tưởng bắp thịt rắn chắc, khung xương cân xứng, làn da màu đồng cổ dưới ánh đèn hiện lên sáng bóng, thoát nhìn rất mê hoặc. Trước giờ Huyền Băng không muốn làm khó ca ca của mình, nhưng Huyền Băng lại nhịn không được giờ móng vuốt sóa, tại bụng của Huyền Trân đi lên vuốt ve thẳng tới ngực , tay nhẹ nhàng bắt đúng thời điểm , trọng điểm xoa nắn , cảm xúc bóng loáng khiến nàng vừa lòng. Do bị Huyền Bấn xoa nắn mà hai điểm thù du của hấn giờ phút này cảm thấy bị kích thích tới mức khó chịu, mà nhẹ nhàng đứng thẳng lên, như cự long đang ẩn giấu trong quần hấn cũng dần ngẩng đầu thức dậy

“ Băng Nhi, muội không phải muốn chơi trò chơi sao? Chơi như thế nào? Muội mau chỉ ta đi!” Bất lấy đôi tay đang nghịch ngợm trên người của mình , Huyền Trân giọng có chút biến đổi, thanh âm mang đậm âm sắc nhần nhịn ôn nhu hỏi.

“ A được thôi, ca ca huynh thật nhỏ mọn, sờ một chút cũng không thể. Chúng ta hai người mỗi người một tổ, một người nằm, một người cưỡi lên trên. Người bên dưới, gập người lên nhắm đầu vú của người bên trên cắn một ngụm, rồi sau đó lại nằm xuống nửa đường không được cùng tay để nâng người nha.Là như vậy đó nha! Ca ca huynh cùng muội một tổ, được không? Vừa rồi A Long rất ngốc, so ra với tiểu Bạch không bằng a .” Huyền Băng chu môi kháng nghị, không tình nguyện cùng Huyền Trân giảng giải quy tắc trận đấu, còn không quên chế giễu Thanh Long.

“ Băng chủ, người vừa rồi không chỉ ngồi trên người ta không thôi, người còn ra sức kẹp chặt cự long của ta, ta phải một lần làm hai cái trò chơi...” Thanh Long nhẹ giọng cáo trạng, nhưng thật ra lại không tính oán hận, dù sao vừa rồi mùi vị của chủ nhân thật khiến người ta mất hồn, ăn hoài không ngán. Chưa nói hết câu, đôi tay của hấn cầm lấy nam căn chậm rãi, lên xuống ,ngang nhiên thủ dâm.

“ Người không thích sao?” Huyền Băng xoay người sang chỗ Thanh Long , đẩy hai tay hấn ra, bàn tay nhỏ nhắn cầm nam căn lên nhẹ nhàng vuốt ve khiêu khích.”

“ Thích Thích” Thanh Long nhẹ giọng thì thầm, một tay ôm lấy hông nàng kéo nàng tới gần, bắt ngờ nàng dùng một ngón tay nhẹ nhàng ấn xuống, khiến dục vọng của hấn càng thêm sưng to, bất quá hấn thích phương thức an ủi này.

“ Băng chủ, không thể thiên vị, vừa rồi ta cũng phải dùng toàn sức lực nha! ” Bạch Hổ tiến tới sau lưng Huyền Băng, dùng tay của mình nhẹ nhàng đùa nghịch hai kiềng nhũ của nàng, giả vờ oán hận . Huyền Băng hơi hơi rên rỉ thành tiếng, đôi tay Bạch Hổ dời xuống đùi nàng vuốt ve, thừa dịp nàng mở đùi hấn thuận thể chen hai chân vào giữa, hình thành tư thế cực kỳ ái muội.

“ Băng chủ ... Cho ta ... ” Bị sờ đến sắp phun ra Thanh Long hơi thở gấp gáp, nhịn không được hướng Huyền Băng vội vã yêu cầu. “ Ta cũng muốn ” Bạch Hổ gặm cắn tai Huyền Băng thấp giọng yêu cầu.

“ Vậy các người cùng nhau tới đi” Huyền Băng Hưởng thụ hai người, bốn tay lên xuống âu yếm, hoa nguyệt đã sớm không chịu nổi sự trống r

Nghe thấy nàng cho phép hai nam nhân lập tức hành động, Bạch Hổ chen giữa đùi nàng, đầu nằm cắn không lộ trước cửa mặt huyết ma sát lên xuống, cánh hoa như có như không đụng chạm, miệng hiệt nhẹ nhàng mở ra đâm thủy theo đó mà xuất hiện giúp hấn bôi trơn, Bạch Hổ biết là đã đến thời điểm, liền dùng nắm căn của mình sát nhập vào trong cơ thể nàng

“ A...” Huyền Băng nhẹ nhàng hô lên, nàng cảm thụ được cự đại của Bạch Hổ đang ra vào trong người nàng khiến nàng kích thích. Bạch Hổ là một trong bốn người thị vệ của ca ca nàng, phần thân của hấn ,trắng kiện nhất trong bốn người, cộng thêm tư thể có thể hòa nhập toàn bộ chiều sâu, khiến cho nàng thật sự cảm nhận được khoái cảm như muốn xé rách thân thể.

“ Bắg Nhì ” Thanh Long thấp giọng gọi tên nàng, kéo Huyền Bắg trần trụi nửa người trên dán vào mình ôm nàng trong tay, Thanh Long cúi xuống hôn lên môi nàng, hưởng thụ sự ngọt ngào từ nó.

“ A Long ... ” Thanh Long một tay vịn sau gáy nàng , đưa lưỡi vào trong khoang miệng của nàng, hôn sâu thêm một tay qua lại xoa nắn hai điểm trước ngực của nàng, hần thuận thể vuốt một một đường xuống chỗ nàng và Bạch Hổ đang giao hợp tại điểm đang nhô lên xoa bóp , làm tăng thêm cho nàng nhiều phần kích thích

Nhìn hai người trước mặt hôn môi nồng nhiệt, phía sau Bạch Hổ cũng không chịu yếu thế, hần nâng eo nhỏ của Huyền Bắg lên động tác đưa đẩy nhanh hơn trước, va đập mạnh mẽ khiến toàn thân nàng xụi lơ dựa hoàn toàn vào Thanh Long

“ Tiểu Bạch thoải mái .. a “ Nàng nhắm mắt lại, một bên tiếp thu Thanh Loang liếm mát, một bên tiếp nhận Bạch Hổ ra vào trong người nàng, tiếng thở gấp của nàng ngày một tăng lên.

“ Úc ” Co rút tại hoa kính ngày một chặt đé ép vật nóng của hần Bạch Hổ thúc mạnh thêm mười lần, hần gằm nhẹ ở trong thân thể của Huyền Bắg cùng nhau phun ra nham thạch nóng chảy, Phóng thích xong, Bạch Hổ không vội vàng rời thân thể của nàng, hần gục xuống bờ vai tuyết trắng của nàng, thở gấp

“ Bạch ngọc , mau tránh ra”Thanh Long đỏ mắt chờ đợi thời cơ này rất lâu, hần vội vàng đẩy Bạch Hổ ra nâng chân Huyền Bắg lên cuốn lấy eo mình, ở nơi Bạch Hổ còn lưu lại bạch dịch mạng mẽ tiến thẳng vào, không chút do dự

Rồi cùng nhau đùa giỡn mất hồn, mở đầu một màn hoan ái mới

Chu Tước Huyền Vũ , ở một bên im lặng không nói, nhưng đã sớm không khống chế được chính mình, ngồi một bên, cầm lên năm căn của mình mà thủ dâm.

Mà Huyền Trần này giờ chăm chú nhìn một màn hoan ái này rất lâu, chẳng biết từ lúc nào đã khép hờ hai mắt, lẳng lặng như đang cân nhắc một vấn đề khác.

Trong bóng đêm, trời thanh gió mát, ở Huyền Bắg Các cuộc vui vẫn còn tiếp tục.

8. Chương 8

Chương 8

“ Ha ha – mệt mỏi quá nha! A Long cùng Tiểu Bạch hai người càng ngày càng lợi hại a . Ca Ca huynh muốn ngủ sao ? ”. Vừa mới trải qua một màn hoan ái, Huyền Bắg da thịt toàn thân đều thấm đẫm mùi hương dâm mị càng làm tăng thêm sức quyến rũ của nàng.

“ A không phải, là ta đang suy nghĩ chút chuyện ”. Bắg nhì muội mệt mỏi như thế này, vẫn còn muốn chơi trò chơi sao? Nếu không hôm nay chơi đến đây thôi, ngày mai chúng lại tiếp tục?”. Ôm lấy thân thể xinh đẹp của nàng, Huyền Trần một mặt giúp nàng đé giữ phần bắp thịt ở eo, một mặt mỉm cười hướng nàng đé nghị.

“ Không cần! Khó có dịp ca ca tới chơi với muội một chút, hôm nay huynh muội chúng ta nhất định phải cùng bọn hần phân thắng bại ! Miễn cho bọn hần mọi khi vẫn thường chế nhạo muội thể lực không tốt nha. “ Ca ca, huynh chơi với muội đi !” Cảm nhận được hương vị nam giới từ Huyền Trần, Huyền Bắg cong môi nũng nịu ghé vào lồng ngực rộng lớn của hần.

“ Tiểu tình nghịch, huynh là chiều theo ý muội ” Huyền Trần hướng chiếc mũi dọc dừa của Huyền Bắg xoa bóp giọng nói mang theo tia sủng ái.

‘ Kia! Ca ca là tốt nhất ! nhanh chút , nhanh chút . Huyền Vũ , Chu Tước , các người một tổ, tiểu Bạch cùng A Long một tổ!” Huyền Bắg ngồi thẳng người, vui vẻ vỗ tay, vội vàng thừa dịp Huyền Trần chưa đổi ý chỉ huy tứ Đại thị vệ

“ A? , ta cùng A Long tạm thời không cần tham gia đi?” Bạch Hổ vô lực nằm trên thảm trải sàn, nhúu mày cự tuyệt. Trời ạ! Bọn hần không phải thần ! Vừa mới trải qua hoan ái làm gì còn sức để chơi trò chơi cần dùng nhiều đến thể lực , cùng Bắg chủ .

Thấy Thanh Long cùng Bạch Hổ đưa mắt hướng hần nhìn cầu cứu, Huyền Trần càng ôm sát Huyền Băng, hần mỉm cười vuốt ve mái tóc của nàng , nhẹ nhàng khuyên nhủ “ Đúng vậy, bọn hần đã mệt mỏi vậy , muối đừng làm khó dễ bọn hần. Chúng ta bốn người chơi cũng được a . Ngoan, muối không phải muốn ta thay muối thắng sao? Thiếu mất hai người cạnh tranh như vậy chẳng phải sẽ tốt hơn sao?”

“ Ca ca đã nói như thế, thì thôi vậy ! Chu Tước cùng Huyền Vũ các người nằm xuống ! Hiện tại chúng ta bắt đầu đi, A Thanh cùng Tiểu Bạch nhớ đếm cho tốt !” Thấy huynh trưởng, nói giúp bọn Bạch hổ, Huyền Băng liền phải từ bỏ, ở trong ngực Huyền Trần tuyên bố trò chơi bắt đầu.

Chu Tước cùng Huyền Vũ lập tức một nằm một ngồi làm tốt toàn bộ động tác chuẩn bị, đồng thanh nói “ Thuộc hạ đã chuẩn bị xong, sẽ dốc hết toàn lực ” . “ Ca ca, huynh cũng phải dốc hết toàn sức lực nha! Chúng ta tranh thủ nhất quyết đạt tốt mục tiêu.” Huyền băng ghé sát vào tai Huyền trần nói nhỏ, lập tức lui xuống một bước, ngồi lên eo bụng của Huyền Trần.

Nhìn Huyền Băng cười thật tươi, Huyền Trần mỉm cười lắc đầu, đưa thân thể nằm xuống chuẩn bị sẵn sàng cho trò vui này.

“ Bắt đầu “- Nhìn bốn người tư thế đúng chuẩn để nhập cuộc, Thanh Long lập tức ra lệnh một tiếng, hai tổ liền bắt đầu.

Chu Tước cùng Huyền Vũ phối hợp ăn ý, một người nâng eo, một người ưỡn ngực, nắm chắc trò chơi. Không tới nửa khắc, Huyền Vũ đã cắn nhẹ đầu vú Chu Tước 10

Ngược lại huyền băng ở bên này, Huyền Trần toàn thân đổ mồ hôi căn thẳng , mỗi lần lên xuống đều là cực hình. Nằm xuống là nhẹ nhàng chống cự , thời điểm nâng eo lại bị Huyền Băng dùng tay như có như không đụng chạm, khiến hần mất chính xác, không một lần nào ngậm được nụ hoa phấn hồng.

Nhìn thấy đội kia dẫn trước khá xa, Huyền Băng cũng không gấp gáp, mà chỉ cười nhìn ca ca, cổ vũ ca ca cố lên, trong lòng âm thầm vui mừng khôn xiết.

Đây cũng coi là lần đầu tiên ca ca chủ động tiếp xúc “ Thân Mật ” với nàng “ Nàng lắm bả” Không thể nào không thừa cơ kéo dài thời gian để hành hạ đi ”. Huyền Trần ngoài mặt chuyên tâm, chơi trò chơi ra sức muốn tranh thắng thua, nhưng thật ra trong lòng lại đang cố gắng khắc chế tình dục của chính mình, Vậy mà Huyền Băng lại không để ý tới vẻ mặt nhận nhin của hần, nàng thật sự không muốn cho hần sống tốt mà , nàng ngồi trên thân thể hần ra sức nghịch ngợm, mỗi lần hần nâng eo lên nàng lại động chạm phần eo cùng với bắp đùi của hần , hại hần lập tức nằm xuống. Nhưng hần không thể cẩu với nàng , bình thường ở cách một lớp quần áo, hần không thể nào cảm nhận rõ nhiệt độ trên cơ thể nàng, hôm nay được nếm thử như ý muốn trong lòng hần bấy lâu nay, khiến hần kích động không yên , ngón tay nhỏ nhắn như có như không ở trên người hần dao động, treu đùa hần, khiến cho vật nóng ở dưới quần lót dần dần thức giấc.

Nhận thấy dưới thân chỗ tư mật của nàng có khối vật cứng đang đứng lên, chọc vào, khiến Huyền Băng cực kỳ thích thú. Nhiều lần nàng khiêu khích hần đều không thể nào nhìn ra tâm tư của hần, xem ra hôm nay nhờ qua quần lót mỏng mà tự nhiên Huyền Trần không có chỗ che dấu. Nhìn Huyền Trần ngây người , mặt mỗi lúc một đỏ, thứ bên dưới thân mỗi lúc một sưng to, Huyền Băng cảm thán : “ Nàng đối với hần sức ảnh hưởng vẫn còn lớn nha”. Lại một lần nữa nâng người lên, Huyền Trần nhắm mắt tránh né xuân quang trên người Huyền Băng, hơi hơi hé miệng tới, chuẩn bị khe hôn điểm phấn hồng trên người nàng, hần ngửa đầu day nhẹ, chạm nhẹ “ Ừm “ ngoài dự đoán hần như thế nào lại không động tới nụ hoa non mềm kia, ngược lại mũi của hần chạm ngực vào nàng

“ Ôi! Ca ca, huynh đụng vào muối.” Huyền Băng rên khẽ khiến cho Huyền Trần vội vàng mở mắt ra, thì ra hần không cẩn thận đụng phải lồng ngực của Huyền Băng, chửi trách hần không hôn được điểm phấn hồng trên ngực nàng

” Băng nhi thật xin lỗi, huynh không phải là cố ý va vào muối, huynh có làm muối bị thương không?” Hần hơi hơi duỗi người ra sau điều chỉnh lại thân thể, sau đó duỗi thẳng eo, nỗ lực cùng Huyền Băng nhìn thẳng. Lo lắng hỏi thăm nàng, dù sao hần cũng là người luyện võ công khó có thể nào va vào nàng mà không làm nàng bị thương.

“ Ừm , um chính là có điểm đau ca ca huynh giúp muối xoa xoa đi.” Huyền Băng chu miệng , thân thể mềm mại khẽ nhích tới gần Huyền Trần kéo lấy bàn tay to lớn của hần đặt lên lồng ngực mình làm nũng nịu.

“ Bằg nhi ngoan, xoa xoa liền không đau, không đau nữa.” Thuận theo lời kéo của nàng hắ ở khe ngực của nàng nhẹ nhàng lên xuống an ủi.

“ Vằg .. ” Huyền Bằg thư thái dựa vào đầu vai Huyền Trầ mà cảm thụ những ngón tay thô ráp nhẹ nhàng đề giữ, trấn an tâm tình nàng, khiến lòng nàng ấm áp, khẽ khếp hờ dôi mắt buông lỏng dôi tay , nàng mặc kệ tất cả để tiếng tim đập bán đứng tình cảm chất chứa bao nhiêu năm qua của chính mình

Một bên tứ đại thị vệ, nhìn thấy một màn huynh muội ấm áp ôm nhau, liền biết không thích hợp, liền cùng nhau lui ra khỏi phòng để lại trong phòng một màn mờ ám.

9. Chương 9

Chương 9

“ Bằg Nhi, có thấy tốt hơn chưa ? ” Nhìn thấy Huyền Bằg khép mắt thoải mái ngủ, Huyền Trầ hơi dừng lại động tác xoa xoa, nhẹ giọng hỏi.

“ Vằg, ca ca xoa xoa thêm chút nữa nha , rất thoải mái a ” Huyền Bằg có chút mơ hồ mở mắt ra, dùng trán tựa trên vai hắ, mềm mại mà đáng yêu nũng nịu

“ Ngoan, như thế sẽ muộn mất, muội nên nghỉ ngơi.” Thanh Long , bọn hắ sẽ hầu hạ muội tắm gội, ta cũng phải về phòng rửa mặt một chút.” Huyền Trầ ôn nhu khuyên nhủ nàng, rồi sau đó hắ mới mỉm cười dừng ở trên trán nàng ấn xuống một nụ hôn.

“ Dạ “ Huyền Bằg nhận lời hắ, trọng giọng nói mơ hồ mang theo lạnh đạm.

” Bằg nhi ” hắ nỉ non gọi tên nàng, thanh âm có chút bất lực thở dài cùng tiếc nuối. Huyền Trầ ôm lấy thân thể mềm mại không chút sức lực đứng dậy hướng phòng tắm trong Huyền Bằg các mà đi tới, hắ không chú ý tới người được ôm trong tay hơi nhếch miệng cười, như đã đạt được mục đích chính của mình.

Phòng tắm bị tần tần lụa trắng vây quanh, sương khói xung quanh mang theo mùi hương hoa mai tản trong không khí, lịch sự tao nhã khiến cho người ta cảm thấy tâm tình như được thả lỏng.

Huyền Trầ cẩn thận đem Huyền Bằg đặt vào trong bể tắm, ra hiệu cho tứ đại hộ vệ tới hầu hạ, xoay người như muốn rời đi. Đột nhiên có một bàn tay nắm lấy cổ chân hắ, Huyền Trầ xoay người ngồi xuống cúi đầu mỉm cười nhìn Huyền Bằg đang ở trong nước “ Thế nào, hết giận huynh rồi sao? ”

Bị vạch trần kỹ xảo Huyền Bằg ngây ra nhưng rất nhanh lập tức cười nói sang chuyện khác : ‘ Ca ca ở lại chúng ta, cùng nhau tắm

“ Không được, ta phải về Trầ Uyển tắm” Hắ mỉm cười, không để ra một chút sơ hở nào, nàng hoàn toàn không nhìn ra hắ là người vừa nãy bị nàng quyến rũ để lộ ra một chút phản ứng.

“ Ca ca, huynh giúp ta tắm đi, vừa rồi toàn thân đầy mồ hôi, huynh lưu lại giúp muội kỳ lưng được không?” Nàng không cam tâm để tất cả trở về điểm ban đầu, Huyền Bằg tiếp tục hướng hắ làm nũng.

“ Bằg nhi ngoan, Thanh Long bọn hắ sẽ giúp muội kỳ lưng. “ Huyền Trầ nắm chặt tay, ra vẻ nghiêm túc ra mệnh lệnh , trong nháy mắt hắ nhìn thấy sắc mặt Huyền Bằg trở nên trắng bệch, tâm hắ như bị bóp chặt. Năm đó khi hắ nói muốn nàng rời khỏi hắ, biểu hiện của nàng cũng chính là như vậy.

” Được ...” Thở hắt ra một hơi, nàng lạnh nhạt đáp ứng hắ một tiếng , nhắm mắt lại cố nén cảm giác vô lực , bị thương ẩn sâu lại trong lòng .

Huyền Trầ nhin lại cảm giác khó chịu khi thấy mặt nàng mất đi sắc hồng, hắ đứng dậy vội vàng rời khỏi phòng tắm , nhìn tứ đại thị vệ đang đứng hầu ở trước cửa, hắ gật đầu nhận lấy áo ngoài trực tiếp phi thân rời khỏi.

Tứ đại thị vệ bước vào phòng tắm, nhìn thấy Huyền Bằg ghé vào một bên bể tắm, thu mình lại, giấu mặt vào giữa hai cánh tay nhất định không chịu ngẩng đầu lên, nhìn có vẻ như không muốn nhúc nhích . Bốn người liền trao đổi với nhau bằng ánh mắt, Huyền Vũ nhẹ giọng hỏi : “ Bằg chủ, người có sao không ?

” Huyền Băng vẫn không chịu ngẩng đầu, tiếp tục vùi mặt ở giữa hai cánh tay ,đầu hơi hơi lay động như muốn hồi d

Biết Huyền Trần lại chọc nàng không vui, bốn người yên lặng không nói, bắt đầu giúp nàng tắm gội. Hai vị huynh muội nhà này chính là tự đây dọa lẫn nhau, không giống với hai vị thiếu gia khác thẳng thắn thành khẩn, vẫn là hai người này thiếu đi một chút tự tin.

“ Băng chủ, xin quay ra đây, để chúng tôi, kỳ kỳ sạch sẽ cho người được không? ” Bốn người phối hợp giúp Huyền Băng rửa sạch tắm lưng, nhưng không có biện pháp giúp nàng tẩy rửa thân trước, Huyền Vũ nhỏ nhẹ nói bên tai nhưng Huyền Băng vẫn không mở miệng, động đậy một chút cũng không, chỉ tiếp tục vùi mặt giữa hai tay. Một lần nữa

bốn người lại quay ra nhìn nhau .

“ Băng nhi, đừng buồn ” Thanh Long đối xứng hô cúi người xuống ôm lấy nàng nhẹ giọng an ủi. Cũng chỉ có ở những thời khắc như thế này tứ đại thị vệ mới hướng nàng thay đổi cách gọi .

“Đúng a, Băng Nhi, đại công tử hấn không phải cố ý .”Bạch Hổ kéo đôi tay đang che mặt nàng ra nhìn vào đôi mắt đang sưng đỏ vì khóc của nàng, đau lòng an ủi.

“ Tại sao hấn có thể như vậy? Hấn có phải muốn chờ đến khi ta chết mới thừa nhận là yêu ta? Hay là căn bản ngay từ đầu hấn không hề yêu ta, chỉ đơn giản coi ta là muội muội mà thôi ? ... tại sao lại như thế ? có phải là do ta quá đa tâm nên hiểu lầm thành hấn yêu ta ... ?

Giọng nàng nghẹn ngào, khàn khàn chất vấn , khiến cho tất cả mọi người ở đây đồng loạt nhin lại hô hấp, trong phòng tất cả im lặng đến nghẹt thở, chỉ nghe thấy tiếng Huyền Trần dồn dập hô hấp.

Chuyện này nàng bảo mọi người phải làm sao trả lời cho tốt đây? Huyền Trần hành động quả thật làm ọi người nhìn không ra ý nghĩ của hấn, có thời gian hấn đối đãi với Huyền Băng tựa như đối đãi với tình nhân, âu yếm khê hôn, chỉ thiếu tới mức cuối cùng, sau đó hấn lại như trở thành một người khác, đối đãi với Huyền Băng tựa như huynh muội, hoàn toàn coi thường sự chờ đợi của Huyền Băng. Từ đó hấn thường khiến Huyền Băng rơi lệ , đau khổ chật vật đến vô cùng.

Nhưng, những chuyện này là chuyện của bọn họ những người khác không thể nào nhúng tay vào, ngay minh chủ trước đó, đều nhiều lần thử nhưng cũng không có biện pháp, đành phải buông tay tuyên bố mặc kệ bọn họ, huống chi bọn hấn chỉ là thị vệ, có thể nói được gì? Chỉ trách đại công tử che giấu suy nghĩ của mình quá tốt, làm cho không một người nào có thể nắm được, căn bản mọi người đều không biết đến tột cùng là hấn muốn cái gì ...

Mặt khác hai vị công tử kia rất tốt, chí ít không như đại công tử, luôn theo ý của Huyền Băng giúp nàng đưa tìm ra giải pháp.

” Băng nhi, hay là chúng ta mời Nhị công tử cùng Tam công tử trở về?”

Chu Tước thay mặt tứ đại thị vệ đưa ra đề nghị cuối cùng .Là một bào thai sinh bốn chính là tốt ở chỗ này , không cần mở miệng, suy nghĩ ở trong đầu đã rất ăn ý khiến người người âm thầm than thở.

“Nhưng là ...” Huyền Trần đã từng ra lệnh cho hai ca ca không được phép trở về, Huyền Băng trong lòng có chút lo lắng nếu kêu bọn họ trở về sẽ khiến đại ca của nàng không vu

“Đừng lo , thật ra đại công tử cũng từng ra lệnh cho chúng tôi, nói là nếu hai vị công tử ở bên ngoài làm loạn, ăn nói lung tung liền bắt họ trở về. Đạo này tam công tử đã nói nhiều lời không nên nói, đến đại công tử cũng rất muốn kêu hấn trở về!”

- Thanh Long ngồi cạnh Huyền Băng, ra sức phân tích , muốn thay nàng trút bỏ ưu tư.

“Hơn nữa tam công tử vừa về đến, nhị công tử tuyệt đối sẽ chân trước cùng chân sau đuổi tới, như thế Băng Nhi liền có thể tìm 2 vị công tử giúp đỡ .”Bạch Hổ một bên giúp Huyền Băng lau chùi hai chân, một bên tiếp lời .

” Đúng nha, đến lúc đó, các vị công tử có thể giúp Băng Nhi tìm ra phương pháp!”- Chu Tước đưa ra lời tổng kết, ôm lấy Huyền Băng từ tay Thanh Long cùng nàng ở trong bể tắm kỳ cọ.

Từ đằng sau Huyền Vũ lập tức tiến lên thay nàng xoa bóp tay ngọc, thuận lợi tiếp tục câu chuyện:” Bằng nhi tạm thời dừng suy nghĩ nhiều, hôm nay hãy ngủ một giấc thật ngon, nhất định ngày mai tam công tử sẽ trở về giúp nàng.”

Nghe bọn hán bốn người phân tích rõ ràng mạch lạc, Huyền Băng trong lòng có điểm thả lỏng, bất luận thế nào thì nhất định hai ca ca cũng sẽ giúp nàng hoàn thành tâm nguyện.

Cẩn cẩn môi, nàng thở nhẹ buông một câu:” Hi vọng là như thế.”

Gió thu thổi từng cơn, thổi bay lớp lớp màn trướng, vô tình xuyên vào tận tâm của Huyền Băng,nơi tràn đầy tình yêu và nhung nhớ, khiến nàng không khỏi trở mình run nhẹ.

Năm nay, gió lạnh từ hồ tới đặc biệt sớm.

10. Chương 10

Chương 10

“Đêm qua mấy giờ Bằng Nhi chịu đi ngủ?” Huyền Trần đi tới Huyền Băng Các hướng Bạch Hổ đang dọn đồ ăn sáng hỏi.

“ Bẩm Công tử, thiếu chủ đêm qua canh bốn mới nằm nghỉ.” Bạch Hổ dừng tay lại hướng hán hành lễ cung kính trả lời.

“Canh bốn? Tại sao lại muộn như vậy ? Đêm qua lúc ta rời đi không phải lúc đó là canh hai ?” Huyền Trần túm cổ áo Bạch Hổ, hai tròng mắt trừng lên hiện ra nhiều tơ máu, xem ra người ngủ muộn không chỉ có mình Huyền Băng.

Bạch Hổ thấp giọng nói :“ Bẩm công tử, đêm qua Bằng chủ là khóc đến mệt mỏi mới ngủ thiếp đi. “

“ Khóc? Nàng Khóc? Hấn lo lắng nhìn Bạch Hổ hỏi lại Lôg mảy hấn nhíu chặt: “ Người làm nàng khóc?” Không tìm được lý do để phát tiết lửa giận hấn đành phải kiểm một cái cổ để che giấu sự bất lực của chính mình.

— ‘ Công tử, việc này là phải hỏi ngài mới phải” Thanh âm hán lạnh nhạt kèm theo sự chỉ trích.

“ Người ... ” Huyền Trần quả thật không thể nào phản bác lại được, lần nào cũng là hấn làm cho Huyền Băng khóc ngay từ lần đầu tiên hai người gặp nhau cũng chính là như vậy rồi.

“Khụ khụ” Bạch Hổ tuy đã có chút hết hơi , nhưng hấn vẫn không yếu thế nhìn chằm chằm Huyền Trần.

“ Tiểu Bạch có chỗ nào chọc đến huynh ?” một giọng nữ bình tĩnh vang lên, đánh gãy sự giằng co giữa hai người, Huyền Trần lập tức, buông cổ áo Bạch Hổ ra.

“ Không có gì, là huynh đang giúp hấn chỉnh cổ áo giả vờ giúp Bạch Hổ chỉnh sửa lại, nhìn nàng mỉm cười đáp lại.

“ À?” Huyền Băng sắc mặt nhợt nhạt nhưn mảy nhìn hai người, đi tới chỗ bàn ăn.

‘ Bằng nhi, mắt của muội ...“ Nhìn thấy hai mắt của nàng sưng lên tựa như hai quả hạch đào, Huyền Trần thì thảo không nói nên lời, hấn cảm thấy tâm như bị ai bóp chặt khiến hấn đau đớn.

“ Không có gì, chỉ là đêm qua ngủ không ngon mà thôi” Nàng liếc mắt nhìn Huyền Trần sau đó chuyển tầm mắt hướng tứ đại hộ vệ đang đứng một bên nhìn, liếc mắt ra hiệu , bốn người liền hiểu ý lui xuống.

“ Bằng Nhi, muội tức giận.” Hấn cẩn thận dè dặt trong lời nói hướng nàng hỏi, bộc lộ ra sự quan tâm nhưng cũng không phải câu hỏi, Huyền Trần biết đêm qua là chính mình đã chọc nàng giận

‘ Không dám ... “ Huyền Băng lạnh nhạt buông ra hai chữ, rồi không để mắt tới hấn nữa lẳng lặng cầm lấy đũa chuẩn bị dùng bữa

“ Bắg Nhi ... “ Huyền Trần tiến đến ngồi xuống cạnh nàng, hướng nàng cầu xin. Hắg không muốn bị phốt lờ như thế, loại cảm giác này so với Huyền Bắg cho hắg một bạt tai còn khó chịu hơn, thà nàng đánh hắg , mắg hắg còn hơn là không quan tâm tới hắg nữa.

“ Phốc xích “ mỗi lần như thế này hắg đều ra vẻ đáng thương như thế .Huyền Bắg nhìn vào mắt hắg, nhớ tới kế hoạch đêm qua bọn Thanh Long nhắc tới, Huyền Bắg liền nghiêm mặt, nàng biết rõ do dự trong lòng hắg nhưng ... thôi kệ để cho hắg vui vẻ thêm mấy ngày nữa đi, chờ đến khi nhị ca cùng tam ca trở về, tất cả sẽ không còn như trước nữa. Tạm thời nhịn một chút vậy !

Nhìn thấy Huyền Bắg dùng đũa gấp một cái bánh bao hấp đưa lên môi hắg, Huyền Trần biết là nàng đã tha thứ cho hắg liền vội vàng cắn một miếng, rồi liên tục tán thưởng.

“ Còn muốn không?” Đút tiếp cho hắg ăn một muỗng canh sủi cảo , tâm tình Huyền Bắg thoải mái lên một chút.

“ Không được, Bắg Nhi , nàng cái gì cũng chưa ăn, nhất định là sẽ đói ... mau ăn .. ” Khó có thể được nàng tha thứ một cách dễ dàng như vậy, làm cho Huyền Trần vui mừng, bày tỏ ý tốt đưa tay ra.

“ Ca ca ngày hôm qua trước khi đi ngủ huynh không kể uội nghe chuyện xưa.” Huyền Bắg nép vào trong lòng ngực của Huyền Trần làm nũng nói

“ Thật sự là do huynh không đúng, sau này ta sẽ không quên nữa, Bắg nhi đừng giận ta có được không?” Huyền Trần áy náy nhìn nàng,hắg cúi đầu xuống đặt lên trán nàng một nụ hôn. Nhìn thấy mắt nàng sưng đỏ như hạt quả hạnh đào, hắg liền vận khí, chờ cho đến khi khí lạnh hội tụ ở lòng bàn tay liền nhẹ nhàng áp lên hai mắt của nàng

“ Vâng “ Cảm nhận khí lạnh ở trên mắt nàng, chậm rãi tiến vào da thịt khiến nàng thoải mái đến mức không muốn nói chuyện.

“ Đỡ hơn trước chưa, muối ăn chút đi? Nếu không thức ăn sẽ nguội mất” Thu hồi lại khí lạnh, Huyền Trần một tay ôm eo Huyền Bắg, một tay dùng đũa gấp một miếng bánh đậu xanh mà nàng yêu thích nhất đút cho nàng.

Cắn một miếng, chậm rãi nhai Huyền Bắg thoải mái nhìn lên đưa mắt ngắm vẻ mặt đang chuyên chú Huyền Trần, tâm tình liền tốt hơn rất nhiều , ca ca dù sao vẫn là quan tâm nàng, nếu không cũng không thể chuyên chú như vậy đút nàng ăn. Nhẹ nhàng chớp mắt, nàng tinh tế tận hưởng sự ôn nhu của Huyền Trần, cảm nhận hương vị của bánh đậu xanh ngọt ngào đến tận đáy lòng.

“ Ăn thêm chút cháo nữa “ Sau khi đút cho Huyền Bắg ăn thêm mấy miếng bánh ngọt, Huyền Trần liền bưng lên một chén cháo tiến đến gần môi nàng

“ Vâng.” Qua bàn tay của hắg, Huyền Bắg rất nhanh uống xong một chén cháo táo đỏ ngọt ngào, vui vẻ liếm liếm môi.

“ Bắg nhi ...” Đặt chén xuống, tay trái của hắg càng ôm sát thân hình không xương mảnh mai, Huyền Trần duỗi tay phải ra ngón trở nhẹ lau thức ăn còn dính nơi khóe miệng của nàng.

“ Ca ca.. “ Ngón tay thô ráp qua lại khiến Huyền Bắg cảm giác như có một nguồn điện từ môi lan tỏa ra toàn thân nàng. Người trong lòng vô ý thức dưng chạm cũng đủ để khiến cho nàng dễ dàng động tình

“ Bắg nhi của ta ” Huyền Trần gọi nàng trong thanh âm như kèm theo một tiếng thở dài, hắg di dời ngón tay ra khỏi môi nàng, cúi đầu xuống ngậm lấy đôi môi của nàng, tâm tình thỏa mãn hưởng thụ hương vị ngọt ngào từ nó.

“ Ừm...” Không một lời nào có thể diễn tả, nàng duỗi ra hai cánh tay, ôm sát cổ Huyền Trần, tiếp nhận hắg nhẹ nhàng cắn mút.

“ Ta ...” Dễ dàng mê muội vì nàng như thế, Huyền Trần đã đem lý trí của mình vứt đi, hôn càng thêm sâu.

Môi miệng, dây dưa , quay cuồng, quấn quanh, lửa nóng cuồng nhiệt, thiêu đốt cả sảnh đường.

Giờ thu, thổi lên kích tình nồng nặc, làm ầm áp hai tấm lòng chờ đợi đã lâu

11. Chương 11

Chương 11

“ Bắg chủ tâm tình người rất tốt ? Thanh Long cười hỏi thăm, liền nhìn thấy Huyền Bắg vui vẻ

Buổi sáng sau khi cùng đại công tử ở chung, trên mặt Huyền Bắg luôn thấy được vẻ tươi tắn, làm tứ đại thị vệ bọn hắn cũng vui theo. Nụ cười xuất phát từ nội tâm này, chỉ có Huyền Trần mới có thể cho nàng.

“ Ca .. ca hôm nay huynh ấy hôn ta” Nhịn xuống biểu tình mơ màng, Huyền Bắg vui vẻ kể.

“ Xem ra công tử đã thông suốt” Huyền Vũ mỉm cười đưa nàng một chén trà .

“ Không phải đâu, hẳn sau khi hôn ta liền ném ta xuống chạy đi, làm như ta là thú dữ ấy.” Huyền Bắg nhận lấy chén trà, không thoải mái nghĩ đến buổi sáng lúc Huyền Trần quay lưng rời khỏi.

“ Bắg chủ đừng buồn, tam công tử đã dùng bồ câu đưa thư đến, nói rằng có thể không tới ba ngày, sẽ về tới phủ.” Chu tước an ủi nàng, tay bóc vỏ quả vải, đưa tới môi Huyền Bắg.

“ Thật? Quá tốt.” Cẩn lấy phần thịt quả, Huyền Bắg cảm thấy nhờ tin tức này làm quả vải bình thường dường như ngọt hơn. Không lâu sau, tam ca liền trở về, còn có thể mang theo cả nhị ca, nhất định nguyện vọng của nàng sẽ được thực hiện

“ Tin tốt như vậy, Bắg Chủ... người tính làm gì để cảm ơn ta ?” Chu Tước rút tay về, cẩn lấy một nửa khác của thịt quả, yêu cầu được thưởng.

“ A Tước, người muốn cái gì ? Lần nào người cũng có lòng tham như vậy nha.” Thấy Chu Tước yêu cầu, đôi mắt đa tình biểu lộ ra vô vàn mê hoặc - Huyền Bắg vui vẻ nói.

“ Không được ! Tiểu tước người rất thích cướp công lao của người khác, bồ câu rõ ràng là ta phóng, người không làm gì lại muốn tới lĩnh thưởng.” Bạch Hổ bưng bữa trưa tới, vừa kịp qua tranh công.Hắn một bên xếp thức ăn, lại vừa hướng Huyền Bắg nói: “ Bắg chủ có thể không cần nghe lời tên tiểu tử thối kia, lần này người không thể để hắn chiếm tiên nghi ”

“ Tiểu Bạch! Tên tiểu tử này, tốt xấu người cũng phải gọi ta một tiếng anh ba, tiểu tử thối gì mà tiểu tử thối, thật không biết phân biệt lớn nhỏ” Nhìn thấy âm mưu của mình, bị vạch trần, Chu Tước thẹn quá hóa giận, ồn ào tiến lên như muốn bóp cổ Bạch Hổ.

“ Cái gì? Tam ca? Bộ dạng người có chỗ nào thích hợp làm ca ca? Ai da nhất định là mẹ lúc trước nhớ nhầm, nhìn ta trẻ hơn người,nên ấn định ta thành lão tứ a!” Bạch Hổ nhảy lên lan can,nhìn hắn khinh bỉ kêu gào .

“ Tiểu Bạch! Người có gan thì đứng lại đó cho ta!” Chu Tước tức giận dùng khinh công đuổi theo, nhưng tiếc lại chậm một bước.

“ Người có giỏi liền đuổi theo mà bắt ta ! Người bắt được ta, liền gọi người một tiếng ca ca !” Bạch Hổ vừa nhảy nhót lung tung, lại không quên khiêu khích Chu Tước. Bạch Hổ tính nét vẫn còn trẻ con.

“ Cả hai lập tức xuống đây cho ta!” Thanh Long lên tiếng trách mắng, hai nam tử đang đùa giỡn liền nghe lệnh, ngoan ngoãn, ngồi xuống.

“ Ha ha ” Tiểu Bạch cùng Tiểu Tước rất sợ A Long nha ” Huyền Bắg bật cười vui vẻ, nhận lấy dưa từ Huyền Vũ đưa lên chuẩn bị ăn cơm.

“Bắg chủ, chẳng lẽ người nữ lòng nào nhìn Tiểu Bạch khi dễ ta sao?” Cướp lấy vị trí bên trái Huyền Bắg. Chu Tước ủy khuất nói nhìn qua, bộ dạng không khác gì đứa trẻ lên ba

“ Tiểu Tước, ngoan, còn người nữa không mau ăn cơm đi chỉ lo nói a, ta đảm bảo lát nữa A Long cùng Tiểu Bạch, sẽ càng ra sức bắt nạt người.” Huyền Bắg vừa an ủi vừa khuyên giải, đưa tay sờ tóc của Chu Tước”

“ Được ” Nhìn Thanh Long ngồi bên phải Huyền Bắg sắc mặt đã khác; Sờ sờ sống mũi, Chu Tước đành phải ngoan ngoãn tiếp tục ăn cơm. Đại ca cái gì cũng tốt, trừ tính khí nóng nảy, hẳn thật sự không muốn bị đại ca dùng võ công đánh cho thê thảm đâu nh

“Bằng chủ ăn thêm chút cá nha, cái này do Tiểu Bạch dùng cách mới nghĩ ra làm đó!” Bạch Hổ nhìn biểu cảm kinh ngạc của Chu Tước, đắc ý gấp cá đưa tới chén cho Huyền Băng.

“Có rất nhiều xương nha! Không muốn ăn” Huyền Băng nhăn mày, oán hận, những thứ này hương vị rất tốt, bắt quá ăn nó sẽ rất phiền toái.

“Bằng Nhi ngoan, để ta giúp nàng đem xương rút ra”. Thanh Long cầm chén của Huyền Băng, cẩn thận giúp nàng gỡ bỏ xương cá, sau đó chuyển lại cho nàng, mỉm cười.

“A Long tốt nhất..” Huyền Băng cảm kích hướng bờ vai Thanh Long cọ xát, nàng cười tí mắt ăn cá.

“Bằng Chủ thật thiên vị, đại ca ta chỉ giúp nàng gỡ bỏ xương cá người liền nói hần tốt, cá này là ta đã tốn thời gian rất dài để làm mà!” Bạch Hổ thấp giọng oán hận.

“A, Tiểu Bạch rất tốt, rất ngoan, người mệt mỗi làm đến trưa, ăn nhiều thêm một ít đồ ăn nhé. Nào mọi người cũng ăn nhiều thêm đi.” Huyền Băng bởi vì tâm trạng vui vẻ, chủ động gấp đồ ăn cho bốn người.

“Bằng chủ tâm tình rất tốt.” Huyền Vũ mỉm cười cảm động nhận lấy đồ ăn, Huyền Băng rất ít khi có được tâm trạng

“Đúng nha, từ sáng đến giờ tất cả mọi việc đều tốt nàng lắm bả nói! Giờ chỉ cần đợi hai ca ca trở về giúp ta hoàn thành nguyện vọng” Huyền Băng cười vừa ăn vừa nói, khẩu vị cũng tốt hơn mọi ngày, ăn xong một bát cơm đầy, còn uống thêm một bát canh.

“Bằng Nhi không cho phép khóc nữa.” Đêm qua nếu lỡ người hầu kéo tới cả đây trông thấy thì thật là xấu hổ, Thanh Long cười khuyển cáo.

“Ta biết rồi.” Huyền Băng lè lưỡi đồng ý, nhìn Chu Tước cùng Bạch Hổ ngồi bên cạnh đưa mắt ra hiệu với nhau, có chút không hiểu hỏi: “Các người muốn làm gì?”

“Cái này...” Bạch Hổ da mặt mỏng, bị bắt quả tang liền thu lại ám hiệu

“Tiểu Bạch là muốn Bằng Chủ thưởng cho bốn người chúng ta!” Chu Tước không có nhẫn nại, kéo ghế ngồi sát Huyền Băng yêu cầu được thưởng, trên mặt biểu lộ vẻ mờ ám.

Gặp hai người vò đầu bứt tai 10 phút hão chơi, huyền băng cười hỏi: “Huyền Vũ, người nói cần phải thưởng cái gì? Hôm nay ta tâm tình hảo, chỉ cần người nói được ra, chờ hội cùng nhau thưởng cho các người tứ cái.”

Nhìn hai người vò đầu bứt tai suy nghĩ cả 10 phút nên chơi trò gì thích, Huyền Băng cười hỏi: “Huyền Vũ, người nói xem muốn được thưởng cái gì? Hôm nay tâm trạng ta rất tốt, chỉ cần người nói ta thấy được sẽ cùng một lúc thưởng cho bốn người các người

“Liền thưởng... Liền thưởng...” Huyền Vũ lại bắt đầu lấp ba lấp bắp, xoay trái ngo phải không biết nên trả lời cái gì, dù sao thì bọn hần cái gì cũng có đầy đủ rồi nha!

“Bằng Nhi thưởng hôn đi, đó không phải là nguyên nhân khiến nàng vui vẻ sao? Cùng chia sẻ với mọi người đi.” Thanh Long mỉm cười đề nghị, liền được Bạch Hổ cùng Chu Tước gật đầu đồng ý

“Vậy được a” thấy tất cả mọi người đều vui vẻ nhất trí, Huyền Băng liền lập tức đáp ứng.

”Vậy ta tới trước!” Chu Tước chiếm ưu thế về khoảng cách, liền ôm Huyền Băng ngồi lên trên đùi, nhắm mắt đưa môi chờ đợi được hôn.

“Tiểu Tước cái gì cũng thích cướp.” Huyền Băng đưa tay quàng lên cổ Chu Tước, cười đặt lên môi hần một nụ hôn nhẹ.

“A? Chỉ có như vậy?” Đợi nửa ngày, hần mới phát hiện nụ hôn chỉ như lông chim phớt nhẹ, không phải là nụ hôn triền miên như mong muốn, Chu Tước ồn ào kháng nghị.

“Người còn muốn như thế nào nữa?” Huyền Băng tựa đầu lên vai hần, cười hỏi.

“Ta còn muốn Như vậy” - Chu Tước nâng cằm nàng lên, cúi xuống ngậm lấy cánh môi mềm mại, liếm láp, khẽ cắn, từ từ cảm nhận hương vị thơm ngon mời gọi.

” Ân... Thật ngọt.” - Chờ đến lúc Chu Tước vươn đầu lưỡi tiến sâu vào khuôn miệng ấm áp của Huyền Băng, nàng liền dùng sức đẩy mạnh hẳn ra, chỉ chỉ những người đang im lặng đứng nhìn, ý muốn nói tới lượt người tiếp theo!

“ A sớm biết như thế này, ta liền làm người cuối cùng” Chán nản nhìn mỹ nhân trong tay bị đại ca đem đi. Chu Tước mới biết vừa rồi mình chính là xúc động liên tính toán sai tất cả.

“ Ha ha ..” Nhìn thấy Chu Tước ôm đầu than thở, bốn người còn lại liền lớn tiếng cười, “ Thưởng hôn”, trò chơi này càng chơi càng mê người, khiến những người khác nóng lòng mong đợi tới lượt mình càng sớm càng tốt.

12. Chương 12

Chương 12

“ A Long ” Chuyện vui qua đi, Huyền Băng liền ôm bụng nhú mào

“ Băng Nhi sao thế?” Nhận thấy nàng có chút không thích hợp, bốn người đều hoảng loạn, cùng nhau lên tiếng hỏi

“ Bụng không thoải mái...” Cảm giác quen thuộc lại tới, đau đơn từ từ tăng lên, Huyền Băng dựa vào Thanh Long há miệng thở gấp.

“ Xem ra độc lại phát tác, mau đi gọi đại công tử tới đây” Thang Long ôm lấy Huyền Băng giọng nói có chút lo lắng nói.

Chu Tước cùng Bạch Hổ lập tức phi thân rời khỏi, hướng cung Huyền Trần đang ở chạy đi.

“ Đau...” Nhiệt độ nhanh chóng lan tỏa ra toàn thân, bụng Huyền Băng ngày càng co rút mạnh hơn.

“ Băng Nhi ngoan, ráng chờ một lúc đại công tử sẽ tới ngay, thân thể lập tức sẽ tốt hơn, nhẫn.. nhẫn ...” Nhìn nàng đau đến mức sắc mặt đang dần biến sắc, Huyền Vũ nôn nóng ra mặt, nhưng nội công hần thuộc mệnh hỏa khiến hần không dám tùy tiện vận nội công giúp cho Huyền Băng bớt đau.

“ Đau quá, nóng quá...” Mỗi lần phát bệnh, nàng cảm thấy chính mình như một lần chết đi vậy, đáng tiếc ngoài phương pháp ở bên ngoài giải độc, không còn cách nào trị được tận gốc căn bệnh phiền toái này, có lẽ nàng nên tìm nam nhân khác giúp nàng tốt hơn, không cần đợi người trong lòng đến nữa, cũng không cần quan tâm trong mắt ca ca nàng có còn quan trọng hay không!

“Băng Nhi, muội lại phát bệnh sao?” Theo tiếng kinh hô truyền nhanh chóng tiến đến bên cạnh bảo bối đang nằm trong đình nghỉ mát.

“ Ca ca ...” Vừa mở mắt, Huyền Băng có chút hô hấp dồn dập, lên tiếng, nghe được giọng nói quen thuộc, đau đớn trên người nàng nhất thời giảm đi không ít.

“ Băng Nhi, rất đau sao? Huynh liền mang muội đi ...” Nhận lấy Huyền Băng từ tay Thanh Long, Huyền Trần nhẹ nhàng an ủi nàng, vội vàng bế nàng về Huyền Băng Các, Thanh Long, Huyền Vũ cũng vội vàng theo sau.

Vào trong tấm phòng, Huyền Trần liền cởi quần áo Huyền Băng, vận nội công từ tay truyền sang bụng nàng, nhẹ nhàng ấn xuống tiêu trừ cơn đau.

“ Ca ... muội khó chịu ...” Cơn đau mãnh liệt vừa nãy đã từ từ giảm bớt, chỉ còn lại cảm giác ngày một nóng như thiêu đốt chính mình.

“ Băng Nhi nhẫn nhịn một chút.... Các người mau đến đây.” Đặt Huyền Băng nằm lên trên giường, Huyền Trần liền ra lệnh cho, Thanh Long, Huyền vũ chuẩn bị “ giải độc.

Huyền Băng cảm nhận được thân thể mình bắt đầu nóng lên, cảm giác cần được người an ủi, thứ quen thuộc này kéo đến khiến nàng khó chịu, phía dưới trống rỗng làm nàng nhịn không được kẹp chặt hai chân, mạnh mẽ ma sát . Mặt dịch giữa hai chân bắt đầu tuôn ra, nàng thống khổ rên rỉ, thanh âm truyền đến tai ba nam nhân trong phòng chẳng khác nào tiếng mời gọi.

“ Bắg chủ, đắc tội.” Đượg Huyền Trần dùng mắt ra hiệu cho phép, Huyền Vũ liền quỳ sấp ở trên mặt đất. Hơi dùng lực, tách hai chân Huyền Bắg ra, cúi đầu liếm láp nơi nhụy hoa.

“ A.. cho ta...” Hưởg thụ lưỡi dài linh hoạt kích thích ở hai cánh hoa, Huyền Bắg động tình rên rỉ, nàng muốn nhiều hơn thế nữa

“ Bắg Nhi đừng gắp.” Cố nén tâm tư không được sinh lòng đố kỵ, Huyền Trần tiếp tục vận nội lực đẩy sức nóng ra ngoài, một bên ôm lấy vai nàng hôn lên vầng trán, chính vì đau đón đã khiến cho tóc mai dính dấp mồ hôi.

“ Ca ca ta muốn...” Huyền Vũ dùng đầu lưỡi đẩy hai cánh hoa ra, nhẹ nhàng liếm láp lúc nông lúc sâu, ham muốn kêu gào khiến nàng không chịu đựng nổi, lên tiếng cầu xin. Bản năng sâu trong tiềm thức như được kêu gọi, trở dậy mạnh mẽ vì tiếng nói yêu kiều kia, hẳn muốn cởi sạch quần áo vì lửa tình đang thiêu rụi thân thể.

“ Bắg Nhi, chịu đựng một chút” Huyền Trần biết nàng đã chuẩn bị tốt, vội vàng vận khí, ở chỗ rốn Huyền Bắg lần cuối.

Huyền Vũ đưa mắt nhận lấy chỉ thị của Huyền Trần, đứng lên, cởi bỏ quần áo. Cự long to lớn như được giải thoát khỏi sự gò bó, ở trong không khí kiêu ngạo mà đứng thẳng lên.

“ A..” Không còn được Huyền Vũ an ủi, Huyền Bắg cảm thấy thân thể mình càng thêm khó chịu, khe hở ra đôi mắt, liền nhìn thấy tráng kiện nam căn ngay cạnh cửa mình, vừa nặng vừa nhẹ ôn nhu ma sát. Không chịu nổi sự đầy dọg này, Huyền Bắg nâng lên hạ thân, thẳng lưng nghênh tiếp đầu nắm của Huyền Vũ. Hư không bỗng chốc được lấp đầy, long đầu kia ngang ngạnh như đá cuội dễ dàng khai mở hoa nhụy nhanh trong tiến vào khiến nàng không khỏi phát tiếng rên rỉ:“Azz...”

Lại một lần nữa hẳn phải nhìn thấy, Huyền Bắg cùng người khác quan hệ, Huyền Trần chỉ có thể thở dài, nội tâm đang bị tổn thương một cách đau khổ. Nhìn tiểu huyết phẫn hồng đang cắn nuốt năm căn to lớn, Huyền Trần nhú mày nhắm mắt lại, kìm chế không tưởng tượng người đó là mình, tiếp tục vận khí giúp nàng giải độc.

Nhận thấy tiểu huyết đang gắt gao co rút, Huyền Vũ hai tay chống lên giường, tốc độ ra vào bắt đầu chậm lại.

“ Ừm.. thoải mái a...” Nhờ Huyền Vũ nam căn to lớn của hắn tiến vào chiếm giữ trong nàng khiến cho cơn co thắt nơi bụng dưới dễ chịu hơn rất nhiều, thanh âm trầm thấp rên rỉ dần chuyển thành giọng khoái cảm ham muốn ngày càng nhiều hơn.

“ Bắg Nhi ...” Huyền Vũ nhẹ giọng gọi nàng, nỗ lực khắc chế kích động muốn tiến sâu vào, diễm nhiên duy trì lực đạo vừa phải. Một chút rồi lại một chút, hẳn tựa như thợ mỏ đang khai thác sơn động, cẩn thận thăm dò mật huyết ẩm ướt, chẳng hề nóng vội lao đến điểm đích.

“ Ta muốn... nhanh ...nhanh .. ừm a..” Không chịu nổi sự đầy dọg như vậy, Huyền Bắg chính mình hoạt động thân thể, nàng muốn cự long của hắn mạnh mẽ ra vào trong cơ thể của nàng.

“ Bắg Nhi đừng cử động ... ” Huyền Trần lên tiếng kiềm giữ để nàng dừng lại động tác, một tay lại không khống chế được mà cầm lên một bên ngực nàng xoa nắn, cảm giác mềm mại khiến hắn không tự chủ nuốt nước miếng, ôm trong tay người đẹp đang liên tục vận vẹo, cùng với Huyền Vũ đang hoạt động, khiến cho xúc cảm không tên trong hắn trào dâng mãnh liệt.

Nhìn Huyền Bắg xinh đẹp động lòng người trong tay mình , Huyền Trần ngậy người vận khí, suy nghĩ có phải hẳn nên tự giác buông tay trái ra.Nhưng ông trời lại không cho hắn thực hiện suy nghĩ của mình, Huyền Vũ không chịu nổi tiểu huyết ngày một kẹp chặt hắn, tăng tốc độ lực đạo ra vào ngày một nhanh, khiến một bên mềm mại cứ như vậy đưa vào tay Huyền Trần. Không nhịn được khát vọng ở trong lòng, Huyền Trần nhẹ nhàng xoa nắn một bên ngực của nàng....

Nhiệt tình hoan ái hai người không hề phát hiện ra Huyền Trần ở bên cạnh làm động tác nhỏ, chỉ có Thanh Long đang đứng một bên chăm chú nhìn thấy rõ ràng một màn này. Giật giật khóe miệng đại thị vệ không hề lên tiếng mà lặng lẽ ghi nhớ tình huống này của Huyền Bắg. Bắg chủ bị độc hành hạ không chú ý tới thời khắc này, xem ra hai người luôn tự đầy dọg chính mình, đã đến thời điểm phải lật bài.

Chỉ hi vọng đến lúc đó, Tứ đại thị vệ bọn hắn còn được ở lại bên cạnh Băng Chủ.

13. Chương 13

Chương 13

Hoan ái vẫn còn đang diễn ra, Bạch Hổ cùng Chu Tước đã dẫn một thiếu niên trên người mặc toàn đồ trắng hướng Huyền Băng Các tiến đến.

“ Tham Kiến Băng Chủ, bái kiến công tử.” thiếu niên mặc phục trang bạch y cúi người hành lễ, vừa rồi lúc vào phòng bởi vì phản quang, hắn chưa nhìn rõ nay thích ứng được với ánh sáng, hắn mới phát hiện trên giường có hai người đang tận lực hoan ái, bởi vì chưa nếm qua mùi đời, nhìn thấy cảnh đó nhất thời làm hắn đỏ bừng mặt cúi đầu không dám nhìn tiếp.

“ Chuẩn bị, rồi lên đây ” Huyền Trần ngừng vận khí, buông tay ra, lấy lại tinh thần nó

“ Vâng...” Thiếu niên cung kính đứng lên, mắt không hề nhìn nơi khác, theo Thanh Long đến phòng khác, tắm rửa sạch sẽ.

“ Các người cũng lui xuống chuẩn bị. ” Nhìn chằm chằm vào chỗ kết hợp của Huyền Băng cùng Huyền Vũ. Huyền Trần lạnh lùng hướng Chu tước ,Bạch Hổ ra lệnh.

“ Vâng” Hơi cúi người chào, Chu Tước buông hộp đựng thức ăn trong tay ra, cầm một gói thuốc bột lớn được đặc chế đi vào phòng tắm trước, Bạch Hổ im lặng đứng một bên.

“ Băng nhi muội chịu khó nhẫn nhịn thêm một chút nữa.” Khác với giọng nói lạnh lùng vừa nãy, Huyền Trần hạ thấp thanh âm bên cạnh lỗ tai Huyền Băng nhẹ nhàng an ủi. Gương mặt cương nghị nhu hoà đi rất nhiều, đôi mắt nhìn nàng lộ vẻ thâm tình cùng day dứt không nguôi.

“ A.. ” Đáp lại Huyền Trần là tiếng rên rỉ mất hồn của Huyền Băng, thân thể nàng đang bị dục hỏa hoành hành, ở chỗ sâu nhất đang đón nhận Huyền Vũ kịch liệt ra vào, nàng không còn tâm trí để tâm tới những chuyện khác.

“ ưm – “ Nhìn Huyền Băng ở trong vòng tay của mình nhưng lại cùng nam nhân khác hoan ái, Huyền Trần có chút rầu rĩ. Hắn sao có thể cùng Băng nhi? Dù hắn có vô vàn yêu sủng muội muội nhưng lại không thể nào động vào nàng ấy

Thở dài một hơi, Huyền Trần nhăn mày suy nghĩ : Độc này 3 tháng phát tác một lần, nhưng lần này so với hồi tháng giêng, có chút không bình thường. Chẳng lẽ do lần trước để lại di chứng sao?

Đáng chết! Điều tại hắn không tốt! Nếu biết trước lần đó Băng Nhi muốn hắn ở lại , hắn liền nhận lời, sẽ không làm hại nàng tức mà thổ huyết.

Lần trước lúc độc phát tác, sau khi được giải Huyền Băng mệt mỏi muốn được ngủ nhưng lại không chịu nhắm mắt, muốn hắn ở lại mới chịu đi ngủ. Mà hắn lúc đó dục hỏa đang tăng vọt cùng Huyền Băng ngủ chung, hắn sẽ mất đi lý trí liền dứt khoát về Trần Uyển. Ngày thứ hai từ bọn Thanh Long hắn mới biết, hắn vừa rời khỏi Huyền Băng liền phun ra một bùm máu.

Thổ huyết! Điều tại hắn không tốt! Hắn lẽ ra phải chăm sóc nàng! Hắn phải luôn bên cạnh chăm sóc nàng.

“ A ” Tiếng hét chói tai từ miệng Huyền Băng truyền ra, đem tâm trí của Huyền Băng trở lại. Nhìn xung quanh, Thanh Long bọn hắn chẳng biết từ khi nào đã chuẩn bị xong tất cả, thiếu niên áo trắng mặt đỏ ứng ngồi trên gh đã chuẩn bị sẵn sàng.

“ Tốt, Huyền Vũ giải độc cho Băng Nhi đi” Huyền Trần đỡ lấy hai vai của Huyền Băng, đối với Huyền Vũ hạ lệnh.

“Vâng. ”Cố nén muốn phát ra dục vọng, Huyền Vũ ôm lên huyền băng, liền hai người kết hợp tư thế đứng dậy, đi tới ghế bành trước.

Thiếu niên áo trắng vội vàng nhận lấy thân thể mềm mại của Huyền Băng, khi nam căn của Huyền vũ rời khỏi thì đồng thời hắn sẽ sát nhập cái của chính mình, động tác thông thạo như thể đã làm qua rất nhiều lần vậy.

“Ca ca” cùng nam nhân khách kết hợp, đem huyền băng tinh tảo lên một ít, nàng khép hờ mắt, suy yếu gọi Huyền Trần

“Ta ở đây ... sẽ không rời đi” Đứng dậy vuốt lại vạt áo, che đi dục vọng đang sưng to ở giữa hang, Huyền Trần gạt Huyền Vũ sang một bên, tiến tới ôm Huyền Băng” Băng Nhi ngoan, ta vẫn luôn ở đây”

Huyền Trần an ủi sẽ có tác dụng nhất định, làm cho Huyền Băng an tâm để cho người lạ kia tiến vào mình, nàng tựa sát cơ thể vào Huyền Trần đôi tay ôm chặt eo của hắn.

Ghé bành lên tuần tú thiếu niên thâm trầm chăm chú nhìn trước mặt tuyết trắng sống lưng, nhanh chóng đẩy lên trên tiến. Cảm thụ vậy hành lang lửa nóng hấp dẫn, huyền tượng này là bình thường giao hoan, cũng không phải là bất đắc dĩ

Thiếu niên tuần tú nhìn chăm chú sống lưng tuyết trắng trước mặt mình, nhanh chóng đẩy người tiến lên, hưởng thụ hành lang non mềm vậy lấy lửa nóng của hắn, tưởng tượng đây là cuộc giao hoan bình thường, không phải là đang giải độc.

“Úm” Thân thể bất ngờ bị đánh tới, Huyền Băng rên lên một tiếng, ở tại trước ngực, Huyền TRẦN mạnh mẽ thở gấp. Hô hấp khó khăn, không chỉ là do kích thích gây ra, còn do một phần lớn nguyên nhân do sâu độc ở trong cơ thể gây nên. Sâu độc, hình như đã nhận thấy bạch dịch của nam nhân đang mê hoặc nó, bắt đầu rục rịch góc đầu dậy.

“Băng Nhi ... muội khó chịu sao? Khó chịu thì cắn ta” Nhận thấy Huyền Băng lâu lâu nắm chặt lấy tay hắn, Huyền Trần cố nén đau đớn trong lòng xuống ôn nhu hỏi. Cúi người xuống, mở nhẹ vạt áo, đưa bờ vai tới môi Huyền Băng.

Nhìn bờ vai nhẵn trước mặt, Huyền Băng liền hung hãn cắn lên, nhắm mắt lại, đem theo bao nhiêu oán hận trong nhiều năm.

“Haiz.” Một tiếng thở dài, từ cổ họng Huyền Trần phát ra, hắn hạ thấp thân thể để nàng thuận tiện phát tiết. Hắn biết rõ cái căn này, không chỉ nguyên nhân do độc khiến nàng khó chịu, mà còn có rất nhiều, rất nhiều nguyên nhân khác.

14. Chương 14

Chương 14

Huyền Băng cảm nhận, cự long ra vào trong cơ thể nàng đã tới đỉnh điểm, sâu độc cũng trở nên hung tợn. Căn đau đơn lúc này lại dâng lên, nhận thấy trong miệng có mùi vị của máu tươi, nàng nhắm mi, buông lỏng khớp hàm

Nhận thấy lực đạo cắn trên đầu vai mất đi Huyền Trần cảm thấy mát mát, Huyền Băng dùng đầu lưỡi khẽ liếm ướt đầu vai hắn, làm mùi máu nhạt đi rất nhiều. Trong mũi tràn ngập các loại hương vị, mùi huyền băng cùng người khác giao hợp, tản mát tro không khí, khiến hắn ngây người ôm sát nàng, Huyền Trần cố gắng xem nhẹ ý muốn của bản thân mình, tự an ủi bản thân rằng chỉ cần có thể ở bên cạnh nàng như thế này là đủ rồi, không nên hi vọng quá nhiều.

Vì sao lại có thể đau khổ như thế?

Vì sao tim lại như có một lỗ hổng? Đau đớn, dần vặt không giảm?

Không muốn chạm vào nàng, nhưng vì sao lòng vẫn kêu gào muốn có được nàng? Hắn điên rồi thật sự điên rồi. Hắn có thể thật sự không muốn có được nàng sao? Hắn có thể bỏ qua nàng sao? Có thể sao?

Hắn cười khổ nhìn bé yêu đang ôm trong tay, Huyền Trần áp xuống tiếng kêu gào của lòng mình, nói lỏng cánh tay, chờ đợi giải độc kết thúc.

Cầm thấy cánh tay khỏe mạnh không còn ôm chặt lấy nàng, nhưng nàng không còn sức lực để ý đến tâm tư của huynh trưởng.

Cơn sốt cao lần nữa kéo tới bao phủ lên toàn thân nàng, nàng mệt mỏi vô lực nằm trên ngực Huyền Trần, tại đó ma sát, vặn vẹo. Sâu độc ngày càng trở nên lợi hại vô cùng trong cơ thể nàng, Huyền Băng hoài nghi bản thân sẽ bị sức bóng của bọn chúng thiêu đốt thân thể mà chết đi. Nàng dùng tay mặc sức cào véo eo bụng của Huyền Trần, nhứ lại hai hàng lông mày, mạnh mẽ co rút hạ thân, thúc giục cự vật to lớn của thiếu niên kia phun ra "Giải độc" cho nàng.

Huyền Trần tuy nhìn không thấy biểu tình của Huyền Băng, nhưng hẳn có thể nhìn thấy đỏ đậm cơn thịt xỏ xuyên nàng u huyết.

"Úc" Th hạ thể Huyền Băng co rút thiếu niên tổng lên một tiếng phun trào, kết thúc quá trình giải độc, Huyền Trần tâm tư đang nhiễu loạn cũng lập tức thanh tỉnh. Thời gian trôi qua có chút đáng sợ, chỉ có nén nhang đang cháy dần tàn ra tuyệt không còn một âm thanh nào khác. Phun ra nóng bỏng tinh dịch, thiếu niên mềm rũ rời khỏi hạ thể Huyền Băng. Sâu độc nhanh chóng nuốt hết bạch dịch, dần dần ngừng chuyển động. Cơ thể không còn cảm thấy vừa đau vừa nóng như khi nãy, Huyền Băng liền thở hắt ra một hơi. Nhiệt độ thân mình đã khôi phục lại bình thường, dục vọng kêu gào cũng ngừng tác quái. Nỗ lực chống lại sự mệt mỏi quật cường đứng dậy, nhưng toàn thân lại không nghe lời nàng xụi lơ vô lực. Huyền Băng mở ra hai mắt giữa đầu tìm kiếm người có điểm chung giống nàng hình hài, lại chỉ thấy mờ mờ không phân biệt rõ, không thấy được người chiếm giữ lòng nàng.

Cầm nhận được ánh mắt nóng bỏng từ Huyền Băng, Huyền Trần phiền muộn gạt ra tên thiếu niên xa lạ kia đỡ lấy tay ngọc kéo nàng đứng dậy dựa lại vào lòng hắn. Thương yêu vuốt trên trán nàng bị mồ hôi lấy ướt do vận sức giải độc cùng với vừa trải qua màn kích tình mà thân thể mềm yếu suy nhược, nhanh chóng bế nàng bước về gian nhà tắm thanh tẩy cơ thể.

Bạch Hổ cùng Chu Tước muốn đuổi đến, liền thấy Thanh Long ra hiệu nên đã dừng lại bước chân.

Để cho hai huynh muội họ cùng một chỗ như vậy cũng tốt.

15. Chương 15

Chương 15

"Băng Nhi, còn khó chịu sao?" Bể Huyền Băng đặt vào, bể tắm được chuẩn bị, Huyền Trần ngồi trên bờ ôn nhu hỏi.

"Ca ca, ta toàn thân đều mềm nhũn ra, huynh giúp ta tắm được không?" Thân thể mềm mại, nằm bò cạnh bể tắm, Huyền Băng theo thói quen yêu cầu, biết rõ là sẽ bị hắn cự tuyệt, nhưng vẫn nói ra miệng.

"Được" Nhìn thấy sự cô đơn trong mắt huyền băng, Huyền Trần buột miệng đáp ứng, đứng dậy, không hề nhìn thấy vẻ mặt ngạc nhiên của nàng, cứ như thể cởi quần áo. Hẳn sợ trong thân tâm Huyền Băng lại vì hắn cự tuyệt, lại làm chuyện thương tổn bản thân.

Hắn không muốn, Băng Nhi tự làm hại đến bản thân mình đến mức thổ huyết. Hắn sẽ không phạm lại sai lầm đó một lần nữa, cho dù phải nén nhịn dục vọng đến kinh mạch đảo ngược đi nữa, hắn cũng không muốn bảo bối Băng Nhi của hắn phải chịu chút thương tổn nào.

Cho nên lần này khi Huyền Băng muốn hắn giúp nàng tắm rửa hắn liền đồng ý

"Nhớ đem toàn bộ cởi sạch nha" Huyền Băng nhìn chằm chằm thân thể cường tráng đang định mặc quần lót xuống nước, vội vã kêu lên. Nàng muốn nhìn Huyền Trần nhện xuống dục vọng.

"Hả?" Không kịp phản ứng trước lời nói của nàng, Huyền Trần phải mất một lúc lâu mới hiểu được câu nói của nàng. Bảo bối của hắn có phải quá đề cao hắn?! Huyền Trần không biết có thể duy trì trạng thái không bị dục vọng làm mờ mắt mà giữ vững bản thân mình cho đến lúc nào nữa....

Cởi?

Hay là không cởi?

Huyền Trần suy nghĩ.

Huyền Băng chăm chú nhìn hấn, ánh mắt biểu hiện sự chờ đợi. Ánh mắt , giống như năm đó nàng biểu hiện tình yêu tha thiết bất lực chờ hấn đáp lại. Nhất thời làm nội tâm cứng rắn của hấn trùng xuống. Nhắm mắt lại sâu hít một hơi thật sâu, Huyền Trần chậm rãi cởi ra quần lót, ắn nhãn đã lâu dục vọng tức khắc đứng thẳng đứng dậy.

“ Ca ca, huynh đứng đó muốn dùng mắt để tắm cho ta sao?” Huyền Băng mặt mũi lên tiếng nhưng thanh âm lại không giấu nổi sự phấn khích, hiện tại trong mắt nàng Huyền Trần không đơn giản chỉ cởi xuống quần lót, mà còn có nhiều năm cấm dục.

Oa ... Ca ca của nàng, ông trời ơi ca ca của nàng cuối cùng cũng nguyện ý mở cửa lòng rồi sao?

“ Băng Nhi , lại nói nhảm rồi!” Thanh âm vô cùng sủng ái , chiều chuộng của Huyền Trần đối với Huyền băng vĩnh viễn không bao giờ mất đi.Men theo bể tắm đến cầu thanh từ từ đi xuống dưới nước, hấn chậm rãi đi tới bên cạnh Huyền Băng

“ Ca ca...” Duỗi hai cánh tay tới, quàng lên vai Huyền TRẦN, Huyền Băng nhìn vào đôi mắt đen láy thâm tình gọi .

“Sao ? Vừa rồi giải độc quá mệt mỏi sao?” Huyền Trần ghen tỵ, nghi ngờ hỏi, nhìn về mặt mệt mỏi của Huyền Băng. Bàn tay to lớn thuận thể chậm rãi vuốt ve lưng nàng .

Huyền Băng khi mới làm tình xong, đều không muốn nói chuyện nhiều, chỉ nhẹ giọng trả lời một tiếng “Vâng” hưởng thụ Huyền Trần dùng bàn tay thô ráp nhẹ nhàng ma sát trên thân nàng, làm cho nàng thoải mái buông lỏng toàn thân.

Hơi nước trong bể tắm lan tỏa, tràn ngập cả căn phòng, không khí đi theo độ ẩm làm tiết trời ẩm lại

16. Chương 16

Bàn tay to lớn đi tới eo nhỏ, liền nhìn thấy một dấu tay, Huyền Trần hí mắt chậm rãi xoa nắn

Cái này là ai lưu lại? Huyền Vũ? Thiếu niên giải độc? Huyền Vũ sẽ không nặng tay như vậy, xem ra đó là do tên thiếu niên đó làm. Hừ dám ở trên thân thể Băng Nhi của hấn lưu lại ấn ký! Thật là không biết tốt xấu!

Huyền Trần tự nhiên tăng thêm lực đạo, mạnh mẽ chà lau khiến Huyền Băng kêu lên “ Ca ca , huynh đè ta thật đau đó.”

” Ta thực không đúng, Băng nhi ta sai rồi.” Bị tiếng kêu của Huyền Băng dọa tỉnh, Huyền Trần vội vàng hôn lên trán nàng thì trường cuồng nhận lỗi. Đôi tay lực đạo nhẹ nhàng lướt qua mông eo dừng lại tỉ mỉ giúp nàng kỳ cọ.

“ Ca .. ca” Huyền Băng cảm nhận sự ấm áp của tay hấn để trên eo nàng, nhẹ nhàng thở dài gọi.

“ Băng Nhi ...” nàng thở dài như tiến than đánh vào lòng hấn. Vì sao hai người lại cố chấp như vậy? Huyền Băng môn không phải trước giờ đều không sợ miệng lưỡi của người đời sao?Huống chi hấn Huyền Trần từ trước tới nay, vô công không có ai có thể qua mặt được hấn, nếu như hấn cùng Huyền Băng ở chung một chỗ, chắc chắn sẽ không có người can đảm dị nghị

Nghĩ đến đó, Huyền Trần có chút kích động, dùng lực đè xuống mông nàng chế áp dục vọng của mình. Cúi đầu xuống, che lấy môi nàng, giống như che đi tất cả miệng lưỡi thiên hạ.

Mút vào đôi môi ngọt ngào của nàng hấn tựa như cảm thấy không đủ, dùng toàn bộ sức lực, tập trung vào trong miệng, mạnh mẽ hấp thụ, nước bọt trong đôi môi đỏ mọng của nàng, hấn giống như người đang đi trong sa mạc khát nước vô tình tìm được một ốc đảo.

Huyền Băng bị giữ ở bộ ngực rộng lớn đã bị nụ hôn kích thích, hoàn toàn không suy nghĩ, thân thể theo bản năng đáp lại. Ông trời ơi ca ca ôn nhu như nước của nàng, rất ít khi không khống chế được... Hôm nay

lại hai lần hôn nàng, cái này chưa từng xảy ra bao giờ. May mắn đến sao? Huyền Băng thích thú, phối hợp huynh trưởng mong muốn bấy lâu được đáp ứng khiến nàng càng thêm nhiệt tình.

“Băng Nhi...” Cảm thấy huyền băng hô hấp, gấp gáp, Huyền Trần nhẹ nhàng rút lui, nhẹ hôn lên môi sưng đỏ, hân hân bầm nói.

“Vâng” nhẹ nhàng thở ra, huyền băng cười tiến gần tới huynh trưởng để cảm đặt lên vai hắn, nhìn thấy vết cắn do mình lưu lại, nàng đau lòng, đặt lên đó một nụ hôn. Trong miệng như còn lưu lại mùi máu tươi, còn có nước miếng thơm ngọt của Huyền Trần, hỗn hợp kích thích vị giác nàng.

Hưởng thụ lưỡi nàng đang chạm tới vết thương ở vai khiến hắn rung mình, hắn thích nàng hôn hắn như vậy. Đầu lưỡi qua lại liếm láp, nhẹ nhàng câu dẫn khiến Huyền Trần hốt

Hắn mơ tưởng, mơ tưởng được đụng vào nàng, rất muốn rất muốn.

”Băng chủ, công tử, phu nhân cùng nhị công tử cùng trở về”. Giọng nói của Thanh Long cắt ngang hai người đang ôm hôn, lời Huyền Trần đang chìm đắm trong ngọt ngào tỉnh lại.

”Biết, các người mau sắp xếp cho phu nhân cùng nhị công tử nghỉ ngơi, chúng ta sẽ lập tức tới.” Huyền Trần hăng giọng, lấy lại tinh thần, ra lệnh

”Dạ” Ôm tay hành lễ, Thanh Long, cung kính, rời khỏi phòng tắm.

”Băng nhi, Chúng ta đi nghênh đón mẫu thân nhé!” Huyền Trần vuốt ve sau lưng Huyền Băng, cúi cuối hôn người trước mặt.

”Không đi”. Để cảm đặt lên vai Huyền Trần, Huyền Băng giận dỗi nói.

”Băng Nhi, ngoan, buổi tối huynh tiếp tục tới kể chuyện xưa uội nghe, hiện tại chúng ta trước tới Thiên Hương Các được không?” Đặt lên tóc nàng một nụ hôn, Huyền Trần an ủi, bảo bối đang giận dỗi.

Huyền Băng miễn cưỡng đồng ý, gật đầu, chu miệng yêu cầu ”Vây ca ca buổi tối phải ở Huyền Băng các, không được trở về”

”Được, đều nghe Băng Nhi” Bế Huyền Băng lên bờ, xả qua khăn tắm, Huyền Trần bắt đầu, thay nàng cắn thật chặt.

Huyền Băng toàn thân vô lực do động tác của Huyền Trần, chuyển động con mắt, bắt đầu đoán lần này mẫu thân cùng ca ca về mục đích là gì.

17. Chương 17

Chương 17

”Băng Nhi quan hệ thuận lợi chứ? Thiên Hương Các, nữ nhân ngồi ở ghế trên trong gian nhà chính. Ghé miệng nhấp một ngụm trà Long Tỉnh thơm ngát, mỉm cười hướng Huyền Băng hỏi thăm.

”Cảm ơn nương quan tâm, Băng Nhi mấy ngày gần đây thân thể đều tốt.” Huyền Băng ngồi ở bên cạnh hơi nghiêng người, cung kính đáp.

”Thật thế sao?” Nghiêng đầu, hỏi nghe Huyền Băng gọi mình là nương, nữ nhân biểu lộ ra một nét hàm ý cười.

”Nếu lời người nói, vậy sao cổ độc lại làm người đau đớn hơn trước?” Ngồi bên cạnh Huyền Băng này giờ, Huyền Hi không nhịn được mở miệng hỏi, tính tình khng im lặng như thường ngày. Khi thấy Huyền Băng hung hãn trợn mắt nhìn hắn mới ngưng lại.

Huyền Trần đang ngồi ở ghế cuối cùng, này giờ không hề nhìn lên hung hăng nắm chặt tay, để lộ ý tứ đang khấn trương.

Chính xác, trận phát tác lần này đối với thân thể Huyền Băng mà nói khiến nàng ăn không ngon, ngủ không yên. Rất khó chần chừ lần phát tác tiếp theo, sâu độc sẽ biến chất khác với mọi khi. Nếu như sâu độc biến chất, vậy độc trong người Huyền Băng có thể không có biện pháp giải?

“ Tiểu Hi, người đã liên lạc với Tiểu Thuyền chưa ?, trong nhà có hôn sự , hân không thể nào vắng hợp.”
Băng chủ tiền nhiệm nhẹ giọng nói, lập tức kéo suy nghĩ của Huyền Trần quay lại.

“Nương thân xin yên tâm, thuyền nhỏ 3 nay mai định có thể về gia, đủ để vượt qua lần này tiểu muội đại hôn.”Huyền hi khẳng định hồi đáp, đôi mắt lại ngắm bên cạnh đại ca phản ứng.

“ Nương người yên tâm, Tiểu Thuyền 3 ngày nữa là về tới nơi, đủ thời gian về kịp đại hôn lễ của tiểu muội.”
Huyền Hi khẳng định đáp, nhưng mắt lại nhìn về phía đại ca nhìn xem phản ứng.

“ Đại hôn?” Không kiềm chế nổi sự kinh ngạc nghi ngờ lên tiếng hỏi lại, lông mày nhíu chặt không có cách nào che dấu nổi sự lo lắng. Không phải là hân, hân không muốn như vậy, không lẽ lại là Huyền Băng.

“ Đại hôn ?Ta sao? Cùng với ai? Cùng một lúc, Huyền Băng cũng nói ra. Đại ca không bao giờ đồng ý cưới nàng. Lẽ nào lại muốn nàng gả cho người khác?

“ Đúng a, Băng Nhi thân thể đã không còn tốt như trước nữa, phải tìm ngày tốt đem hôn sự nhanh xử lý đi” Nhìn không được tuổi thật của Băng chủ phu nhân, vẻ mặt bà hiền lành đối với hai người kia giải thích. Đứng dậy dắt tay Huyền Băng, cười nói: “ Băng Nhi, người cùng nương đi vào phòng nói chút chuyện tâm tình nha, mặc hai người huynh đệ bọn họ nói chuyện với nhau đi”.

Hai mẹ con đi được mấy bước, Băng chủ hình như nhớ tới cái gì quay đầu lại hướng nam nhân nói “ Mấy người các người cũng không được phép đi theo, ở bên này chờ ta trở về” Vừa dứt lời liền thấy, Huyền Trần cùng với mấy nam tử tuần lãng biểu tình khác nha, khẽ gật đầu, ngoan ngoãn ngồi thẳng người.

Huyền Băng cùng mẫu thân vừa rời khỏi, Huyền Hi liền không nhịn được bật cười “ Ha ha ha ..” Nhìn một đám nam nhân như cũ không sợ chết trêu trọc : “ Các phụ thân đối với nương chiều chuộng , thật là mười năm như một ngày”. “ Tiểu Hi cũng là 10 năm như 1 ngày không sợ chết a” Bạch y nam tử, ngoài mặt cười nhưng trong không cười, phe phẩy cây quạt khép hồ mắt trả lời

“ A ha” Biết đối phương đang uy hiếp mình, Huyền Hi nhếch miệng, chuyển sang đề tài khác,” Phụ thân các người đi du lịch lúc đi có hay không đem về cho con vật lạ?

“ Đây thật là Tiểu Hi, hài tử này da mặt thật dày Trần Nhi làm ca ca còn chưa mở miệng, người thói tiểu tử chưa gì đã chạy tới đòi hỏi. Lần này bọn ta đi không gặp được nhiều vật lạ. Vừa vặn Trần Nhi cũng có ở đây ta phải đem một ít vật quý lấy ra...” Nam tử yêu mị Toàn thân áo đen , cười mắng đứng dậy đi, muốn là đem lễ vật cho Huyền Trần.

“ Mạc Trà phụ thân , phụ thân lớn cùng tiểu phụ thân bắt nạt tiểu Hi...”

Thấy bản thân ở hai nam nhân trên thỉnh cầu không được, Huyền Hi liền chuyển tới phía một vị nam tử cao lớn khác khóc thét lên. Nam tử ngoại tộc vẫn là bảo trì im lặng, không nói một lời.

“ Mạc Tà phụ thân ... tại sau người có thể nhẫn tâm như vậy ... Không vì hài nhi mà ra mặt a .. ” Không biết từ đâu lấy ra một cái khăn giả vờ gạt lệ, bộ dạng học theo phụ mẫu. Mọi người đang ngồi, nhìn thấy Huyền Hi khoa trương tất cả đều không nhịn được cười thành tiếng, cả phòng vui vẻ không để ý tới đại công tử hôm nay không giống mọi khi không liên tiếng cũng không đáp lại, đôi mắt sững sờ.

Mọi người hình như sớm có bàn qua, cũng không chỉ ra, chỉ lẩm lủi nói chuyện. Chuyện của Huyền Băng cùng Huyền Trần không phải chỉ trong một lát là có thể giải quyết, hai ba câu nói tuyệt đối không thể. Chuyện tình cảm vẫn là nên giao cho nữ nhân giải quyết dù sao băng chủ tiền nhiệm cũng đã nói qua bọn họ là nam nhân tốt nhất là nên ngoan ngoãn để cho nàng xử lý.

18. Chương 18

Chương 18

Buổi tối diễn ra trong không khí hoà thuận vui vẻ, duy chỉ có Huyền Trần giữ vẻ mặt lạnh lùng, nhưng chẳng làm ảnh hưởng gì đến tâm tình đoàn tụ của mọi người.

” Phụ thân, người uống một chén đi!” - Không sợ chết, tiểu tử hướng nam nhân áo trắng nâng cao chén rượu trong tay.

” Tiểu tử ngươi là muốn hôm nay cố tình chuốc say ta sao?” Nam nhân một thân áo trắng tiếp lấy chén rượu một ngụm uống cạn, khăn khăn hỏi lại.

” Hắc hắc, phụ thân người thế nào lại đi hiểu sai ý tốt của ta như vậy? Tiểu Hi bất quá là muốn cùng phụ thân uống chút rượu tẩy trần, xoa đi hết những mệt mỏi trên đường thôi. Nào nào, mẫu thân tôn kính người cũng mau dùng bữa ...” Vì sợ người kia dùng mắt thần giết chết, Tiểu Hi liền gấp một đĩa thức ăn hướng bát mẫu thân mà bỏ vào, tiếp đó lại gấp một đĩa khác thả vào bát của phụ thân hắn. Đương nhiên, cũng không tránh được cùng những người khác trên đũa một phen. Sau khi bị chuốc đôi ba chén ra trò mới có thể dễ dàng lui xuống dưới, Huyền Hi phát hiện ra huynh muội hai người này có chút bất thường. Bưng ly rượu, dời bước tiến đến, Huyền Hi hỏi: “Đại ca, Băng Nhi, các người thế nào lại không dùng bữa nha?”

“Nhị ca, người cũng là tới mời rượu ta sao?” Không hồi đáp Huyền Hi vấn đề vừa nãy, Huyền Băng lạnh lẽo cầm lên ly rượu, vừa mới đưa tới khoe môi lại bị một bàn tay khác đoạt đi.

” Để ta kính người!” Huyền Trần cầm ly của Huyền Băng uống cạn, còn tự lấy bầu rượu trước mặt tiếp tục rót đầy .

“Đại ca người...”Huyền Hi có chút không phản ứng kịp, thì Huyền Trần đã cạn sạch cả 3 ly.

” Ba cốc kia là vì người mà tẩy trần.”

Tiếng nói thì ngừng lại nhưng động tác rót rượu vẫn còn chưa chút, Huyền Trần nhìn chất lỏng vàng nhạt sóng sánh trong cốc, mắt lại đảo một vòng. Coi thường những cặp mắt chung quanh, không khí bỗng chốc hạ xuống thấp. Huyền Trần một cốc rồi một cốc đổ hết vào miệng.

“Đại ca!”Huyền băng thấy không có người ngăn cản Huyền Trần tùy hỷ uống thả cửa, thật sự nhìn không được liền lên tiếng ngăn lại. Tuy rằng mẫu thân nói muốn đại ca ghen tỵ mới thực hiện gian kế này nhưng nhìn thấy Huyền Trần tự ngược mình như vậy thì không đợi kế hoạch bắt đầu, nàng đã thấy quận đau trong lòng rồi.

“Băng Nhi, đại ca hi vọng người có thể tìm được người chồng thật tốt.” Huyền Trần lại rót rượu thấp giọng chúc, cổ nén đau đớn trong lòng , nói ra lời nói trá voi lương tâm .

“Đại ca!” Bỗng Huyền Băng sống lưng như cứng lại, Huyền Hi chỉ muốn dọa Huyền Trần vì làm muội muội tổn thương. Thực chất hắn vẫn rất sùng bái đại huynh, chỉ vì giúp đỡ Huyền Băng làm nên chuyện hắn mới dùng chiêu khích tướng này. Nếu như hắn không ra tay chắc hẳn Huyền Băng sẽ rất thương tâm, chẳng lẽ hắn dương mắt thấy cả nhà vì bọn họ mà u ám, không vui sao.

” Lời nói đó là thật tâm của người sao?” Huyền Băng bật dậy, đá văng ghế ,đẩy Huyền Hi ngã đứng tránh giữa hai người ra, run rẩy thanh âm chất vấn.

Thấy Huyền Băng khuôn mặt trắng bệch, Huyền Hi vội vàng ốt giữa can thiệp:” Băng nhi, người đừng nghe đại ca, hắn uống say nên ăn nói lung tung đấy.....”

“Nhị ca, không cần người nói thay , ta chỉ muốn hỏi hắn!”Huyền băng hít sâu một hơi, chỉ Huyền Trần khép hờ mắt giả tăng âm lượng nói, “Người nói tất cả là thật lòng sao?”

“Băng Nhi, đại ca khẳng định là uống say mới nói những loại lời này...” Huyền Hi cố gắng muốn điều tiết không khí, lại nghe đến bên cạnh Huyền Trần ra một tiếng: ” Ừm! ” Cũng đúng Huyền Trần đặt chén rượu xuống bàn, nhìn Huyền Băng hai mắt mở to, khăn khăn phun ra một chữ duy nhất.

“Là?”Trong phút chốc, Huyền Băng cảm thấy chính mình tựa là bị sấm đánh trúng vậy, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ . Không, nàng không tin Huyền Trần lại nói thật , nàng nhất định là nghe lầm .

“Ừm ”Huyền Trần tiến lên một bước,

đứng trước mặt nàng, khẳng định lại một lần nữa.

“Người nói là?”Huyền băng ngẩng đầu lên, muốn nhìn xem trước mặt mình người đó có phải thật là người mà nàng đã yêu thương bấy lâu không?! Sao trước đây vì cái gì mà thương yêu nàng, sủng nịnh nàng nhưng giờ đây lại buông lời tàn nhẫn? Nàng thật không dám tin đây là sự thật.

“Ừm ”Khê gật đầu, Huyền Trần khẳng định nói, “Ta rất thương yêu muội nên ta hi vọng ta có thể gả muội ột người lương thiện cũng thương muội như ta.”

“Đại ca!” Huyền Hi vội vàng tiến lên ngăn chặn lời nói của Huyền Trần, hấn không muốn vì những câu chữ vô tình kia mà khiến bảo bối bị tổn thương.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Tiểu Hi, ta là thật tâm hi vọng Băng Nhi có thể gả cho người có gia cảnh tốt.”Huyền Trần nhếch miệng cười chua chát, nói mà như thế nhưng suy nghĩ lại hoàn toàn ngược lại.

” Được.”Lần nữa nhắm mắt lại, đáp ứng.

Buông ra cánh tay Huyền Trần mà nàng đang giữ, Huyền Hi biết rằng muội muội tâm tình đang bất thường liền lên tiếng: “Băng nhi người nói cái gì? Người biết đại ca hấn không phải thật muốn muội tùy tiện gả cho tên mèo tên chó nào đó, muội có hiểu không?”

” Biết, nhị ca à, muội biết chứ, cái gì muội cũng đều biết rồi.” Mở to đôi mắt đã điểm hồng, Huyền Băng nghĩ tại sao nàng yêu hấn nhiều năm như vậy vì có gì giờ đây lại chỉ nhận về toàn cay đắng cùng bi thương, “Muội biết muội sai, ngay từ đầu muội đã sai ... Nên tỉnh ngộ thôi...”

Huyền Hi chặn lại lời nói của nàng, nỗ lực muốn cứu vãn cục diện:“Không phải đâu, Băng nhi...”

” Không, nhị ca, đại ca nói rất đúng.” Huyền Băng nở nụ cười so với khóc còn khó coi hơn nhìn qua đối diện mẫu thân mở miệng: ” Nương, người quyết định đều đúng, Huyền Băng sẽ chấp nhận mọi an bài của nương, hài nhi tin rằng người sẽ không tùy tiện gả con cho tên mèo tên chó nào.”

“Băng Nhi, muội không cần nói nói nhảm, người biết lấy chồng là chuyện...”Huyền Hi lời nói còn chưa xong, Huyền Băng đã mở miệng.

“Đa tạ đại ca chúc phúc, Băng Nhi chắc chắn tìm thấy hạnh phúc của mình. Thời gian trước do tuổi nhỏ thiếu suy nghĩ nên phạm nhiều lỗi lầm cũng nhờ có đại ca đứng ra gánh vác. Huyền Băng thân thể không tốt, thỉnh phụ thân cùng mẫu thân tha thứ, tiểu nữ xin được phép cáo lui trước.” Cố gắng gượng để nói hết mọi suy nghĩ, Huyền Băng kiềm nén để nước mắt không tràn khỏi khoé mi, quay người rời khỏi nhà ăn.

Nhìn thấy thân ảnh màu trắng vội vàng biến mất, Huyền Trần biết nàng đang đi tìm một nơi để có thể thoải mái khóc to, nhận xuống ý muốn đuổi theo, hấn ngồi trở lại ghế dựa, tiếp tục vì chính mình rút

Nên buông tay thôi, đã nhiều năm như vậy, Băng nhi do bị cổ độc xâm nhập, buông tay nàng là lựa chọn tốt nhất lúc này.

Chính là, vì sao ngực hấn lại đau? Đau đến tê tâm liệt phế,phải chăng đây là thứ cảm giác mà người đời đem ra so sánh?

Hấn và Băng Nhi ... Từ giờ cho đến mãi về sau nàng vĩnh viễn không còn thuộc về hấn nữa.

Phải uống! Chẳng phải nhất chén giải tiêu sầu sao? Say, say thì sẽ quên hết mọi chuyện. Hấn liền rót liên tiếp hết ly này lại ly khác để khóa lấp nỗi đau tận xương tủy.

Băng nhi... Tình yêu vĩnh cửu của đời hấn.... Say rồi sẽ quên hết thật sao?

Chương 19

Lảo đảo trở lại Trần Viện, Huyền Trần nhăn mày ,dạ dày khó chịu khiến hấn chỉ muốn nôn hết ra, tập tễnh đi tới thư phòng, nhìn thấy trên bàn một bức tranh chưa được hoàn thành, tâm lẫn nữa lại bị bóp chặt.

Băng Nhi, bé yêu của hấn giờ phút này phải chăng lại đang âm thầm khóc ?

Hấn có lẽ nên đi tới phòng nàng để an

Nói với nàng, lời nói đó không phải là sự thật, không phải là lời nói thật lòng của hấn.

Nói với nàng, hấn thật ra cũng không muốn rời xa nàng.

Không!

Không thể!

Lý trí của hắn nói cho hắn biết, như vậy là sai.

Hắn là đại huynh, nàng là tiểu muội, giữa bọn họ chỉ là tình cảm gia đình, không nên có tình yêu.

Nhưng tâm của hắn thế nào lại thông suốt, nảy sinh tình cảm khác thường với nàng, sai phạm này tự nhiên tới khiến hắn như vậy mà trở tay không kịp.

Nếu như thời gian có thể quay lại, trở về quá khứ, nàng có thể hay không sẽ không yêu hắn? Sẽ không coi hắn khác với các huynh trưởng bình thường, không thân mật, chỉ như một thủ túc trong gia đình. Hắn không dám nghĩ, không dám hỏi, sợ đáp án thật sự khiến hắn đau lòng. Sợ nàng sẽ nói, nàng hối hận khi đã yêu hắn, nàng mong sớm tới ngày xuất giá, mong sớm thoát khỏi hắn.

Có thể là vậy nhưng cũng có thể đáp án sẽ khác, hắn không thể nào biết trước được. Duy nhất, tình yêu của hắn đối với nàng là đã thâm nhập sâu vào trong xương tủy, không có biện pháp nào có thể loại bỏ. Nếu khi hắn chết đi, khi đầu thai phải uống canh Mạnh Bà, nhưng nếu gặp lại nàng, hắn cũng sẽ như trước yêu nàng đến điên cuồng.

Chỉ mong kiếp sau, bọn hắn không phải là huynh muội

Hy vọng nếu được sống thêm một kiếp, nàng sẽ không phải muội muội của hắn, cũng không phải người cùng một nhà, để hắn có thể yêu nàng chân chính.

Khi danh phận huynh muội không còn tồn tại, chỉ có bọn hắn cùng tình yêu say đắm, chàng ngỏ lời thiếp nguyện ý. Thì sẽ không một ai dám dùng những ánh mắt dò hỏi, xét đoán bọn họ, không có rào cản dòng họ, không còn trướng ngại tuổi tác cùng những luật lệ của người đời đặt ra,... Không còn bất kì thứ gì có thể khiến họ buông tay. Hắn có thể dốc hết toàn lực, một lòng một dạ yêu duy nhất mình nàng, cái gì đều không quan tâm nữa. Trời xanh có thể hiểu cho lòng hắn, có thể hay không cho hắn một cơ hội, để hắn được bù đắp cho nàng những thiệt thòi mà vĩnh viễn thủy chung cùng yêu sủng nàng.

Nàng lên bức họa, quyến luyến nhớ thương người trong tranh. Men theo từng nét mực đậm nhạt, ngón trở chậm rãi trượt theo tựa như thực sự sờ được vào áo lụa của nàng, rồi như chạm tới da thịt nhuận ngọc kia vậy. Nghĩ đến cảm giác trắng nõn thân thể mềm mại kia đang ôm trong tay, mùi hương còn bồi hồi nơi xoang mũi, lại nghĩ đến thanh âm mềm mại từ nhỏ đến lớn kêu hắn một tiếng “Trần”

Huyền Trần cảm thấy, chính mình tâm đã hoàn toàn sụp đổ. Hắn muốn muốn gắt gao ôm ấp nàng, lớn tiếng nói hết ra hết thấy tình yêu say đắm của mình. Cẩn thận đưa tay, dè dặt vuốt ve bức họa của Huyền Băng, nhẹ nhàng đặt lên đó một nụ hôn. Hắn nhớ lại thời gian cùng huyền băng trò chuyện, nhớ lại thanh âm Huyền Băng trong vạt ngân vang: “Ca... Ca...”. Cuống quýt buông lỏng tay cầm, trở mắt nhìn bức họa bay xuống nền đất, lay dính bụi đất.

“Băng Nhi!” Huyền Trần kinh hô lên tiếng, hoảng loạn cứu vớt sự tỉnh, cẩn thận chụp lấy tranh họa lâm lem. Có chút hoen ố bên dưới khuôn mặt mỹ lệ. Hắn thương tâm buông tay áo chà lau, lại không muốn vì cố lau lại càng bẩn, vết loang càng rộng.

Tựa như tâm tư đen tối của hắn dù thế nào đi nữa cũng không thể trong sạch.

” Băng nhi... ” hắn lần nữa gọi tên nàng trong đau đớn cùng cực. Huyền Trần ôm lấy bức họa sát vào lòng tựa như muốn khảm sâu nàng vào hắn. Vì sao đã quyết định là sẽ quên, lại còn có thể nhưng nhớ đến thế, tìm hắn như bị trăm ngàn mũi kim đâm xuyên vào tan nát ra ngàn mảnh. Chỉ vì không muốn Băng nhi bị người đời phỉ nhổ, hắn nguyện ý một mình chịu đựng hết thảy. Buông tay để cho nữ nhân hắn yêu thương gả đi làm vợ kẻ khác.

Nghĩ đến tương lai, Huyền Băng sẽ thuộc về một nam nhân khác, xa cách một tiếng gọi hắn là ” Ca ca“. Huyền Trần cảm thấy cổ họng khó chịu liền phun ra một ngụm máu tươi, bức họa Huyền Băng lại bị máu của hắn lay dính. Hắn vội vàng dùng ngón tay gạt đi vết máu nhưng lại không cách nào khiến gì má nàng khôi phục lại nguyên trạng lúc trước, Huyền Trần thảm thán: ” Băng nhi... Ta Băng nhi... Ta...” Lời nói yêu nàng mãi vẫn không thốt lên được, cũng không nguyện ý nói ra. Chỉ khi đối diện với bức họa này mới thổ lộ được tiếng lòng, bây giờ trang cũng bị huỷ, sợ là ông trời không muốn hắn si tâm vọng tưởng nữa chẳng?!

Nếu đã như vậy, hẳn cũng không mong Huyền Băng tha thứ, hẳn muốn nàng chết tâm đi, rồi sau đó có thể đi tìm lấy hạnh phúc chân chính, thứ đáng thuộc về

Nâng lên bức họa trong tay, lẳng lặng ngắm nhìn, Huyền Trần lần đầu tiên trong đời nếm được mùi vị của sự tuyệt vọng.

19. Chương 19

Kết thúc

Trời dần dần ló dạng, mắt Huyền Trần phủ đầy tơ máu, vẫn không nhúc nhích ngồi trên ghế dựa. Tay vẫn như trước, cầm bức họa đã lấm lem.

Ánh hoàng hôn ở cuối chân trời, nhìn tựa như tơ máu cắt qua miệng vết thương lan ra khắp một bầu trời máu.

“Không tốt! Không tốt! Đại công tử, Băng chủ xảy ra chuyện!” Thanh âm sợ hãi của Thanh Long từ bên ngoài truyền tới, Huyền Trần sợ hãi liên phi thân ra.

“Người nói cái gì? Ai xảy ra chuyện? Băng Nhi làm sao? Nàng thế nào? Huyền Trần vội vã nhấc tay túm lấy cổ áo Thanh Long ra sức lay.

“Vâng ... Phải Là Băng Chủ tự sát!” Thanh Long vừa dứt lời liền nhìn thấy Huyền Trần trong nháy mắt đã biến mất” Không quá ngạc nhiên, khi thấy đại công tử lo lắng như thế” Lắc lắc đầu, Thanh Long đến nhìn xem, Huyền Trần liệu có thể đấu thắng được phu nhân cùng Băng chủ.

“Băng Nhi! Băng Nhi!” Người còn chưa thấy, giọng nói của Huyền Trần đã truyền đến b Huyền Băng Các.

Trong phòng mọi người nhao nhao thu lại vẻ mặt suy tư, cùng nhau bày ra vẻ mặt tan thương cùng bi ai.

Huyền Trần toàn thân đều là vết bẩn, vội vàng đi tới giường của Huyền Băng, nhìn thấy mặt nàng không một chút sức sống, nằm yên một chỗ, giọng hắn như lạc đi hết lớn: “Như thế nào, tại sao lại như vậy?” Tại sao trong vòng một đêm, mọi ngọt ngào, khả ái của hắn lại trở thành một thi thể không còn sức sống.

“Đều tại huynh! Nếu như không phải tại huynh nói lời không nên nói, Băng Nhi như thế nào lại muốn tự sát” Huyền Thuyền không biết đã về từ lúc nào, giờ phút này đang ngồi tại giường Huyền Băng, nắm quyền giật giữ gào lên. Khàn hết cả giọng, như muốn đem Huyền TRẦN xé ra nhiều mảnh.

“Trách ta?” Một thời gian không phản ứng kịp Huyền Trần, chờ chờ nhắc đi nhắc lại. Thẳng đến lúc Huyền Thuyền dương quả đấm liên tục đấm xuống tựa như mưa rơi trên mặt trên thân, hắn mới thống khổ đáp lại, “Ừm, là trách ta... Nếu như không phải ta... Nếu như không phải ta cố chấp...”

“Đúng! Đều tại huynh, tự nhiên muốn để ý đến ánh mắt của người đời, hiện tại thì tốt rồi! Huynh có muốn hối hận cũng không kịp. ” Huyền Hi tiến tới ôm lấy Huyền Thuyền đang điên cuồng, lạnh lùng trách cứ.

“Hối hận? Hối hận? Hối hận...” Huyền Trần không ngừng lặp đi lặp lại hai chữ, bất ngờ ngửa mặt lên trời hét lên một tiếng” A – Băng Nhi!

“Ta hối hận! Ta sai!” Hắn không nên, không nên làm Băng Nhi mang thất vọng ra đi. Nếu như hối hận có thể thay đổi cục diện, hắn nguyện ý bất chấp tất cả để nhận lấy tình yêu của nàng, cũng thừa nhận tình cảm của mình đối với Băng Nhi.

“Tại sao? Vì cái gì lại muốn như vậy? Băng Nhi! Mọi mau tỉnh lại đi...ta sẽ không cự tuyệt mọi, ta sẽ không buông tay, ta sẽ không để người qua đêm một mình ... Băng Nhi ... Ta sai!” Đứng trước giường, Huyền Trần rơi nước mắt, thổ lộ nói những lời trước kia chưa từng chính miệng thừa nhận.

“Thật sự biết sai? Sẽ không cự tuyệt mọi nữa?” Giọng nói từ bên trên vang lên, Huyền Trần chưa kịp phục hồi lại tinh thần, vẫn còn đang chìm đắm trong đau khổ, giật mình khẽ giật đầu.

“Sao không còn muốn mau chóng gả mọi cho người khác nữa à?” Thanh âm quen thuộc tới càng gần Huyền Trần vẫn chưa kịp phản ứng, nhưng lại theo phản xạ lắc đầu

“VẬY .. huynh có thể ngoan ngoãn cười muội, không làm muội đau lòng, nghiêm túc mà yêu muội, cả một đời này ?” Mơ hồ bên tai hắn giọng nữ dễ nghe quen thuộc, tiếp tục hỏi.

“ĐƯỢC ta sẽ lấy nàng , không để ý tới ánh mắt của mọi người, bất luận nàng đối xử với ta như thế nào, ta cũng sẽ yêu nàng, sủng nàng, không làm đau nàng suốt cả cuộc đời!” Huyền Trần ghen ngào gật đầu đồng ý, tự nhiên nhận ra có gì đó không đúng. Hắn ngu ngốc, ngẩng đầu lên nhìn thấy người lẽ ra, thân thể đang lạnh buốt Huyền Băng đang đứng trước mặt hắn, tuy hai mắt đã khóc đến mức không nhìn rõ mọi thứ, nhưng hắn vẫn có thể nhìn rõ Huyền Băng đang “Hoàn hảo” đi tới.

“Ca ca ...Người sao rồi?” Sãi nhìn biểu tình của Huyền Trần, Huyền Băng rụt rè cẩn thận hướng hắn hỏi.Nhìn xung quanh mọi người đã sớm trốn đi, nàng sợ hãi suy nghĩ Huyền Trần sẽ không tức giận đi? Nếu như hắn thật sự tức giận, nàng phải hướng đâu chạy cho tốt... Nàng không muốn đùa quá thành thật, biến thành thì thể đúng nghĩa đầu nha.

“Băng Nhi, muội ... muội thật sự không sao?” Huyền Trần có chút không xác định nghi ngờ hỏi, giơ tay lên sờ má Huyền Băng. “Ca ca... muội thở không nổi ...” Thở dài nhẹ nhõm một hơi, huyền băng nhỏ giọng kháng nghị,nhưng lại không muốn rời đi cái ôm ấm áp này.

“Không đúng, thật sự không đúng” Buông nàng ra, Huyền Trần cẩn thận bắt mạch cho nàng, một lần nữa nhìn kỹ toàn thân nàng. Cuối cùng yên tâm nghĩ tới chính mình lúc này phải chịu sự kinh ngạc xen lẫn đau khổ, hắn liền cúi xuống hung hãn hôn nàng

“Ưm ưm ...” Bất ngờ được hôn, làm huyền Băng giật mình. Nàng bắt đầu chìm đắm vào trong nụ hôn của hắn, một nụ hôn mà nàng chờ đợi đã lâu.Ca ca của nàng, Huyền Trần của nàng, cuối cùng hắn cũng thuộc về nàng chỉ của riêng mình nàng.

Bên ngoài truyền tới tiếng hoan hô của mọi người, còn có tiếng Huyền Thuyền cùng Huyền Hi đang tranh chấp, xem ai lúc trước trình diễn tốt hơn.... Huyền Trần bắt đầu hướng vùng mẫn cảm của nàng tìm kiếm. Tuy rằng tức giận bị mọi người trêu chọc, nhưng hắn và nàng cuối cùng cũng đạt được ước muốn. Thôi thì đành để chính mình phóng túng một lúc đi. Băng Nhi là của hắn, vì hắn mà được sinh ra.

20. Chương 20

Phiên Ngoại

ĐÔNG CHÍ

Tuyết phủ trắng xa toàn bộ thế giới, trời đất vạn vật hầu hết đều bị đóng băng, nên tất cả mọi thứ có vẻ như rất yên tĩnh an nhàn.

Trần Uyển Các , Huyền Trần nằm nghiêng ở trên giường ngủ đọc sách uống trà, một bên Thanh Long cùng Huyền Vũ đang đánh cờ.Nhưng hấp dẫn ánh mắt ba người lại không phải đồ trong tay bọn họ, mà là trong sân thân ảnh nhỏ nhắn gây nên tiếng cười cho bọn hắn.

”Băng Nhi! Nàng tại sao lại hôn Bạch Hổ? Thật không công bằng!” Rất thích lên giọng oán hận, toàn Huyền Băng môn ngoài Chu Tước ra còn ai vào đây nữa?

”Tiểu Tước, người có thể không đòi phần thưởng, ta chỉ là cùng Tiểu Bạch nhất trí trao đổi mà thôi!” Làm một mặt quỷ thật lớn, Huyền Băng trốn ở sau cây tùng đáp lại.

”Đúng a, Băng Nhi thương ta nhất, không thích người đầu cái đồ heo!” Bạch Hổ ném quả cầu tuyết vào Chu Tước, vui vẻ nói.

”Tốt! Có bản lĩnh các người đừng để ta bắt được!” Tránh được một lượng lớn quả cầu tuyết, Chu Tước hí hóp mắt, dữ tợn nói.

“Tới a tới a ai nha!”Còn ở sau cây tùng nhắm mắt huyền băng đột nhiên sợ hãi kêu thành tiếng , gặp phải Chu Tước lắc mình một cái đi tới trước mặt nàng , vác nàng lên vai, vỗ vỗ mông nàng.

“Xem nàng còn kiêu ngạo!”Liệt miệng, Chu Tước vác huyền băng hướng gian phòng đi tới!

” Tiểu Tước chơi xấu! Rõ ràng là Nói sẽ không dùng võ công!” Tại vai của Chu Tước đánh vài cái không có kết quả, Huyền Băng ồn ào kháng nghị.

” Đúng đó, đầu heo Tước rất thích chơi xấu.” Bạch Hổ ở phía sau đuổi tới, tay hướng tới Huyền Băng, muốn ôm nàng xuống đất.

” Vậy ta đành làm tới cùng” Nhận thấy Bạch Hổ ở phía sau đang ” Tác quái”, Chu Tước, càng ôm sát huyền băng, nhất quyết không buông ra

Bạch Hổ không trả lời, tay trong lực đạo gia tăng ba phần, gắng phải cùng Chu Tước đối lập.

Bạch Hổ không trả lời, tay tăng thêm ba phần lực đạo, cùng Chu Tước đối đầu.

Hai người đều không buông tay, Huyền Băng làm như thế nào cũng không được, ba người giằng co ở trong sân nhỏ.

” Ca ca, bọn hần bắt nạt ta! Trêu ta khiến vai cùng với bắp đùi ta đều đau quá nha” Huyền Băng không khách khí, mở miệng kêu.

” Vậy không cùng bọn hần chơi nữa, đến đây với ca ca đi!” Mang theo tiếng cười trong thanh âm đột ngột xuất hiện, Huyền Trần chẳng biết từ lúc nào đã đi tới chỗ ba người họ.

” Vẫn là ca ca tốt nhất.” Xoay người lại, rơi vào vòng tay của Huyền Trần, Huyền Băng quàng tay lên cổ hần, dùng lực cọ xát.

” Ngoan, xem nàng này nhìn giống như mèo nhỏ vậy, đi tắm đi không lại cảm mạo”. Mỉn cười hôn lên trán Huyền Băng, Huyền Trần thấy lòng mình nhẹ nhàng , hai cánh tay dứt khoát bế nàng lên hướng phòng tắm đi tới.

” Băng Nhi thật là thiên vị!” Nhìn bóng lưng Huyền Trần, Chu Tước cùng Bạch Hổ đồng thanh oán hận, đuổi theo sau.

“Kia ” Ghé vào bờ vai Huyền Trần , hướng Chu Tước Bạch Hổ làm mặt quỷ. Hưởng thụ ca ca hai cánh tay mạnh mẽ của ca ca ôm mình, hít hơi ấm quen thuộc, khiến nàng vui vẻ vô cùng . Cho tới hiện tại , thứ nàng cần chính là vòng tay ôm ấp mang theo ấm áp này . May mà mẫu thân “Thuốc hay”, mới khiến cho người cố chấp như Huyền Trần vứt bỏ hết tất cả bản khoả ôm nàng vào lòng... Nhiều năm chờ đợi, nhiều năm say đắm, cuối cùng cũng đạt được ước muốn. Huyền ở tại vai Huyền Trần , nỗ lực kìm chết suy nghĩ muốn cười lớn nhưng vẫn là cười khẽ ra một tiếng.

“Băng Nhi rất vui sao?” Nhận thay đầu vai truyền tới chấn động, Huyền Trần nghiêng đầu vuốt ve tóc huyền băng , nắm thật chặt cánh tay.

“Vâng!” Khẽ gật đầu, huyền băng thoải mái chia sẻ cùng ca ca

“Nha đầu ngốc.” Nghiêng đầu nhón cổ nàng, Huyền Trần thở dài nỉ non, cảm thấy rất vui mừng , hận không thể đem nội tâm này phần sung sướng này ghi lại thành văn tuyên bố khắp thiên hạ.

Bước vào phòng tắm, hơi nước bốc lên khiến người đi vào nhất thời ấm áp , Thanh Long cùng Huyền Vũ đã chuẩn bị tốt dụng cụ tắm gội liền đi ra.

“Băng Nhi xuống tắm đi? Nếu không lát nữa sẽ cảm mạo .” Ôm huyền băng đi tới bể tắm , cởi bỏ quần áo nàng , Huyền Trần hạ thấp thanh âm hướng bé yêu nói.

“Nha...” Không cam tâm buông lỏng tay ra, huyền băng cởi bỏ quần áo tiến vào trong nước. Nhìn Huyền Trần đứng cạnh bờ không làm gì cả , nhãn châu xoay động, ra sức phát tay thông qua từng đợt sóng nước, vừa lòng phải xem đến Huyền Trần biến thân trở thành ươn sũng.

“Băng nhi nàng lại làm trò gì?” Bị huyền băng đùa ươn toàn thân, Huyền Trần vẫn đứng yên một chỗ , chỉ nhú mày ôn nhu hỏi.

“Người ta muốn chàng chăm sóc ta cùng nhau tắm .” Cong miệng, huyền băng kéo kéo ống quần Huyền Trần làm nũng nói.

“Thật nghịch ngợm!” Nhìn nước mắt lưng tròng trong mắt nàng, Huyền Trần cổ họng động động, chậm rãi bắt đầu cởi quần áo chính mình đi tới.

Mở to mắt, nhìn quần áo nhanh nhẹn rơi xuống đất, thân thể cường tráng dần dần lộ ra, huyền băng cần cần môi mong đợi “Cảnh đẹp” phía dưới. Bờ vai rắn chắc, bộ ngực rộng lớn, khối thịt phân minh ở bụng, còn lửa nóng dục vọng đang khê ngẩng đầu ... Huyền băng nuốt nuốt nước miếng, nhìn hai chân thon dài đem đến thân thể mê người tiến vào trong nước đến bên cạnh nàng.

“Thích sao?” Hơi cúi người xuống, nhìn khuôn mặt huyền băng lên, Huyền Trần nhẹ chụp gò má gọi nàng hoàn hồn.

“Vâng.” Không cần che dấu, huyền băng gật đầu, tuyên bố chính mình bị nam sắc mê hoặc.

“Có bao nhiêu thích?” Nâng gương mặt huyền băng lên, Huyền Trần cười khê hôn chớp mũi nàng, môi để lên môi nàng, mê hoặc hỏi.

Huyền Trần cười nhướn chân mày nhìn nàng, huyền băng cuối cùng cũng hiểu vì sao mọi người thường ví phong phú người trong lòng nhất tiểu, khuyển quốc Khuynh Thành lại thì sao lắm lắm? Vậy chút hoặc quốc yêu nghiệt cũng bất quá ô này đi, “So thích càng thích.” Chăm chú nhìn Huyền Trần thâm tình hai tròng mắt, huyền băng nói nhỏ.

“Không kịp ta...” Cong lên khoe miệng, Huyền Trần Khuynh trên thân trước, ngậm chặt vậy song mê người môi mọng.

Mượn từ này vừa hôn, kích tình trong nháy mắt bị châm, 2 cái lẫn nhau thâm ái người, vội vã đòi lấy lẫn nhau.

Đông Chí tới gió lạnh bị tình yêu ngăn cản ở bên ngoài, ngoài trời tuyết rơi trắng xoá, cũng không ngăn được trong phòng tắm lửa tình đang được đốt cháy, mùa đông năm nay quả là không lạnh.

XUÂN PHÂN

ió xuân ấm áp thổi, ôm chặt lấy người trong lòng Huyền Trần nhẹ hôn tóc nàng, nắm thật chặt dây cương của tuần mã khiến ngựa đi chậm lại

” Công Tử, áo choàng của Băng Nhi.” Thành Long, cầm áo choàng nhích lại gần, Huyền Trần gần đầu cười nhạt nhận lấy áo choàng phủ lên người Băng Nhi.

” Công Tử, trời không còn sớm, nhanh chóng đi thôi?” Theo sau là Huyền Vũ, nhìn bầu trời xuất hiện một chút mây đen, lo lắng trời có mưa.

” Biệt viện có còn xa không?” Ôm trong tay bé yêu đang ngủ, Huyền Trần hỏi lại.

” Bẩm công tử, còn hai mươi dặm nữa”. Huyền Vũ cung kính trả lời.

Huyền Trần nhẹ giọng ra lệnh” Vậy người cùng Bạch Hổ đi trước tới biệt viện thông báo trước với quản gia đi, Thanh Long, Chu Tước và chúng ta sẽ tới sau.

” Ô ... ô ” Huyền Băng ở trước ngực Huyền Trần, khê động thân thể, nàng trong mộng nhẹ giọng nói thầm, mở mắt ra nhìn sương mù vây quanh. Huyền Trần thâm tình khê mỉm cười, nàng bĩu môi, dụi dụi đầu vào hân tiếp tục ngủ.

Từ phía sau Huyền Vũ thúc ngựa xuất hiện sau lưng Bạch Hổ, ôm quyền bẩm báo: ” Thỉnh công tử, người cần phải cẩn thận.” Dứt lời, Huyền Vũ và Bạch Hổ phóng nhanh về phía trước, bỏ lại Thanh Long cơ thể mệt mỏi đang được một bên Chu Tước

Huyền Trần chăm chú ôm trong tay bé yêu, ánh mắt lại bị hình ảnh Chu Tước bên cạnh liên tục gật đầu hấp dẫn, không khỏi quan tâm thăm hỏi:” Chu Tước, ngươi có vấn đề gì sao?”

“Bẩm công tử, Chu Tước không có chuyện gì!” cố gắng giữ vững tinh thần, Chu Tước nỗ lực trấn to mắt đã hằn lên tơ máu.

“Thật sao? Không phải thân thể không thoải mái sao ?”Nhìn Chu Tước đang cố gắng bày ra dáng vẻ bình thường , Huyền Trần hoài nghi hỏi.

“Công tử, đừng lo , hẳn không chết được đâu , đợi lát nữa đến biệt viện nghỉ ngơi liền tốt hơn .” Thanh Long đứng một bên giải thích, thuận tiện dùng cây đánh Chu Tước

“Bang ”Chu Tước giật mình.

“Đại ca! Sao lại đánh ta ?”Bị nhánh cây đánh vào mặt, sắp ngủ gật Chu Tước liền trợn mắt , nhìn Thanh Long không cam lòng oán hận.

“Đi nhanh thôi , người mệt mỏi rồi !”Không như Huyền Trần nói chuyện ôn nhu, với Chu Tước, Thanh Long ngược lại nghiêm nghị ra bộ dạng của ca ca .

“A biết rồi !”Ngáp một cái thật to, Chu Tước cố gắng chống đỡ đứng người dậy nhìn , ghen tị với Huyền Băng ở trong ngực công tử ngủ thật ngọt.

“Chu Tước cùng Băng Nhi sao lại thiếu ngủ a?”Nhìn Chu Tước biểu hiện tính khí trẻ con , Huyền Trần buồn cười không nhịn được mở miệng hỏi thăm.

“Còn không phải do tiểu tử thối cùng Băng Nhi tối hôm qua cùng nhau cá cược !”Không đợi Chu Tước đáp lại, Thanh Long liền cướp lời mở miệng trước, cuối cùng còn hung hăng lườm Chu Tước.

“A ? Cá cược? cá cược cái gì ?”Cẩn thận cởi áo choàng trên người Huyền Băng , Huyền Trần tò mò hỏi.

Cướp lại lời nói của ca ca, Chu Tước vội vàng gạt bỏ trách nhiệm: ” Không trách ta nha! Băng Nhi nói thì xem ai gan lớn! Sau đó chúng ra liền ngồi ở sau hậu viện khách sạn thấp nền kể chuyện ma quỷ ... Rồi sau đó ...!”

” Rồi sau đó liền kể cả đêm?” Lắc đầu cười, Huyền Trần ôn nhu vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn đang hiện lên vành mắt thâm quầng của Huyền Băng, thương tâm nói “’Lần sau không được như thế nữa! Thức đêm không tốt cho sức khỏe.”

” Vâng! Nhanh chóng gạt đầu nhận lời, Chu Tước lè lưỡi đem lời chưa nói hết nuốt xuống. Thật ra ban đầu là kể chuyện xưa nửa sau là bàn về đề tài quỷ hút dương khí, nói qua nói lại hai người còn đóng vai nữ quỷ và thư sinh đến kịch liệt hoan ái... Bất quá nội dung phía sau tốt nhất là công tử không cần biết. Nếu như công tử uống phải dấm, cấm Huyền Băng buổi tối cùng mình thân cận, vậy sẽ tốt hơn a.

” Hoan nghênh đại công tử và đại phu nhân ghé tới!” Tiếng nói hân hoan đã lôi từ trong suy nghĩ của chính mình tỉnh lại, hẳn mới phát hiện trước mắt mình đã là biệt viện, đi đầu là Huyền Vũ cùng quần gia.

” Tốt, quần gia người lui xuống đi!” Hất tay ra lệnh mọi người lui xuống, Huyền Trần ôm Huyền Băng phi thân xuống ngựa.

” A?” Huyền Băng Bị Huyền Trần ôm trong tay, giờ phút này, mắt buồn ngủ , nhìn xem xung quanh, vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo..

” Băng Nhi tỉnh? Có muốn ngủ thêm một lát không?” Hôn lên khuôn mặt đáng yêu đang ngây ngốc của Huyền Băng, Huyền Trần ôn nhu hỏi thăm, chân bước nhanh tới nội viện

” Đến rồi à?” Huyền Băng chớp đôi mắt vẫn còn có chút mơ hồ hỏi.

” Nha đầu ngốc, còn chưa tỉnh ngủ sao?” Yêu thương cắn nhẹ mũi, bế nàng đặt lên giường, thấy nàng cong miệng lên, Huyền Trần sủng nịnh nói, ” Tối qua phá cả đêm rồi, giờ ngủ bù thêm một lát được không?”

” Vâng” Ngoan ngoãn gạt đầu, Huyền Băng ngồi dậy, bắt đầu cởi y phục.

” Công tử, Băng nhi, chúng ta lui xuống đi rửa mặt chải đầu” Thanh Long bưng tới một chậu nước ấm, nhìn chính mình toàn bụi đất, xin nghỉ nói.

” Đi đi ” Huyền Trần gạt đầu cho Thanh Long lui, lấy một mảnh vải ướt, cởi áo sơ mi lau cho Huyền Băng.

” Băng Nhi nàng ngủ đi, khi nào ăn tối ta sẽ gọi nàng.” Huyền Trần đang muốn xoay người rời khỏi, vạt áo liền bị kéo lại.

” Ca ca ở lại chăm sóc ta đi ...” Lười biếng nằm ở trên giường, Huyền Băng dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn Huyền Trần, lay cánh tay cầu xin nói.

” A” Vừa có ý định cự tuyệt, nhưng lại nhìn thấy trong mắt Huyền Băng sự chờ đợi như trong quá khứ, hần lập tức sửa lại lời nói, ” Vậy ta ngủ bên ngoài”.

” Ca ca tốt nhất!” Vui vẻ lui vào giữa giường, Huyền Băng nhìn Huyền Trần cởi quần áo, nằm xuống bên cạnh nàng, động tác nhanh chóng khác xa trong quá khứ. Giống như một tiểu sủng vật đang gấp gáp cần an ủi, nàng gắt gao ôm chặt bộ ngực của Huyền Trần.

” Ngủ đi...” Thở dài đưa tay cho Huyền Băng gối lên cánh tay mình. Huyền Trần liền nhắm mắt lại.

Ngoài cửa sổ mưa rơi tí tách, mùi bùn đất tràn ngập ở trong không khí.

Mở mắt ra, màu xanh của màn được phủ khắp giường, ánh vào mắt, nghiêng mặt. Ngoài cửa sổ vẫn như cũ Xuân Vũ đang kéo dài...

” Ừm ” Ôm trong tay bé yêu đang nhẹ nhàng rên rỉ, Huyền Trần liền hôn nàng vừa lòng nhìn Huyền Băng, hô hấp đều đều, Bởi vì nằm n có chút đỡ ửng, nhìn động lòng người. Ôm nàng nhiệt độ cơ thể ấm áp đi thẳng đến lồng ngực, mùi vị của hạnh phúc tràn đầy trong lòng hần, khiến hần say đắm.

Ba năm nay, tình yêu của hần giành cho nàng không có chút nào suy giảm, ngược lại ngày càng mãnh liệt.

” Băng Nhi ta yêu nàng” Từ mặt xuống tới cổ, hần chậm rãi thò tay vào vạt áo, Huyền Trần cảm một bên ngực nàng, nhẹ nhàng xoa nắn, hài lòng nghe Huyền Băng rên rỉ. Tiếng rên rỉ như tiếng mèo nhỏ dường như đã câu dẫn dục vọng của Huyền Trần, ban đầu là trêu đùa nàng, nhưng bây giờ ngón tay lại bắt đầu nghiêm túc lên.

” Ừm - Ca ca ?” Mở mắt ra, Huyền Băng nhìn khuôn mặt tuần tú đang gần trong gang tấc, liền an tâm hơn rất nhiều, nhưng lại có chút không hiểu rõ, thế nào lại không ngủ mà toàn thân lại nóng lên?

” Ngoan, Băng Nhi, gọi ta Trần.” Huyền Trần thấp giọng dụ dỗ, đồng thời cởi ra quần áo của hai người. Ngón tay dài ôn nhu ở trên người nàng khơi lên những ngọn lửa nhỏ. Tất cả những chỗ mẫn cảm đều được hần chăm sóc. Hóa ra nàng không ngủ được là do hần trêu chọc, toàn thân xụi lơ, vô lực ghé vào Huyền Trần.

” Trần - ta muốn -” Nàng làm nũng khẽ gọi, đủ để người nghe mềm nhũn, trong nháy mắt dục vọng nguyên thủy trỗi dậy. Nhìn đôi môi đỏ mọng khẽ mở như mời gọi hần.

Xoay người, nhẹ nhàng áp chế bé yêu, miệng ngậm chặt hai mảnh đỏ mọng , chậm chậm liếm láp, nhắm nháp. Mùi vị ngọt ngào làm cho không người nào có thể cưỡng lại được, thẳng đến khi hai người đều không thở được, hần mới buông miệng nàng ra :” Băng Nhi ...” Môi kề môi hơi thở của hai người giao nhau ở cùng một chỗ giống như tâm của hai người nhẹ nhàng lồng vào nh

” Trần, cho ta ...” Huyền Băng làm nũng tới gần, đôi chân thon dài câu lên eo hần hơi dùng sức, hai người liền dính sát một chỗ.

“ Cho nàng cái gì?” Huyền Trần giả vờ không hiểu hỏi lại, thân hơi động đẩy nhích ra, do hai người dán sát vào nhau không có khoảng cách, vật cứng để giữa hai chân nàng cùng với hoa nguyệt ở chung một chỗ “ Nàng là muốn cái này sao?” nhếch thân, cự long cứng rắn ở tại hai bối thịt hơi hơi ma sát, hài lòng nhìn Huyền Băng nhắm mắt lại toàn thân khẽ run. Mím cười mem theo cảm nàng thuận thể hôn xuống, tay trái buông ra một bên nhũ tiêm, há miệng ngậm chặt “ Hay là cái này?” Gặm cắn , liếm hôn, tỉ mỉ một lúc, Huyền Trần ngẩn đầu lên hỏi.

“ Tất cả đều muốn! Trần cho ta ... toàn bộ cho ta!” Hai chân vòng lên hông hần, Huyền Băng vội vã cầu xin.

“ Được Băng Nhi, đều cho nàng” Mang theo ý cười buông ra nhũ hoa có chút sưng đỏ. Cẩn nhẹ chóp mũi nàng, bên dưới dùng lực , cự long to lớn chen vào hoa nguyệt ướt át của Huyền Băng.

“ A –“ Vật to nóng bất ngờ đâm vào lấp đầy khoảng trống trong cơ thể nàng, Huyền Băng nhíu mày, thét chói tai cảm nhận cự long to lớn đang mang tới khoái cảm cho nàng, Huyền Trần ra vào mỗi lúc một nhanh đâm sâu vào trong hoa tâm của nàng dường như làm nàng mất đi ý thức.

“Băng Nhi Còn tốt không?” Không dám động mạnh sợ chính mình làm nàng bị thương, Huyền Trần cường chế dục vọng, thấp giọng hỏi.

“A ... Trần ... Cho ta ...” Mở nửa mắt ra, Huyền Băng đuổi thẳng cánh tay, sờ lưng hắn, khao khát hắn dùng sức ra vào trong cơ thể nàng. Nàng luôn mong muốn hắn đến sủng ái nàng, luôn muốn có được thân thể hắn, nàng khát khao có được toà của hắn. Đó là khát vọng của nàng, bắt đầu từ ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy hắn, cho đến nay, chưa bao giờ kết thúc.

“Ngoan ... Đừng gấp... đều cho nàng... tất cả đều là của nàng...” Huyền Trần yêu thương đặt trên mặt nàng một nụ hôn, hắn thở gấp bắt đầu chậm rãi rut ra đâm vào, nằm cắn thô nóng ở tại hoa nguyệt hoạt động.

“Trần... Mau chút...” Tận lực chậm dần tốc độ, đối huyền băng tới nói, không thể nghi ngờ là loại biến tướng được dày dạn. Vậy trắng kiện long hành không ngừng ma sát trong cơ thể nàng điểm mẫn cảm, thượng diện nộ ngậy người ra gân xanh càng là qua lại kích thích trong huyết nàng non mềm da thịt, đó mùi vị tuy mất hồn, lại không pháp đưa nàng đến vui vẻ đỉnh điểm. Huyền băng gương mặt ửng đỏ, móng tay móc tiến Huyền Trần bờ vai, không ngừng dong đưa bờ eo, kẹp chặt hai chân, phát đầu mơ tưởng càng khoái càng nhiều.

“Trần Nhanh lên .. “ Tốc độ chậm dần đối với Huyền Băng mà nói, không thể nghi ngờ đây loại dày dạn ngọt ngào. Vật trắng kiện không ngừng ma sát trong cơ thể nàng.

” Băng nhi ... Băng nhi ... tất cả đều cho nàng...” Để tay ở dưới lưng nàng, nâng mông lên Huyền Trần tăng tốc, ở sâu trong người Huyền Băng nằm cắn khổng lồ, nhanh chóng được rút ra đâm vào, cuộn nhiệt tấn công vào sâu trong hoa nguyệt, mãnh liệt đem hai người lên đỉnh.

Ngoài cửa sổ mưa chẳng biết từ lúc nào đã ngừng lại, nhẹ nhàng gió xuân lay động cành cây, trong không khí đem theo một chút lạnh của mùa xuân. Vậy mà sắc xuân trong phòng lại nhiệt tình từng trận khiến người không thể nào cảm nhận được không khí man mát của mùa xuân. Mãi mãi kích tình dây dưa triền miên với bé yêu, không thêm đếm xỉa gì tới cảnh đẹp ngoài cửa sổ, càng không chú ý tứ đại thị vệ đang ngồi ngoài cửa từ sớm, chờ bọn hắn ” Xong Vi.

21. Chương 21

TRUNG THU

Sáng sớm, Huyền Băng liền ẩm ỉ rời khỏi giường, coi thường Huyền Trần cùng tứ đại thị vệ ngủ không đủ giấc manh theo dõi mắt gấu trúc thức dậy. Năm người đánh răng rửa mặt xong, ở đại sảnh trên bàn, đã chuẩn bị tươm tất, Huyền Băng đã sớm dọn ra điểm tâm.

” Các người mau chút tới đây ăn a!” Huyền Băng một thân tuyết trắng, cười gọi năm người tới thưởng thức trù nghệ của nàng, bởi vì vui mừng cười đến tí mắt lại, nàng hoàn toàn không nhìn thấy vẻ mặt đau khổ của mọi người.

” Tốt a, là tâm ý của Băng nhi !” Nhận lấy ánh mắt cầu cứu của tứ đại thị vệ, lại nhìn đến ánh mắt mong đợi của Huyền Băng, Huyền Trần quyết định coi như không nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của bọn họ.

“Vậy ta đi nấu thêm ít chè” Nhìn tất cả đều đã ngồi xuống, Bạch Hổ đành phải đi nấu chè để có thể hòa tan vị ngọt ngọt của điểm tâm . Huyền Băng làm đồ ăn thật sự rất ngọt khiến người khác không dám khen tặng, chỉ có bọn hắn yêu nàng , sủng nàng nên đành phải nhắm mắt nuốt trôi, bất quá vẫn là nên

“Pha loãng” mới ăn được.

” Đúng nha! Vẫn là Tiểu Bạch chu đáo, ta quên mất phải có đồ uống”. Vỗ vỗ trán , Huyền Băng chán nản than chính mình sơ ý, nhiều điểm tâm như vậy, không có nước làm sao nuốt trôi.

” Được rồi! Đánh như vậy sẽ rất đau, trong lòng ta cũng sẽ đau nha. Chè để nấu sau, Băng Nhi ngồi xuống ăn trước đi!” Huyền Trần kéo nàng ngồi lên chân mình, cười hôn trán đã bị nàng đánh cho đỏ ửng nhìn thật đáng thương.

” Vẫn là ca ca tốt nhất, không như ba người bọn hần, chỉ biết ăn!” Nghiêng đầu ở cổ Huyền Trần ma sát, Huyền Băng trợn mắt nhìn ba nam nhân bên cạnh chỉ biết ăn, trách bọn họ không biết chăm sóc. Thật ra ba người bọn họ là muốn ném thử tất cả điểm tâm, rồi sau đó lựa ra cái nào ít ngọt, không khó ăn sẽ để lại cho nàng ăn, chỉ là nàng đã hiểu lầm bọn hần không biết chăm sóc.

” Được rồi, Băng Nhi đừng tức giận, bọn hần không để ý tới nàng là bởi vì trù nghệ của nàng giỏi đi! Ngoan ăn một miếng bánh ngọt táo đỏ nha”

Nhìn biểu tình vô tội của ba người, còn có ám hiệu từ mắt, Huyền Trần gấp lên một miếng bánh ngọt táo đỏ đưa lên môi nàng.

” Vâng - Ca ca cùng ăn.” Cắn một miếng, Huyền Băng vừa lòng đem bánh ngọt táo đỏ đưa cho Huyền Trần. Nàng chậm rãi cảm nhận hương vị bánh ngọt táo đỏ ngọt mà không ngấy, mặt khác nhìn ba người đang ăn liên tục, khiến nàng vui vẻ.

” Băng nhi cái này là bánh đậu xanh đi, ta rất thích, có thể cho ta hết nhé.” Chu Tước thấy được tín hiệu của Huyền Trần, ưỡn ngực anh dũng hy sinh. ” Đúng đó! Băng nhi nhìn bánh này thật ngon mắt, ta cũng muốn ăn thêm mấy khối.” Thấy Chu Tước vĩ đại như vậy, thân là thị vệ trưởng, Thanh Long không muốn thua liền bưng đĩa bánh ngọt xếp tầng cao như ngọn núi nhỏ đủ để ngán chết một tổ kiến để trước mặt mình.

” Ừm, Băng nhi long nhãn này thật sự mềm ta thích nhất nha, không khách khí..” Các vị huynh đệ lựa chọn các món có vị ngọt ngấy được 2 bàn, Huyền Vũ cũng không biết sợ cũng chọn riêng mình còn thừa 3 bàn để những đĩa điểm tâm ngọt vừa.

“A? Các người đều ăn hết ca ca cùng ta phải thế nào đây?” Mắt thấy trù nghệ của mình được hoan nghênh, Huyền Băng “Giả dối ” la lên.

Bạch Hổ đúng lúc bưng cháo hoa tới gặp Huyền Băng đang ” giả ý ” đoạt lại bánh ngọt khuyên nhủ nói:” Băng nhi đừng lo, người cùng đại công tử liền ăn đỡ cháo hoa đi, cái này giải ngấy tốt nhất đấy... Ào không ý ta là có thể giải khát nha.”

Xem ra Huyền Băng chỉ lo tranh đoạt trong trò chơi giành bánh không chú tới lời nói bị lộ sơ hở của hần, Bạch Hổ nhẹ nhàng thở ra.

“Đúng a, Băng Nhi đừng cướp , tới uống cháo đi!” Dem đĩa hạnh nhân Huyền Băng đang cầm đưa lại cho Bạch Hổ, Huyền Trần múc một muỗng cháo hoa thổi thổi dứt đến bờ môi Huyền Băng.

“Ca ca thật thiên vị, đều chỉ thương bọn hần không thương ta .” Bĩu bĩu môi, Huyền Băng miệng uống cháo, nhúu mày oán hận .

“Băng Nhi ngoan, bõch liền cho bọn hần ăn đi , đợi lát nữa ta mang người đi ăn hương vị giang hồ toàn món bình dân mới lạ! ” Lại múc một muỗng cháo hoa chuẩn bị dứt tiếp cho nàng, Huyền Trần cất một tiếng khuyên giải an ủi .

“Ca ca nói chính là dẫn ta đi ăn tiệm nổi tiếng nhất giang hồ?” Mở miệng uống xong một muỗng cháo hoa, Huyền Băng nhanh chóng nuốt xuống, nín áo Huyền Trần truy hỏi.

“Đúng a! Nghe nói hôm nay bọn họ cho ra lò bánh Trung thu khẩu vị mới! Băng Nhi ăn chút cháo nữa, đợi lát nữa chúng ta đi dạo , giữa trưa liền qua bên kia dùng bữa nhé?” Buồn cười xem Huyền Băng bày ra bộ mặt háo hức Huyền Trần hôn hôn chớp mũi nàng , lại múc một muỗng cháo dứt tiếp.

“Ân tốt a, chúng ta mau chút đi! Hôm nay ta còn muốn mua điểm xinh đẹp để buổi tối thả hoa đăng nha!” Hốt ha hốt hoảng nuốt vào thìa cháo, Huyền Băng nhảy xuống đất kéo Huyền Trần liền chạy ra ngoài.

“Chậm một chút, mới ăn xong không cho phép chạy!” Bị kéo bước đi mấy bộ, Huyền Trần kéo lại người đang nhảy nhót nhót trách mắng nói.

” Được rồi! Ca ca mau chút thôi!” Cong cong môi, Huyền Băng đành chịu cùng Huyền Trần chậm rãi đi ra ngoài.

” Hô ...” Cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, xem đầy bàn điểm tạm ngọt ngấy chán ghét đẩy ra xa, bọn họ vội vàng bưng lên cháo hoa cuống cuống dốc hết vào miệng. May mắn là Đại công tử thật thông minh dùng chiêu đánh lạc hướng Băng Nhi, giúp bọn hắn thoát khỏi Đồng điểm tâm ngọt chết người này

CỐC VŨ

Mưa dầm kéo dài ngày xuân, Huyền Băng lười biếng thích nằm được Huyền Trần ôm trong tay. Ngọt ngọt nhìn qua tầng tầng màn che, sắc trời u tối, mưa lớn phá hỏng kế hoạch đi chơi hoàn hảo của nàng vào chiều nay.

“ Băng Nhi sao vậy?” Khẽ vuốt mái tóc dài đen nhánh của Huyền Băng, Huyền Trần yêu thương đem biểu hiện hồn giỗi của nàng vào trong mắt.

” Tâm tình không tốt?” Ở trong vòng ôm của Huyền Trần, Huyền Băng suy nghĩ. Nhìn tứ đại thị vệ đi tới đi lui bận rộn, nàng phát hiện được chính mình đang cực kỳ buồn chán. Vì sao tất cả mọi người đều có việc để làm, mà nàng suốt ngày chỉ có thể ăn ngủ, ngủ ăn cùng heo thật giống nhau.

” Băng Nhi ngươi không muốn chơi cờ?” Nhận lấy sổ sách từ tay Thanh Long, Huyền Trần một mặt duyệt một mặt ôn nhu nói.

” Không cần mỗi lần các người đều không tập trung” Chu miệng phản bác, Huyền Băng tức giận nhìn đồng sổ sách thật dày. Tại sao bọn họ lại có nhiều việc muốn xử lý như thế? Ca ca là lão đại của Huyền Băng môn, vội thì không nói, Thanh Long bọn hắn vì sao cũng suốt ngày bận? Đáng ghét không biết đạo này Huyền Thuyền cùng Huyền Hi đang làm cái gì? Ăn no rồi đợi đến tết bị làm thịt sao?

Tức giận làm Huyền Băng quên mất, chính nàng cũng không lấy Huyền Băng môn làm chủ, suốt rảnh rồi không làm gì.

” Vậy đợi lát nữa xong việc liền để cho Huyền Vũ Nghiêm túc chơi với người được không?” Huyền Trần lên tiếng hỏi song mắt vẫn như cũ nhìn vào sổ sách, một tay ôm Huyền Băng một tay cầm bút nghiêm túc chú thích.

” Không cần! Huyền Vũ rất lợi hại, nếu hắn nghiêm túc chơi với muội, không tới nửa khắc liền có thể thắng muội một ván, một điểm đều không nhường!” Huyền Băng bất mãn nói. “ Hơn nữa muốn muội phải chờ đến khi nào? Muội hiện tại rất chán nha!” Nói xong, còn liên tục cọ lên cánh tay không cầm bút của Huyền Trần làm nũng.

“ Băng Nhi ngoan, đợi ta xem xong sổ sách liền chăm sóc nàng có được không?” Nhẹ nhàng hôn lên gò má của Huyền Băng, Huyền Trần cố gắng ổn định tay tiếp tục phê duyệt sổ sách. Biết nàng đang rất nhàm chán, nhưng Huyền Trần lại không có cách nào bớt chút thời gian để chơi với nàng. Không phải hắn không muốn, thật sự là do đầu năm sổ sách rất nhiều, hắn thật sự không yên tâm để cho Huyền Hi sử lý a!

“ Vậy ... để Thanh Long bọn hắn tới chơi với muội đi?” Cắn môi nín thở nửa ngày, Huyền Băng đành phải nhịn xuống thứ cần nói.

“ Băng Nhi, đừng náo. Thanh Long bọn hắn đều muốn giúp ta chỉnh lý sổ sách! Nàng sẽ không nhẫn tâm để ca ca một mình xử lý toàn bộ đi?” Cười hôn lấy môi nàng, Huyền Trần dỗ dành nói, “ Ngoan, chờ một lát nữa là xong! Hơn nữa trời đang mưa, nàng không thể nào đi ra ngoài a” Một lần nữa cúi đầu xuống hôn an ủi nàng, Huyền Trần tiếp tục cúi đầu vào sổ sách.

“ Muội không chịu ! Muội muốn tất cả mọi người chơi với muội! Không cho phép các bọn huynh xem sổ sách nữa!” Thấy chính mình mị lực còn thua cả sổ sách, Huyền Băng không thể nhịn được nổi giận. “ Không cần xem, ca ca chơi với muội” Hét to lên tiê đứng dậy dùng tay che mắt Huyền Trần, che kín hai mắt hắn.

“ Băng Nhi ngoan... bỏ tay ra.” Có chút buồn cười, buông bút lông trên tay ra, Huyền Trần như trước một tay ôm nàng, một tay để lên đôi tay đang che mắt hắn.

“ Không buông” hai tay áp chặt trên mặt Huyền Trần, Huyền Băng có chút vui vẻ, vì chính mình cuối cùng cũng thắng ca ca. Trọng lượng toàn thân, như thể ngồi trên thân hắn, nàng mỉm cười hôn lên môi mỏng của Huyền Trần :” Ca ca không chơi với muội, muội liền không buông!” Chơi xấu duy trì tư thế này, Huyền Băng lần này nàng nhất định phải đạt được mong muốn của mình.

“ Cha ôi – giờ trời đang mưa, Băng Nhi muốn chơi cái gì?” Thỏa hiệp thở hắt ra, Huyền Trần quyết định tạm thời, an ủi tiểu bảo bối của chính mình, đôi tay ôm lấy hông nàng, phòng ngừa Huyền Băng kích động, ném hai người lên giường.

“ Không biết nữa” Lè lưỡi, Huyền Băng cao hứng buông ra đôi tay đang che mắt hắn ôm lấy cổ Huyền Trần. Tuy rằng ngoài trời mưa vẫn rơi, bầu trời như trước bị bao phủ bằng một tầng tro bụi nhưng tâm tình Huyền Băng lại như rã mây nhìn thấy mặt trời vậy.

22. Chương 22

“ Tiểu tinh nghịch! Chơi cờ người không thích, chơi những trò khác người cũng đã sớm chán ngấy, chẳng lẽ ca ca còn có thể giúp người đùa ra trò gì mới sao ?” Mắt hơi nhúu lại, Huyền Trần mặt mặt ra hiệu, Thanh Long thu thập, một mặt cười đùa Huyền Băng. Nhìn thấy nàng trên mặt xinh đẹp lộ ra biểu hiện như trẻ con, Huyền Trần buồn cười cắn nhẹ má

Nhận được ánh mắt ra lệnh của Huyền Trần, Thanh Long ở một bên đang bận rộn liền bắt đầu nhanh chóng thu dọn sổ sách, Huyền Băng bình thường hay có thói quen phỏng đoán, lúc này còn muốn bọn hắc hắc không làm nữa, vẫn là nên chờ tới tối làm sau đi. Sổ sổ sách đó nửa tháng sau nhị công tử mới phải người tới lấy. Hắc hắc phải cẩn thận tránh Huyền Băng nghịch phá hư.

Nhìn Thanh Long thu lại sổ sách, tâm tình Huyền Băng nhất thời liền tốt hơn bắt đầu ôm Huyền Trần ân ái tiếp lên môi hắc hắc, vô số nụ hôn,” Dù sao ca ca cũng sẽ chơi với ta cả ngày, các người cũng vậy a”. Huyền Vũ cùng Chu Tước cùng giúp đỡ dọn sổ sách vào thùng gỗ. Hôm nay tốc độ có vẻ chậm hơn, thấy thời gian ngủ tựa như bị rút ngắn lại, Chu Tước ai oán nói:” Băng Nhi sao nàng ham chơi vậy a”.

“ Ca ca — chàng xem tiểu Tước hắc hắc bắt nạt muội “ Không được như ý muốn, Huyền Băng dạng hai chân ngồi lên đùi Huyền Trần, mạnh mẽ lay động đầu vai hắc hắc làm nũng” Ca ca huynh phải giúp muội báo thù!”

“ Được được, báo thù , báo thù Băng Nhi nàng muốn phạt hắc hắc như thế nào!” Bị lay có chút chóng mặt, Huyền Trần nhanh chóng rất không khách khí “ Bán Tước cầu an” Nói

“ Ha ha! Liền phạt hắc hắc (thì thầm ... Thì thầm...) Được không?” Hải lòng thấy ca ca thỏa hiệp, Huyền Băng tới gần hắc hắc nói nhỏ, nói ra âm mưu xấu xa trị Chu Tước.

“Băng Nhi thật là xấu... Được! Theo ý nàng!” Ban đầu còn có chút không tán thành, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt utor lệ của Huyền Băng, Huyền Trần lập tức sửa miệng đồng thuận ý tưởng hư hỏng của nàng. Ôm sát thân thể ấm áp của bé yêu, cảm giác được hơi thở của nàng vờn quanh nơi hốc cổ, Huyền Trần du có đứng đắn hay nguyên tắc cỡ nào cũng sớm tháo giáp đầu hàng. Huống chi, ở bên cạnh Huyền Băng, bọn hắc hắc trước giờ đều chưa từng có “Nguyên tắc ”

“Băng Nhi cùng công tử quyết định muốn ta làm gì?”Vảnh tai lên, không nghe ra nguyên do vì sao, Chu Tước cảm giác sống lưng lạnh run vội vàng tiến lên hỏi.

“Thanh Long, Huyền Vũ, đem Chu Tước ném tới.”Bản mặt, Huyền Trần cố làm nghiêm túc hạ mệnh lệnh, kỳ thật trong lòng đã cười sắp ngất .

“Vâng!” liếc nhau, Thanh Long cùng Huyền Vũ lập tức lĩnh mệnh, tiến lên bắt lấy hai tay Chu Tước .

“Không... Không! Các người thật muốn liên hợp lại đối phó ta?” Mếu mặt, Chu Tước biết chính mình tại kiếp khó tránh, lại còn vọng tưởng dùng ngôn ngữ đánh vào tâm mọi người để được nhiều đồng tình.

“Ha ha! Ai kêu người hà hiếp ta !”Huyền băng vui vẻ vỗ tay, đối tư thế ngồi vào giữa lòng Huyền Trần , xem Chu Tước bị bắt lấy đôi tay vô lực không thể nhúc nhích, tâm tình lại càng ngấy người ra vui sướng cười vang.

Cuối cùng bộ dáng nghiêm túc sắp không ổn nữa , Huyền Trần giả vờ ho khan hai tiếng che dấu chính mình ý cười, chờ đến sắc mặt khôi phục bình thường sau mới hạ lệnh nói: “Khụ khụ các người đem Chu Tước quần áo toàn bộ cởi bỏ, rồi trói tay chân hắc hắc lại.” Nói xong, hắc hắc duỗi thẳng chân, để Huyền Băng có thể thuận lợi dựa sát vào ngực hắc hắc.

“A không phải muốn cởi sạch hết đi?” Thét lên ồm tỏi khi huynh trưởng của hắn đang cởi toàn bộ quần áo trên người hắn vứt xuống đất, Chu Tước mất tự nhiên, mặt liền biến khổ qua nhân nhó. Trước mặt, Huyền Băng cùng Huyền Trần cùng nhau cười trộm gật đầu, Chu Tước chán nản buồn bực: hôm nay trước khi đi hắn nên xem ngày trước có phải quẻ nói hôm nay không nên ra ngoài hay không?!

“Công tử còn có cái gì phân phó sao?”Đem Chu Tước “Xử lý ”Xong, Thanh Long nhin cười ôm quyền xin chỉ thị.

“Không , kế tiếp chúng ta liền để Băng Nhi tự do chơi đùa đi !”Quơ quơ tay, Huyền Trần cười nói.

“Vâng!” Thanh Long cùng Huyền Vũ cùng nhau ngồi vào một bên ghế dựa, chỉ lưu lại Chu Tước một mình bị trói tay đứng thẳng giữa phòng. Chu Tước mặt đau khổ nhìn hai vị huynh trưởng cùng Huyền Băng, đại công tử , bắt đầu lo lắng cho chính mình vận mệnh sắp tới... Mà Thanh Long, Huyền Vũ hai người lại mang ý cười trên mặt như mong đợi vở kịch hay trình diễn, nửa điểm cũng không có ý muốn cứu vớt đệ đệ ra “Biển lửa ”. Đặc biệt là ngày thường Thanh Long luôn luôn cẩn thận, dè chừng , giờ phút này càng là cười đến nao nức không chút kiêng kỵ.

Nguyên nhân là bọn hắn - Tứ Đại thị vệ chẳng qua là người hầu kiêm hộ vệ của Huyền Băng, bên cạnh lại có Huyền Trần địa vị cao hơn họ rất nhiều. Giờ này ngày này, lại có thể ngồi chung mà vui mừng, quả thật bốn người có phúc, này sao lại vẫn còn lo lắng vận mệnh của chính mình?! Thanh Long từ đáy lòng dấy lên suy nghĩ.

Bưng trà bánh, Bạch Hổ từ ngoài cửa đi tới. Lại nhìn thấy Chu Tước một mình đang đứng thẳng giữa phòng toàn thân trần trụi đôi tay bị trói , còn có một bên vui mừng khôn xiết bốn người, Bạch Hổ kỳ quái được hỏi: “Băng Nhi đang chơi cái gì ? Sao vui vẻ như vậy? ”

“Ha ha, Tiểu Bạch người tới vừa lúc! Mau tới đây ta kể cho người, ta dám cam đoan, trò chơi này tuyệt đối là rất đỉnh nha!”Cười cười gọi Bạch Hổ, Huyền Băng một tay bấu vùi vào cổ Huyền Trần, một tay múa may minh họa bộ dạng hết sức kích động.

”Trước uống ngụm trà thơm

Đem trà bánh để trên một cái bàn nhỏ lên, Bạch Hổ chuyển cốc trà đưa cho Huyền Băng, rồi mỉm cười hỏi: “Băng Nhi muốn kể cho ta cái gì?”

” À ... Người cúi đầu thấp xuống.” Chuyển chén trà còn lại đặt lên bàn, Huyền Băng kéo vạt áo Bạch Hổ muốn hắn cúi đầu xuống, thì thào vào lỗ tai của hắn mấy câu .

“Băng Nhi thật nghịch ngợm.”Buồn cười khi nghe lời nói của Huyền Băng , Bạch Hổ liền xoay người hướng về Chu Tước đi đến.

“Tiểu Bạch người muốn làm gì?” Kinh hô lui về sau hai bước, Chu Tước có chút lo lắng. Người đệ đệ này ngày thường rất thích cùng hắn cãi lộn, hôm nay tìm được cơ hội tốt , định là lửa cháy đổ thêm dầu.

” Tam ca, người đừng sợ, ta sẽ không làm gì . Muốn làm gì , là Băng Nhi.” Toét môi cười, Bạch Hổ âm hiểm cười hướng về Chu Tước đi đến. Đi tới bên cạnh Chu Tước , Bạch Hổ nhặt lên áo khoác màu đỏ, dùng lực xé toạt, kéo xuống tạo thành hai mảnh vải.

Chu Tước run cổ họng nói: “Tiểu... Tiểu Bạch... Người làm gì...”

“A Long, đem tay Chu Tước trói đến xà ngang lên đi!”Cười trộm mệnh lệnh , tự động điều chỉnh thân thể nằm trên người Huyền Trần thật thoải mái.

Được thôi, Thanh Long thanh am mang theo hàm ý trêu chọc. Nhanh chóng đem vải buộc chặt Chu Tước hai tay, rồi sau phi thân lên xà ngang đem theo Chu Tước bị trói cột chặt vào thanh xà. Làm xong, Thanh Long mỉm cười :” Hải lòng?!”

“Ha ha! Liền như vậy đi!”Lớn tiếng cười, Huyền Băng trên đùi Huyền Trần chuyển chuyển, cạ mình cào khoáy ngực rộng lớn của hắn. Trò chơi bắt đầu , nàng cảm thấy tư thế loại này tuyệt diệu kích thích.

“Băng Nhi, muốn Thanh Long bọn hắn cũng cởi quần áo sao?” Vuốt theo mái tóc dài đen bóng của nàng, Huyền Trần càn nhẹ viên tai khéo léo kia thấp giọng hỏi:

“Không cần , chúng ta hôm nay đều không cởi quần áo... Lần trước nhìn lên Huyền Hi bọn hấn như vậy... Ta cảm thấy chơi rất tốt...” Bị Huyền Trần hô hấp hơi thở đùa nghịch phả vào cổ ngựa ngựa, Huyền Băng rụt rụt cần cổ, càng nói giọng càng nhỏ. Ngày đó vốn là đi tìm Huyền Thuyền , lại tại Huyền Thuyền Viên lại trông thấy cảnh tượng Huyền Hi cùng hấn hoan ái ... 2 nam nhân, quần áo không loạn, từ xa xem còn không hiểu bọn hấn đang làm gì. Có thể do có kinh nghiệm, nên nhìn 2 người bọn hấn hồng nhuận khuôn mặt tuần tú, dồn dập động tác trên thân thể cùng khàn khàn âm thanh gầm nhẹ mới nhìn ra manh mối...

Thật là làm nàng kinh ngạc , bất quá Huyền Trần lại nói bọn hấn thích yêu như thế! Sau Huyền Băng lên lút hỏi qua Huyền Thuyền, hấn nói nàng nghe, như thế càng kích thích, gợi ý nàng cùng ca ca cũng thử xem. Lúc ấy nàng còn mắng quá hấn vô sỉ, kỳ thật nàng cũng muốn nên tìm dịp thử một chút . Thử xem có quần áo cách trở, phải chăng thực sự như Huyền Thuyền nói, như vậy kích thích. Hôm nay tìm ra cơ hội, đối với loại mãnh liệt kích thích này, nàng tự nhiên lại muốn ném thử lạc thú nhân gian.

“Tiểu tinh nghịch, lại đi học theo hai tên tiểu tử kia cách thức kỳ quái.” Đụng đụng vào chóp mũi nàng, Huyền Trần lè lưỡi tới liếm liếm vành tai có chút phiếm hồng của nàng , vừa lòng xem Huyền Băng run rẩy.

Băng nhi đem đùi duỗi thẳng được sao?” Bạch Hổ quỳ ghé vào phía sau Huyền Băng, dương vật cứng rắn để ở dưới mông nàng, thì ra hấn muốn một phát tiến thẳng vào chỗ sâu của hoa kính nàng, nhưng tại vì Huyền Băng giờ phút này tư thế không thể thực hiện được. Đặt thân thể nàng hướng về phía trước, hấn liền ở phía sau thân thể mềm mại của nàng chậm rãi hoạt động eo, tư thế ái muội động tác cuồng dã, hấn nhanh chóng ra vào về lên một bức tranh vô cùng đậm mỹ.

” A..” Nằm trên người Huyền Trần rên rỉ, Huyền Băng duỗi thẳng chân, mông tròn vênh lên phối hợp theo tiết tấu của Bạch Hổ. ” Băng Nhi! Ta tới!” Có chút kích động vén lên một góc váy dài của Huyền Băng, Bạch Hổ đem cự long sưng đỏ đặt vào giữa vội vàng tìm kiếm miệng hoa nguyệt, ở đó bất ngờ tiến vào trong. Khi côn thịt tiến vào trong thân thể nàng, Bạch Hổ cảm thấy cự long đang được an ủi. Hành lang non mềm ngất gao bao bọc lấy hấn. ” Băng nhi người thật chặt... Thật chặt...” Vỗ vỗ cái mông đang vênh cao của nàng, Bạch Hổ hung hăng ra vào trong cơ thể Huyền Băng, mùi vị mất hồn kích thích khiến hấn ra vào ngày càng mãnh liệt.

” Ừm..” Dương vật Bạch Hổ toàn bộ xâm nhập vào, Huyền Băng run rẩy thân thể mềm mại nằm trên người Huyền Trần rên rỉ, khoái cảm tê liệt đánh úp khiến toàn thân nàng không thể chống đỡ. Khi Nam căn trắng kiện của Bạch Hổ tiến sâu trong cơ thể nàng rút ra rồi lại đâm vào khiến cho cơ thể nàng như muốn nứt ra. Tứ đại thị vệ không hổ là bào thai sinh bốn, không chỉ bên ngoài giống nhau, ngay cả thói quen cùng thân thể đều giống nhau, nhớ lại thời điểm hoán ái với bọn hấn, Huyền Băng phát hiện ra khi đó thói quen và động tác của bọn hấn cũng giống nhau không sai chút nào. Nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hôn xuống, Huyền Trần nhận thấy nàng đang mơ màng, hấn buồn cười cắn nhẹ chóp mũi nàng, bàn tay to lớn xoa nắn ngực nàng, nha đầu này ở thời điểm này lại có thể không tập trung, xem ra là bọn hấn nỗ lực không đủ a . Huyền Trần cao giọng nói :” Băng Nhi nàng không chuyên tâm nha? Tiểu Bạch, xem ra người cần phải cố gắng hơn ! A Long, Huyền Vũ hai người các người cũng tới đây đi, giúp Huyền Băng tập trung hơn a.”

Huyền Trần vừa ra lệnh, Thanh Long cùng Huyền Vũ liền có động tác, đi đến bên cạnh bọn họ chuẩn bị giúp đỡ Huyền Băng tập trung tinh thần. Lại đúng lúc Huyền Băng khôi phục lại tâm trí, nhìn thấy Thanh Long bọn hấn đi tới bên cạnh nàng có chút ngạc nhiên hỏi “ A Long các người ... ” làm gì hai chữ này còn chưa kịp nói ra, cự long trong cơ thể nàng liền tăng tốc nhanh hơn, khiến nàng không nói nên lời miệng chỉ còn lại tiếng thở dốc, thay thế. Bất quá cái gì, cũng không cần hỏi, bởi vì động tác của bọn hấn đã giúp nàng hiểu ra, bọn hấn muốn làm gì. Thanh Long Huyền Vũ hai người, đồng thời cởi dây lưng ra, dương vật được giải thoát khỏi sự trói buộc, dường như càng lớn hơn. Ngày thường Huyền Trần vì không muốn Huyền Băng quá mệt mỏi nên chỉ cho phép, bọn hấn tối đa hai người hầu hạ nàng, rất ít khi tất cả cùng hoan ái, hôm nay lại cho phép huynh đệ bọn hấn cùng một lúc khiến cho bọn hấn cảm thấy thật may mắn.

“ Trần ... ca ca ... “ Từng tiếng rên rỉ từ miệng Huyền Băng truyền ra, lại vì Bạch Hổ ra vào mãnh liệt, khiến thần trí nàng có chút mờ mịt, khẽ kêu tên Huyền Trần hay tay nắm chặt vạt áo hấn , mười ngón tay dùng lực quá mạnh mà trắng bệch, cổ áo Huyền Trần sắp bị Huyền Băng xé rách.

“ Ngoan Băng Nhi, A Long bọn hấn sẽ cùng nhau hầu hạ người.. ca ca sẽ ở chỗ này...” Yêu thương kéo đôi tay đang nắm chặt của nàng ra khỏi vạt áo mình, một mặt đem mười đầu ngón tay tới môi nhẹ nhàng hôn xuống.

“ Vâng .. “ Có chút không xác định nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn, đôi mắt mờ mịt nhìn thẳng vào mắt hắn nàng nhận thấy sự yêu thương chân thành trong mắt Huyền Trần mười năm như một ngày dường như nó chưa bao giờ thay đổi. Khoái cảm ập tới bất ngờ khiến nàng không thể suy nghĩ nhiều hơn, nàng miễn cưỡng gật đầu. Thanh Long Huyền Vũ trong giờ phút này, đã sớm không còn kiềm chế được dục vọng, nhìn thấy Huyền Trần cùng Huyền Băng gật đầu đồng ý, bọn hắn liền bắt đầu hành động

Thanh Long nhìn Bạch Hổ đang dùng sức ra vào trong bé yêu, khẽ kéo tay nàng qua, đặt vào cự long đang cương cứng lên của hắn, trong nháy mắt Thanh Long cảm nhận được một luồng điện khuấy động ở giữa đùi hắn. Bàn tay mềm mại theo sự chỉ dẫn của hắn lên xuống trên đùi dương vật không lồ, Hắn thở gấp nhắm mắt lại, hơi động eo đem, cự long nóng bỏng ma sát mạnh mẽ trong tay nàng. Huyền Vũ đứng một bên, nhìn thấy cảnh tượng dâm mỹ này tất nhiên là không nhịn được quỳ xuống, một tay vén váy nàng lên một tay giữ lấy nàng hướng cút huyệt mà đâm vào.

“ Ân – a ” Khi Bạch Hổ mãnh liệt ra vào, Huyền Băng đã không thể nhúc nhích. Hiện tại , ở chỗ mẫn cảm dưới thân , còn xuất hiện thêm một ngón tay đâm vào.Huyền Băng một tay siết chặt vật áo Huyền Trần tiếng rên rĩ liền biến thành thét chói tai, động tác ở tay phải của nàng cũng vô thức siết lấy nam căn của Thanh Long

“ A ... Băng Nhi ... đau ” Tuy có thể chịu đựng, nhưng là vẫn không tự giác rên rỉ lên nh tiếng, Thanh Long hưởng thụ bàn tay nhỏ nhắn đang mới tới sự kích thích cho mình. Đau đớn xen lẫn khoái cảm, hắn dĩ nhiên cố gắng kiềm chế để không phun ra, đây không thể nghi ngờ cũng coi như là một loại đầy đoạ. Không hiểu vì sao, lúc này hắn cảm thấy so với đau đớn thì cảm giác sướng khoái lại nhiều hơn.

“Băng Nhi ngoan ... Buông lỏng tay ra một chút , từ từ hưởng thụ ... đừng sợ ...” Huyền Trần mỉm cười hôn nàng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ đang khép hờ đôi mắt, hắn thương tiếc một tay đặt lên eo nàng nhẹ nhàng an ủi, một tay giữ chặt sau gáy nàng , hôn sâu hơn. Đầu lưỡi như mềm mại đưa vào thám hiểm bên trong miệng nàng, cuốn lấy cái lưỡi đỉnh hương của nàng khẽ cắn. Huyền Trần cảm giác hạ thân bên dưới lại bắt đầu phản ứng.Giữ lấy thân thể đang cùng với Bạch Hổ đưa đẩy của nàng Huyền Trần cũng chậm rãi dùng đỉnh cự long, ma sát từng chút, từng chút một, như có như không đụng chạm chỗ giao hợp của Huyền Băng và Bạch Hổ tăng thêm kích thích cho nàng.

“ Ừm ... a “Huyền Băng cảm thấy toàn bộ điểm mẫn cảm trên người mình đều đang bị kích thích, khiến nàng đạt tới cao trào của tình dục. Bị Bạch Hổ không ngừng ra vào mãnh liệt trong hoa nguyệt của nàng, hành lang non mềm không tự chủ được kẹp chặt nam căn to lớn khiến hắn liền phun ra lửa nóng bạch dịch.Hoa nguyệt không ngừng co rút nhận lấy bạch dịch của Bạch Hổ, Huyền Băng toàn thân đều bắt đầu khẩn trương hoa cút kẹp chặt ngón tay đang tím kiem của Huyền Vũ, tay đem nắm căn của Thanh Long bóp nhẹ khiến nó sưng to.

“ Băng Nhi ... tuyệt vời ...” Cuối cùng ở trong thân thể nàng bắn ra tất cả nhiệt tình Bạch Hổ, thở gấp dựa vào lưng Huyền Băng dục vọng to lớn quyền luyến không chịu rời khỏi u huyệt mất hồn. Nắm căn mềm nhũn ở trong huyệt đạo của nàng vẫn không nhúc nhích, hưởng thụ cao trào vẫn chưa rút lui.

Cảm giác Huyền Trần đang ở dưới thân kiềm chế chờ đợi, Huyền Băng vẫn còn đang chìm đắm trong cao trào lúc này, toàn thân không ngừng run rẩy. Hơi tránh khỏi nụ hôn của Huyền Trần, nhìn lên nghi ngờ hỏi : “ Trần ... ? “

“ Băng Nhi ngoan ... Cho nàng nếm thử hương vị yêu thích của bọn Huyền Thuyền đừng sợ ?” Lưu luyến rời khỏi đôi môi đỏ mọng của nàng, Huyền Trần ôn nhu quyến rũ. Tay hắn thuận thể từ sống lưng nàng đi xuống, tới chỗ đang kẹp lấy ngón tay Huyền Vũ, cẩn thận xoa bóp .

“ Thuyền?” Do Huyền Trần xoa bóp, cửa sau Huyền Băng liền mở ra rộng hơn, ngón tay Huyền Vũ cũng theo đó mà đi ra, Bạch Hổ cũng tại lúc nàng rời khỏi thân thể nàng. Huyền Băng có chút bất mãn, giờ phút này thân thể nàng có chút trống rỗng, nhũn nhũn nghi ngờ nói :” Làm giống bọn hắn hay làm sao?” Nhìn Huyền Trần ôn nhu gật đầu, nàng vừa lòng cười. Nàng thích kích thích, thích thử nghiệm những thứ mới mẻ trong hoan ái.

“ Đúng.. là do Thuyền chỉ qua, sẽ khiến cho nàng càng thêm khoái cảm” Dịu dàng vuốt ve nếp gấp xung quanh cút huyệt, Huyền Trần ôn nhu nói. Ngón trở thon dài đặt lên lỗ nhỏ nhẹ nhàng cắm vào bên trong, trước đó nhờ Huyền Vũ khai phá nơi ấy đã sớm ẩm ướt, khiến hắn dễ dàng đi vào. “ Vậy ... muội muốn ...”

Phía trước hoa nguyệt không được thỏa mãn, phía sau hoa cúc lại bị đâm, Huyền Băng có chút bất mãn đang đưa thân thể, tìm kiếm càng nhiều

“Đừng gấp ... Huyền Vũ đi lên ...” Huyền Trần ức chế dục vọng đang sưng vù của chính mình, tiếp tục vuốt ve trên đùi hoa nguyệt nàng. Nghe lệnh của Huyền Trần, Huyền Vũ nhanh chóng đi tới phía sau Huyền Băng. Chuẩn bị phối hợp Huyền Trần, cho nàng hưởng thụ bữa tiệc hoan ái thịnh soạn nhất. Bất quá, đây là lần đầu tiên Huyền Băng hưởng thụ, trước sau cùng lúc, cho nên Huyền Vũ vẫn chưa lập tức hành động, mà đợi phối hợp với Huyền Trần từng bước từng bước một

“Ca ca ?” Thanh âm ẩn chứa sự bất mãn vang lên, Huyền Băng phát hiện Huyền Trần bọn hắn vẫn chưa có động tác tiếp theo, khiến nàng có chút khấn trương, mở miệng hỏi.

“Băng Nhi ngoan, giờ liền bắt đầu, đến lúc đó không được mở miệng kêu ngừng nha!” Hôn lên môi nàng, Huyền Trần thương yêu trên đùi nói. Huyền Băng chính là loại người bị một con kiến cắn cũng sẽ lớn tiếng kêu lên, khó có thể lát nữa bọn hắn hai người cùng tiến vào nàng sẽ không hét chói tai kêu ngừng, đến lúc đó khoái cảm còn chưa nên được ngược lại còn khiến bé yêu không thoải mái a.

“Tại sao? Rất đau sao?” Nghe Huyền Trần nói, Huyền Băng có chút lo lắng. Nói nàng không được phép kêu ngừng, nhất định có thứ nàng không thích lập tức Huyền Băng liền nghĩ đến đau, nhớ tới lần đầu tiên hoan ái, cảm giác phá trinh khiến nàng có chút kinh sợ.

“Có một chút đau, bất quá Băng Nhi không cần sợ... rất nhanh sẽ có thể hưởng thụ được cảm giác thoải mái, sẽ không đau quá lâu. Tin tưởng ta, được không?” Khẽ liếm môi nàng, Huyền Trần khàn giọng an ủi, giọng nói ôn hòa mang theo tình dục.

“A ... nhưng mà ... nhưng mà ...” “Còn muốn nói thêm điều gì, nhưng Huyền Băng lại cảm giác phía sau Huyền Vũ đang để năm căn to lớn lên mông nàng ma sát mang tới từng trận nhiệt lưu, còn có Huyền Trần mút lấy môi nàng dây dưa. Vừa mới qua cao trào chưa bao lâu, thân thể nàng đặc biệt mẫn cảm, tuy có quần áo ngăn cách, nhưng vẫn có thể cảm nhận khoái cảm do bọn hắn mang lại. Vốn bất mãn Bạch Hổ đột nhiên rời đi, Huyền Băng giờ phút này tự nhiên lại mong bọn họ có thể nhanh lấp đầy cơ thể nàng. Cộng thêm Huyền Trần có kỹ xảo liếm láp, môi miệng giao nhau tràn đầy mùi vị của hắn khiến nàng dần dần mất đi suy nghĩ, để mặc cho bọn họ sắp đặt.

“Ngowan ,Băng Nhi, chúng ta sẽ giúp nàng vui vẻ ...” “Huyền Trần nhẹ giọng bên tai nàng nói, sau đó mạnh mẽ ngậm lấy môi nàng một lần nữa, rồi hắn liền dùng mắt ra hiệu cho Huyền Vũ. Huyền Trần động thân đem năm căn đang sưng to, toàn bộ xâm nhập vào còn lưu lại một lượng lớn bạch dịch của Bạch Hổ ra sức luật động, hài lòng nghe tiếng Huyền Băng rên rỉ, rồi khỏi môi nàng hắn đi xuống tới ngực nàng cách một lớp mỏng quần áo, hé miệng ngậm chặt, nhẹ nhàng cắn khiến cho toàn thân nàng run rẩy, hoa nguyệt cũng theo đó mà co rút mạnh mẽ hơn.

“Băng Nhi đừng sợ ...” “Huyền Vũ cúi người xuống thì thầm bên tai nàng, dương vật khổng lồ hướng lỗ nhỏ đằng sau tiến vào.

“Ừm .. a ... ừm” “Bởi vì Huyền Trần mãnh liệt rút ra đâm vào, khiến này mất đi ý thức, chỉ tập trung hưởng thụ nam căn to lớn của đại ca đang xoắn xuyên trong cơ thể mình, nên Huyền Băng chưa nhận thấy động tác của Huyền Vũ.

“Băng Nhi ta vào trong ..” “Cúi đầu xuống, hướng tai nàng khẽ cắn, Huyền Vũ nhìn không được sắp phun ra dục vọng, liền vội vàng đem tâm trí tập trung tại cúc Nguyệt của nàng.

“A .. đau ...” “Đang sau truyền tới một trận đau đớn, làm nàng muốn hét chói tai , muốn hô ngừng nhưng lời nói lại nghẹn ở họng. Ngực trước bị Huyền Trần liếm láp, hạ thân lại bị hắn đưa đẩy, Huyền Băng hoàn toàn không thể nói ra một câu nói hoàn chỉnh, Chỉ có thể dùng tay, túm lấy cánh tay Huyền Trần phát tiết một ít bất mãn.

Trước bởi vì Huyền Trần ra lệnh, Thanh Long cùng Bạch Hổ liền đứng im lặng một bên nhìn, hiện tại nhìn ba người bọn họ trước mặt hoan ái kịch liệt, toàn thân như thể bị dục hỏa thiêu đốt. Đặc biệt là Thanh Long chân chính được hưởng thụ qua, năm căn thẳng tắp ở giữa không trung sưng to, rưng rưng nước mắt hắn dường như rất muốn khóc a

Vậy mà vẫn bị treo lơ lửng tại một bên Chu Tước, so chỗ có người càng có thể cảm thụ đến này dục hỏa dày vò. Không lẽ được dương vật trước bị dây nhỏ từng từng được trói buộc, có thể hiện nay bởi vì hần được dục hỏa tăng vọt, gây ra dây nhỏ hãm sâu cây thịt trung, gấp được sắp chen đoạn hần nam Long vậy. Cùng với càng ngây người ra tăng vọt được dục vọng, này thấu xương đau đớn càng là càng ngây người ra kịch liệt lên... Cẩn rằng mơ tưởng cố nén dương vật không tự hiểu là ngắc đầu, lại không pháp kháng cự bốn phía truyền tới dâm mị thanh âm cùng mùi, Chu Tước cảm thấy chính mình hạ thân thương được không thể, lại chưa từng phát giác, ẩn ước trung, có cổ khác được mùi vị trong người lan tràn. Vậy là đau đớn mang cấp hần được khác thường cảm thụ, có khác ô dĩ vãng khác khoái cảm.

Vậy mà vẫn đang bị treo lơ lửng ở một bên Chu Tước, so với Thanh Long hần càng cảm nhận rõ hơn thế nào là bị dục vọng đầy đoạ. Xung quanh truyền tới thanh âm kèm theo đó là mùi hương dâm mị quyến rũ hần làm hần không thể nào, không chế được bản thân, Chu Tước cố gồng cắn răng kìm chế, nén xuống dục vọng nhưng dương vật lại không chiề hần, cứ như thế mà ngắc đầu lên.

“ A .. a .. ừmm a .. “ Từng tiếng rên rỉ từ miệng Chu Tước vang lên, hần đã rất cố gắng kìm chế chính mình, nhưng khoái cảm cùng đau đớn tấn công làm hần không thể không chế được bản thân. Bị trói chặt hay tay, mong muốn thoát khỏi giây trói nhưng hần lại phát hiện không được. Để cho bọn họ trói để gì mà thoát ra được đây? Nhiều lần cố gắng thoát khỏi dây trói không có kết quả, Chu Tước có chút gấp gáp, dương vật ở hạ thân hần đã sưng vù khiến hần chịu không nổi, hần cần được giải thoát:” Bằng Nhi ... Bằng Chủ ... Đại công tử “ Từng tiếng kêu gọi, mang theo sự đáng thương cùng cầu xin. Nghe thấy thanh âm này, dù có tức giận như thế nào Huyền Bằng cũng sẽ tha thứ cho hần, nhưng đó là trong quá khứ còn hiện tại, trong giờ phút này nàng đã sớm chìm đắm trong hoan ái, làm gì có thời gian rảnh rỗi để ý tới bên này hần đang kêu gào? Nhìn thấy Chu Tước đáng thương đang bị, dục vọng hành hạ đến phát khóc, không người để ý, Thanh Long sau khi thủ dâm liền chậm rãi đi tới bên cạnh hần an ủi “ Người đừng nháo, ráng đợi thêm một chút nữa sẽ tốt hơn”.

“ Huhuhu ... “ Không nhịn được, khóc thành tiếng, Chu Tước gục đầu xuống chặt vật nhìn cậu em bé nhỏ đang đứng thẳng của hần. Chu Tước không hiểu, rốt cuộc là hần có chỗ nào đặc tội với Huyền Bằng, mới bị hành hạ như thế này. Từ nhỏ ngoài lúc luyện công, hần rất ít khi bị phạt hôm nay bị như vậy làm hần có chút đau lòng.

Bên kia, Huyền Bằng đang bận hưởng thụ hai tầng kích thích tất nhiên sẽ chẳng quan tâm đến chuyện khác. Huyền Trần dùng năm căn không lồ không nhanh không chậm, ở trong hành lang non mềm của nàng đùa giỡn. Dương vật đỏ sẫm kết hợp với hoa nguyệt của nàng nhẹ nhàng qua lại ma sát, lên xuống mang theo tiếng nước.

“ A .. ừm .. ca ca .. Trần “ Lắc nhẹ eo nhỏ, phối hợp với sự ra vào của hai năm căng to lớn, Huyền Bằng cảm thấy cả người mình như đang bị thiêu cháy bởi sự kích thích điên cuồng, đến từ bọn hần.

“ Huyền Vũ lớn quá ... ” Tuy cách quần áo, nhưng dương vật cực đại vẫn mạnh mẽ va chạm vào móng nàng, mang tới một loại khoái cảm chết người. Kết hợp ở dưới thân Huyền Trần đang đưa đẩy, đem Huyền Bằng nhấn chìm vào dục vọng.

Quả nhiên, giống như lời Thuyền nói, mặc y phục quan hệ mùi vị sẽ đặc biệt hơn ngày thường

“ Bằng Nhi ... Nàng thật chặt ... “ Ở cục huyệt nhỏ hẹp, Huyền Vũ chậm rãi rút ra rồi đâm vào, khi ra vào hần còn có thể nhận thấy bên trong có một năm căn khác như có như không ma sát dương vật của hần, loại mùi vị này so với trước đây càng khiến người ta mất hồn.

“Trần... Trần...” Có lẽ là cảm giác đến huyền băng cùng Huyền Vũ được hỗ động, Huyền Trần có chút cảm giận được bắt đầu cấp tổ đưa đẩy lên, nhất thời nhượng vốn là kích động không thôi được huyền băng liên tục rên khe lên tiếng: “Quá khoái ... Trần...” Đương nhiên, cấp tiến vọt mạnh được Huyền Trần, thế nào hội lắng nghe nàng nghĩ một đằng nói một nẻo được oán hận? Cao tốc được va chạm hoàn toàn mất đi lý trí, không ngừng vậy không lồ tráng kiện cả căn tước tiến nàng thân thể, mạnh mẽ xoay tròn, chuyển động ra càng nhiều mất hồn mùi vị.

“ Trần .. Trần ... “ Có lẽ cảm nhận được Huyền Bằng cùng Huyền Vũ không để ý tới mình, Huyền Trần có chút giận dữ, bắt đầu nhanh chóng đưa đẩy, quá nhiều kích thích khiến nàng không nhịn được kêu lên tiếng.” Ừ a .. quá thoải mái ... Trần a .. ừm ... a ... “ Lý trí của hần bây giờ đã không còn Huyền Trần nhanh

chóng va chạm, nằm cắn không lỏng không ngừng khuấy động trong cơ thể nàng, mạnh mẽ xoay tròn, chuyển động ra vào ngày càng nhiều khiến mùi vị mất hồn lan tỏa xung quanh

“ Ừm .. a .. “ Huyền Vũ cùng Huyền Trần “ Phối Hợp “ đưa nàng đạt tới cao trào lần thứ hai , ở trong hành lang đang co bóp chặt chẽ và cú huyết hồng hào, hai nam nhân cùng lúc phun trào dục vọng. Thân thể Huyền Băng không ngừng co bóp hút lấy lửa nóng bạch dịch

“ A Băng Nhi thích sao? “ Nhẹ giọng hỏi thăm bé yêu đang trong tay mình. Huyền Trần liền rút ra khỏi cơ thể nàng, hỗn hợp bạch dịch cùng dâm thủy chảy ra tạo nên một hình ảnh dâm mỹ.

“ Tuyệt vời nha! Ca ca cùng Huyền Vũ thật lợi hại!” Do Huyền Vũ cũng chậm rãi rời khỏi thân thể nàng, Huyền Băng vui vẻ vỗ tay nói.

“Vừa lòng sao?” Hơi nhếch miệng, Huyền Trần mang theo ý cười hỏi thăm .

Huyền Băng duỗi thẳng cánh tay ôm lấy cổ Huyền Trần cười không nói, đáng tiếc ánh mắt nàng đã sớm bán đứng lòng nàng a “ Băng Nhi chính là vừa lòng ? Bên kia còn có người đang chờ nàng kìa!” Đợi Huyền Vũ lui ra sau, Thanh Long liền ngồi vào phía sau Huyền Băng nhẹ nhàng ôm eo nàng, nhắc nhở.

“ Chết cha! Ta quên mất tiểu Tước nha!” Vỗ vỗ trán, Huyền Băng lúc này mới nhớ ra Chu Tước vẫn còn đang bị treo ở giữa nhà. Đứng dậy, nàng hướng Huyền Trần liếc mắt ra hiệu, vỗ kịch chân chính bây giờ mới bắt đầu diễn, nàng rất mong chờ nha!

“ Tiểu Tước ... Người sao rồi ?” Nàng biết rõ nhưng lại cố tình hỏi hấn, Huyền Băng bước xuống, tươi cười khê đi tới. Ngón tay thon dài ôn nhu kéo dây đỏ đang trói buộc hấn nhưng lại không tới giải phóng cho dương vật đang sưng vù, Chu Tước không tự chủ nhường người lên phía trước.

“ Băng ... Băng Nhi ... “ Chu Tước nức nở đáp lại. “ Thế nào?” Huyền Băng kiễng chân ở bên cạnh môi hấn kiêu khích hỏi, môi hồng gần như sắp hôn lấy môi hấn. Một tay nghịch ngợm của nàng vươn tới nắm cắn cứng rắn của hấn vuốt ve trêu đùa, làm cho dục vọng vốn đã có chút dịu xuống giờ lại dâng lên.

“ Băng Nhi ... ta muốn ... ” Chu Tước rất muốn phát tiết dục vọng nhưng hấn không thể, khiến hấn đau đớn khôn cùng, Huyền Băng lúc này lại còn trên đùa nắm cắn của hấn, khiến hấn không chịu nổi đành phải lên tiếng cầu xin “ Băng Nhi Xin người ... cho ta ... cho ta .. ”.

“ Cho người?” Huyền Băng nhẹ nhàng xoa nắn, nắm cắn không lỏng của hấn, nàng coi như không nghe thấy tiếng khóc nức nở cầu xin của Chu Tước. Đưa tay xuống hai viên cầu ở bên dưới Huyền Băng bất ngờ nhéo một phát khiến hấn kêu thành tiếng.

“ Băng Nhi Đừng nhéo ... đau quá “ Chu Tước, hét lên một tiếng, nhếch mông như muốn tránh đi đôi tay đang chà đạp dương vật của hấn, nhưng lại phát hiện ra như vậy quả thật rất phí sức hấn không thể nào làm được như mong muốn của mình.Đôi tay vô lực của hấn hiện tại càng thêm giãy dụa hi vọng sẽ thoát khỏi dây trói, nhưng căn bản là không thể cho dù võ công hấn có cao đến đâu cũng không thể nào thoát khỏi.

“ Tiểu Tước rất đau sao?” Buông lỏng tay ra, Huyền Băng mỉm cười hỏi. Thân thể mềm mại, ở bên người hấn làm nũng nhẹ nhàng khiêu khích . Vạt áo hở ra làm lộ bộ ngực tuyết trắng, như có như không cách một lớp quần áo mỏng ma sát trên thân thể của Chu Tước, bắp đùi trơn bóng cũng không rảnh rỗi, nâng lên để tại dương vật của hấn ma sát lên xuống.

“ Hu ... hu ..” Bị dục vọng hành hạ khiến Chu Tước không thể nói thành lời, giờ phút này ngoài khóc ra hấn không thể nào làm được gì hơn.Huyền Trần sửa sang lại quần áo, bước xuống sập, đi tới bên cạnh Huyền Băng nhẹ giọng nói :” Băng Nhi ngoan, đừng bắt nạt hấn nữa, tha cho hấn đi” Hơi dùng lực, Huyền Trần ôm nàng rời khỏi thân thể Chu Tước, giúp nàng chỉnh lại quần áo.

“ Người ta còn chưa chơi đã nha ... ”Nằm trong tay Huyền Trần, Huyền Băng chu miệng làm nũng, sau đó lại lên tiếng hờn giận nói : “ Ca ca không cần thương tiểu Tước nha, để cho muội chơi thêm một lúc nữa đi!”

“ Không được, Băng Nhi, nàng chơi tiếp sẽ khiến Chu Tước bị phê đi mất, hấn chịu không nổi đâu, ngoan buông hấn ra. Nghỉ ngơi chuẩn bị lát nữa ăn tối, đừng nghịch nữa được không?” Huyền Trần một mặt

khuyên bảo nàng, mặt khác đưa tay xuống dưới váy cách một lớp vải khê vuốt hoa nguyệt đang sưng đỏ, vận khí giúp nàng giảm bớt đau đớn.

“ Aiz ... được thôi ” Bàn tay to lớn của Huyền Trần bao bọc, giúp nàng thoải mái trong chớp mắt nàng liền buồn ngủ a .

“ Thanh Long đem hắc thả ra ” Huyền Trần cao giọng nói, xong liền ôm lấy Huyền Băng đi ra ngoài, một tay vẫn còn tiếp tục giúp nàng làm ấm cơ thể.

“ Băng Nhi hôn này, tại sao lại gây sức ép cho Chu Tước? ” Đi tới phòng tắm, cởi quần áo của cả hai ra, Huyền Trần ôm Huyền Băng đến suối nước nóng. Giúp nàng tắm rửa, hắc nói ra nghi vấn trong lòng. Ban đầu hắc còn cho rằng nàng chỉ là nhất thời nổi hứng muốn chơi trò chơi kích thích, nhưng hiện tại xem ra không chỉ có thế. Hắc không lên tiếng, không biết tới khi nào nàng mới dừng tay? Nếu không phải rất tức giận, Huyền Băng sẽ không xuống tay ác độc như vậy.

“ Muội thích a! ” Huyền Băng thư thái nhắm mắt lại, trả lời câu hỏi của hắc, không có một chút sơ hở nào, khiến Huyền Trần không thể nhìn ra manh mối.

“ Băng Nhi, nàng có thương ta không? Nếu thương thì mau thành thật nói ra, giữ trong lòng sẽ khiến nàng khó chịu, mà nhìn nàng như vậy, ta sẽ rất đau lòng. ”

“ Ca ca ... ” Nhìn vào trong mắt hắc, nàng thấy chính mình trong đó! Khiến nàng khẩn trương mở miệng muốn nói ra lời trong lòng nhưng thủy không thể nói được nên đành thôi! Cánh tay mềm mại bám vào vai hắc kéo hắc xích lại gần nàng hơn xoá đi khoảng cách giữa hai người!

Hô hấp mềm mại, đột nhiên ngừng một chút sau đó liền biến thành dồn dập, thở dài điều này làm cho Huyền Trần có chút lo lắng : “ Băng Nhi làm sao? Hay là sâu độc lại phát tác? Hắc nhíu mày cúi đầu nhìn nàng cố gắng nhìn xem có thể phát hiện ra manh mối nào không.

Ngẩn đầu, Huyền Băng chớp đôi mắt phiến hồng, ghen ngào nói : “ Chúng ta ... chúng ta “ Sau này có thể luôn ở cùng nhau sao? ” Quanh mắt nàng giờ phút này mang theo một chút hơi nước, nhưng ở trong khói nước lại có vẻ hết sức sáng ngời nhưng nó cũng không thể che dấu được sự bị thương trong mắt nàng.

“ Băng Nhi sao lại nói những lời đó ” Thấy nàng không trả lời, Huyền Trần lại tiếp tục hỏi. Thời điểm chờ đợi đáp án, hắc ôm chặt nàng để hai bộ ngực áp sát nhau, khiến tim hai người như cùng đập một nhịp hòa vào với nhau. Huyền Băng trước giờ không hay nghĩ ngợi lung tung, thấy nàng hôm nay hành động có chút khác thường, sợ rằng cùng Chu Tước có liên quan. Suy nghĩ một hồi khẳng định đáp án của chính mình. Hắc ho nhẹ một tiếng, tiếp tục hỏi : “ Cuối cùng là có ai nói với nàng cái gì? ”

“ Không ... “Huyền Băng trợn mắt, theo phản xạ muốn phủ nhận, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt thâm trầm của Huyền Trần nàng liền thu lại lời nói. Suy nghĩ của nàng, hắc luôn hiểu rõ, chỉ cần hắc có muốn hay không, nếu không hắc làm sao có thể không nghĩ ra. Giống như nhiều năm trước, nàng cùng hắc giằng vật lẫn nhau, là do hắc cố tình không muốn hiểu mà thôi. Huyền Băng cắn nhẹ môi, suy nghĩ làm sao có thể mở miệng nói ra.

“ Băng Nhi, nàng còn yêu ta sao? ” Nhẹ giọng hỏi, không chờ nàng trả lời, Huyền Trần liền cúi đầu khê hôn lên môi nàng, cẩn thận liếm láp. Hắc không cho phép nàng trên thân xuất hiện vết thương, dù rất nhỏ cũng không được. Phải mất rất nhiều năm hai người mới có thể đi cùng với nhau, hắc sẽ không để nàng một lần nữa phải chịu ủy khuất.

“ Ca ca , ta yêu chàng! Chàng là người duy nhất ta yêu! Rất yêu chàng Trần ... “ Ổn định lại hô hấp, Huyền Băng đáp lại, nàng trước sau như một say đắm, cho dù ca ca không yêu nàng thì nàng đối với hắc cũng sẽ không bao giờ thay đổi.

“ Băng Nhi, ta cũng yêu nàng Rất yêu, rất yêu nàng. ” Trước đây hắc không dễ dàng nói ra miệng nhưng bây giờ ngày nào hắc cũng nói, càng ngày hắc càng yêu nàng say đắm, giống như máu đang chảy trong cơ thể của hắc, hoàn toàn đã nhập sâu vào trong xương tủy.

Nụ hôn nóng bỏng giữa hai người lại một lần nữa xuất hiện khiến nhiệt độ trong ăng lên, xung quanh ngoài hơi nước tràn ngập ra còn có không khí xuân sắc làm người ta phải trầm luân mê luyến.

Hôn xong, hắn ôm chặt Huyền Băng vào trong lòng, Huyền Trần truy vấn : “ Băng Nhi, ta muốn biết Chu Tước nói với nàng cái gì?” Cúi đầu nhìn biểu hiện của nàng đang trầm xuống, Huyền Trần hơi nhếch miệng tiếp tục nói: “ Ngoan, tố cáo với ca ca được không? Ta muốn biết hắn nói cái gì khiến cho nàng đau lòng?” Hắn muốn biết lần này là do Huyền Băng dở trò hay tại Chu Tước làm quá mức? Nếu là nguyên nhân sau dù cho có là thị vệ do mẫu thân tuyển chọn cho Băng nhi, hắn cũng không nương tay

“ Hắn Hắn nói ... “ Dựa vào lồng ngực của Huyền Trần, Huyền Băng nói quanh co, ngón tay có chút khấn trương nắm chặt lại. Nghĩ lại lời nói của Chu Tước cũng không quá nghiêm trọng, Huyền Băng tự giác thấy mình đuối lý nên không cách nào thản nhiên nói ra miệng được

“ Nói cái gì? Đợi một lúc lâu, thấy nàng vẫn là ngập ngừng ấp úng không nói được tiếp,Huyền Trần có chút nghi ngờ hỏi tiếp. Rốt cuộc hắn nói cái gì, khiến Huyền Băng khó chịu? Không đúng, nếu thật sự nói lời quá đáng Huyền Băng sẽ sớm hướng hắn khóc lóc, kể lể, sẽ không ngập ngừng không nói. Huyền Trần nắm chặt tay, cúi đầu nhìn nàng vẫn còn đang xấu hổ không nói. “ Nói ... nói ...” Vừa đầu trong ngực Huyền Trần, nàng suy nghĩ thật ra Chu Tước có chút vô tội, là do nàng suy nghĩ nhiều thôi.

Hơi nhú mày, Huyền Trần cúi đầu hôn đỉnh đầu nàng, tay ôn nhu vuốt ve má nàng nói “ Rốt cuộc hắn nói lời gì quá đáng? Nếu hắn thật sự làm Băng Nhi tổn thương, ca ca sẽ vì nàng mà giết hắn mặc kệ hắn là ai”

“ Không ... Không cần giết hắn!” Nghe Huyền Trần nói như vậy, Huyền Băng vội vàng ngẩng đầu, dùng tay che miệng hắn, ngăn cản lời nói. Nhìn thấy hắn nhếch miệng cười, Huyền Băng cắn môi, mặt đỏ lên nói “ Tiểu Tước nói .. nói ca ca so với bọn ta, tuổi tác sẽ dài hơn ... sợ chúng ta .. chúng ta ... sẽ ... sẽ ” ịong nói nàng nhỏ dần, chữ cuối cùng nàng không cách nào nói ra được, khó khăn lắm nàng mới có được hạnh phúc này, nghĩ tới chuyện nàng sẽ không được mãi mãi ở bên hắn như trong ước nguyện của nàng, Huyền Băng liền khóc lớn.

“ Ha Qua đời? Các ngươi làm sao?” Nhìn bộ dạng chật vật của nàng, tim hắn như bị hàng ngàn con dao hung hãn đâm vào, khiến hắn đau đớn.Huyền Trần nhẹ giọng nỉ non nói ra lời an ủi ” Băng Nhi, Tin ta, nếu ta chết trước, ta chắc chắn ở Cầu Nại Hà đợi nàng, chúng ta sẽ cùng nhau uống canh măng bà, cùng nhau đầu thai... Cùng nhau làm bạn ở kiếp sau ... được không?”

Nước mắt chậm rãi lăn xuống, Huyền Băng lắc đầu, nàng nức nở nói :” Không được ... không được Ta không cần chàng chết trước Không muốn không cần “ Huyền Băng liên tục lắc đầu cự tuyệt, nàng tưởng tượng đến cảnh sau này khi hắn chết ngay trước mặt nàng làm nàng hoảng sợ đau đơn không dứt, nàng không muốn thật sự không muốn nhìn thấy cảnh đấy. Tâm, như bị kích động, Huyền Trần cảm giác như có gì đó đang chặn ở họng, hắn cố gắng kìm chế sự kích động, giọng khan khan nói ” Vậy nếu như Băng Nhi không sợ... chúng ta liền cùng nhau nhắm mắt, cùng xuống hoàng tuyền, sinh tử có nhau!” Nhắm mắt lại, Huyền Trần chờ nàng trả lời, trong lòng bất an nước mắt cũng sắp trào ra.

Nghe được lời đề nghị của Huyền Trần, một lúc sau Huyền Băng cuối cùng cũng ngừng khóc, dùng giọng nói kiên định đáp “ Được! Quyết định như vậy đi! Băng Nhi sẽ cùng ca ca nhắm mắt! Cùng nhau xuống dưới hoàng tuyền!” Nói xong nàng đưa tay lên gạt đi giọt lệ ở khóe mắt hắn, hôn lên môi hắn.

Nhận lấy nụ hôn từ nàng, Huyền Trần nội tâm hỗn loạn trong nháy mắt như được an ủi. Cẩn thận mở mắt ra, nhìn bé yêu đang ở ngay trước mặt hắn cười. Một tay ôm chặt lấy nàng, Huyền Trần hung hãn hôn xuống, giờ phút này nhịp tim hỗn loạn của hai người như được thống nhất hòa vào làm một, trong phòng gió xuân ấm áp trôi qua.

Bên ngoài phòng tắm, tứ đại thị vệ yên lặng lắng nghe, tâm tình liên bị lây nhiễm, người luôn mềm lòng nhất Huyền Vũ thậm chí còn rơi nước mắt. Đồng thời bọn hắn trong lòng cùng nhau hứa hẹn, đợi đến thời điểm Huyền Băng qua đời, tất cả sẽ cùng nhau xuống dưới hoàng tuyền

Chú thích :

Đông Chí – 270 – 22/12

Tiết Đông chí, theo lịch Trung Quốc cổ đại, là tiết khí khởi đầu bằng điểm giữa của mùa đông, nó là một trong hai mươi tư tiết khí trong nông lịch. Theo định nghĩa này, điểm bắt đầu của nó trùng với điểm đông chí (tiếng Anh: Winter solstice) tại Bắc bán cầu theo quan điểm của khoa học phương Tây. Tuy nhiên, theo khoa học phương Tây thì nó là điểm bắt đầu của mùa đông tại Bắc bán cầu và tương ứng là bắt đầu mùa

hè ở Nam bán cầu, thời điểm mà Mặt Trời xuống tới điểm thấp nhất về phía nam trên bầu trời để sau đó bắt đầu quay trở lại phía bắc.

Theo quy ước, tiết đông chí là khoảng thời gian bắt đầu từ khoảng ngày 21 hay 22 tháng 12 khi kết thúc tiết đại tuyết và kết thúc vào khoảng ngày 5 hay 6 tháng 1 trong lịch Gregory theo các múi giờ Đông Á khi tiết tiểu hàn bắt đầu.

Theo thuật ngữ thiên văn học phương Tây, đó là thời điểm có liên quan đến vị trí của hành tinh trên quỹ đạo quanh Mặt Trời. Nó là lúc kinh độ Mặt Trời bằng 270 độ ở Bắc bán cầu.

Xuân Phân – 0 – 20/21/3

Xuân phân, theo lịch Trung Quốc cổ đại, là điểm giữa của mùa xuân, nó là một trong hai mươi tư tiết khí trong nông lịch và tiết khí này bắt đầu từ điểm giữa mùa xuân. Theo định nghĩa này, thời điểm bắt đầu của nó trùng với khái niệm điểm xuân phân (tiếng Anh: Vernal equinox) tại Bắc bán cầu theo quan điểm của khoa học phương Tây. Tuy nhiên, theo khoa học phương Tây thì điểm xuân phân lại là thời điểm bắt đầu mùa xuân tại Bắc bán cầu, thời điểm mà Mặt Trời xuất hiện trên “thiên xích đạo” (Mặt Trời ở gần xích đạo nhất) và đi lên hướng Bắc. Thuật ngữ này cũng được sử dụng để chỉ một điểm trên bầu trời là điểm đầu tiên của cung Bạch Dương trong Hoàng đạo. Về mặt thời gian, xuân phân diễn ra vào khoảng 19 tháng 3 đến 21 tháng 3, thời gian chính xác của nó là khoảng 5 h 49 m muộn hơn so với năm trước trong những năm thường và khoảng 17 h 26 m sớm hơn trong những năm nhuận. (Xem thêm chu kỳ 400 năm của năm nhuận để biết thêm về sai số trong lịch Gregory.).

Theo quy ước, tiết Xuân phân là khoảng thời gian bắt đầu từ khoảng ngày 20 hay 21 tháng 3 và kết thúc vào khoảng ngày 4 hay 5 tháng 4 trong lịch Gregory theo các múi giờ Đông Á khi tiết Thanh minh bắt đầu.

Ở Nam bán cầu thì thời điểm đó lại là điểm thu phân.

Cốc Vũ – 20/21/4

Cốc vũ (tiếng Hán:) là một trong 24 tiết khí của của các lịch Trung Quốc, Việt Nam, Nhật Bản, Triều Tiên. Nó thường bắt đầu vào khoảng ngày 19 hay 20 tháng 4 dương lịch, khi Mặt Trời ở xích kinh 30° (kinh độ Mặt Trời bằng 30°). Đây là một khái niệm trong công tác lập lịch của các nước Đông Á chịu ảnh hưởng của nền văn hóa Trung Quốc cổ đại. Ý nghĩa của tiết khí này, đối với vùng Trung Hoa cổ đại, là Mưa rào.

Theo quy ước, tiết cốc vũ là khoảng thời gian bắt đầu từ khoảng ngày 19 hay 20 tháng 4 khi kết thúc tiết thanh minh và kết thúc vào khoảng ngày 5 hay 6 tháng 5 trong lịch Gregory theo các múi giờ Đông Á khi tiết lập hạ .

Lịch Trung Quốc, cũng như lịch ở các nước Đông Á cổ đại bao gồm Việt Nam, bị nhiều người lầm là âm lịch thuần túy, dẫn đến ngộ nhận về việc tiết khí nói chung và cốc vũ nói riêng được tính theo chu kỳ của Mặt Trăng quay xung quanh Trái Đất. Trên thực tế lịch Trung Quốc cổ đại là một loại âm dương lịch, trong đó tiết khí, từ thời Hán Vũ Đế, đã được tính theo vị trí của Trái Đất trong chu kỳ chuyển động trên quỹ đạo xung quanh Mặt Trời. Theo cách tính hiện đại, với điểm xuân phân là gốc có kinh độ Mặt Trời bằng 0°, thì điểm diễn ra hay bắt đầu tiết Cốc vũ ứng với kinh độ Mặt Trời bằng 30°. Ngày diễn ra hay bắt đầu tiết cốc vũ do vậy được tính theo cách tính của dương lịch hiện đại và nó thông thường rơi vào ngày 19 hay 20 tháng 4 dương lịch tùy theo từng năm. Tiết khí đứng ngay trước cốc vũ là thanh minh và tiết khí kế tiếp sau là lập hạ,.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-tinh>